

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

www.mddsz.gov.si, e: gp.mddsz@gov.si

Kotnikova 5, 1000 Ljubljana, t: 01 369 78 13, f: 01 369 78 29

Datum: 24. marec 2010

PREDLOG ZAKONA O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU (ZPIZ-2)

Kazalo

PRVI DEL SPLOŠNE DOLOČBE	6
DRUGI DEL	11
OBVEZNO ZAVAROVANJE	11
I. poglavje: ZAVAROVANCI	11
II. poglavje: PROSTOVOLJNA VKLJUČITEV V OBVEZNO ZAVAROVANJE	15
TRETJI DEL.....	15
PRIDOBITEV IN ODMERA PRAVIC IZ POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA TER DRUGE PRAVICE	15
I. poglavje: SPLOŠNI POJMI	15
II. poglavje: STAROSTNA IN PREDČASNA POKOJNINA.....	15
III. poglavje: ODMERA PREDČASNE STAROSTNE IN STAROSTNE POKOJNINE.....	17
IV. poglavje: DELNA POKOJNINA	21
V. poglavje: INVALIDSKA POKOJNINA.....	22
VI. poglavje: PRAVICE ZA PRIMER ZAVAROVANČEVE SMRTI.....	24
1. podpoglavje: Vdovska pokojnina.....	25
2. podpoglavje: Družinska pokojnina	26
VII. poglavje: PRAVICE IZ INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA.....	28
1. podpoglavje: SPLOŠNI POJMI	28
VIII. poglavje: PRIDOBITEV IN ODMERA PRAVIC IZ INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA.....	31
1. Poklicna rehabilitacija.....	31
2. Pravica do premestitve in nadomestila	33
4. Pravica do nadomestila za invalidnost	34
5. Prenehanje delovnega razmerja delovnemu invalidu.....	37
6. Povračilo potnih stroškov	39
IX. poglavje: DRUGE PRAVICE	39
1. podpoglavje: Letni dodatek.....	39
2. podpoglavje: Dodatek za pomoč in postrežbo	40
X. poglavje: USKLAJEVANJE POKOJNIN IN DRUGIH PREJEMKOV	42
ČETRTEI DEL.....	43
PRIDOBITEV, UŽIVANJE IN IZGUBA PRAVIC	43
I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE	43

II. poglavje: IZPLAČEVANJE POKOJNIN IN IZGUBA TER PONOVDNA PRIDOBITEV PRAVICE DO POKOJNINE	43
III. poglavje: IZPLAČEVANJE NADOMESTIL IN TRAJANJE PRAVIC IZ INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA.....	46
IV. PRIDOBITEV PRAVICE IN PRIČETEK IZPLAČEVANJA DODATKA ZA POMOČ IN POSTREŽBO..	49
PETI DEL.....	49
POKOJNINSKA DOBA	49
ŠESTI DEL	52
MATIČNA EVIDENCA IN DOLŽNOST OBVEŠČANJA	52
SEDMI DEL	52
ZAGOTAVLJANJE SREDSTEV.....	52
I. poglavje Tekoče financiranje.....	52
II. poglavje Prispevki.....	53
III. poglavje: OSNOVE ZA PLAČILO PRISPEVKOV.....	53
IV. poglavje Prihodki iz državnega proračuna	59
V. poglavje Finančno poslovanje	60
VI. poglavje Premoženje zavoda.....	60
OSMI DEL.....	61
POSTOPEK ZA UVELJAVLJANJE IN VARSTVO PRAVIC.....	61
I. poglavje Splošne določbe.....	61
II. poglavje Uveljavljanje pravic iz zavarovanja	63
DEVETI DEL	65
ORGANIZIRANOST POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA	65
I. poglavje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije.....	65
II. poglavje Nadzor.....	66
DESETI DEL.....	66
POVRNITEV POVZROČENE ŠKODE IN NEUPRAVIČENO PRIDOBLENIH SREDSTEV	67
ENAJSTI DEL	69
OBVEZNO DODATNO POKOJNINSKO ZAVAROVANJE.....	69
I. Splošne določbe	69
II. Pravice iz obveznega dodatnega zavarovanja.....	70
III. Pokojninski načrt obveznega dodatnega zavarovanja	71
IV. Upravljanje sklada	71
DVANAJSTI DEL.....	73

PROSTOVOLJNO DODATNO POKOJNINSKO VARČEVANJE IN ZAVAROVANJE	73
I. Splošne določbe	73
II. Pravice na podlagi dodatnega pokojninskega varčevanja.....	74
1. Prejemki.....	74
2. Mirovanje dodatnega pokojninskega varčevanja.....	75
3. Zadržanje pravic iz vplačanih enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada.....	75
4. Prenos sredstev	75
5. Prepoved zastave in neprenosljivost pravic	76
III. Vzpostavitev dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja	76
1. Pokojninski načrti	76
2. Register pokojninskih načrtov	78
3. Kolektivno dodatno pokojninsko varčevanje	79
4. Individualno dodatno pokojninsko varčevanje	82
IV. Vplačila v dodatno pokojninsko varčevanje	82
1. Vplačila	82
V. Obveščanje članov dodatnega pokojninskega varčevanja, delodajalcev in javnosti	84
1. Redno obveščanje	84
2. Obveščanje na zahtevo.....	84
3. Obveščanje javnosti.....	85
VI. Prenehanje dodatnega pokojninskega varčevanja in uveljavitev pravic	85
VII. Pokojninski sklad	88
1. Splošno	88
2. Oblikovanje pokojninskega sklada	91
3. Upravljanje pokojninskega sklada	93
4. Sodelovanje članov pri upravljanju	100
5. Prenos upravljanja pokojninskega sklada.....	101
6. Čezmejno upravljanje pokojninskih skladov	102
7. Pokojninska družba	103
8. Likvidacija pokojninskega sklada	106
VIII. Poglavje: Izplačevanje dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne pokojnine	107
IX. Poglavje: Nadzor.....	108
1. Nadzorni organi	108
2. Odprava kršitev in ukrepi	109

TRINAJSTI DEL: Kazenske določbe	112
TRINAJSTI DEL PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE	113
370. člen	117
(konstituiranje sveta zavoda)	117

PRVI DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina in področje zakona)

(1) S tem zakonom se v Republiki Sloveniji ureja sistem obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja na podlagi medgeneracijske solidarnosti (v nadaljnjem besedilu: obvezno zavarovanje), sistem obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: obvezno dodatno zavarovanje) in sistem dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: dodatno pokojninsko varčevanje) oseb, ki so vključene v obvezno zavarovanje.

(2) S tem zakonom se v slovenski pravni red prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva Sveta 79/7/EGS z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti (UL L št. 6 z dne 10. januarja 1979, str. 24);

2. Direktiva Sveta 80/987/EGS z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (UL L št. 283 z dne 28. oktobra 1980, str. 23);

3. Direktiva Sveta 86/378/EGS z dne 24. julija 1986 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v poklicnih sistemih socialne varnosti (UL L št. 225 z dne 12. avgusta 1986, str. 40);

4. Direktiva Sveta 86/613/EGS z dne 11. decembra 1986 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki se ukvarjajo z dejavnostjo, vključno s kmetijstvom, ali pa so samozaposleni, ter o varstvu samozaposlenih žensk med nosečnostjo in materinstvom (UL L št. 359 z dne 19. decembra 1986, str. 56);

5. Direktiva Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC (UL L št. 145 z dne 19. junija 1996, str. 4);

6. Direktiva Sveta 96/97/ES z dne 20. decembra 1996 o spremembah Direktive 86/378/EGS o uresničevanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v poklicnih sistemih socialne varnosti (UL L št. 46 z dne 17. februarja 1997, str. 20);

7. Direktiva Sveta 98/49/ES z dne 29. junija 1998 o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih oseb, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L št. 209 z dne 15. julija 1998, str. 46);

8. Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L št. 180 z dne 19. julija 2000, str. 22);

9. Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L št. 303 z dne 2. decembra 2000, str. 16);

10. Direktiva 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L št. 82 z dne 22. marca 2001, str. 16);

11. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2003/41/ES z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L št. 235 z dne 23. septembra 2003, str. 10).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb:

1. Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, z dne 30.4.2004)

2. Uredba (ES) št. 988/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in določitvi vsebine njenih prilog

3. Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti

4. Uredba Sveta (ES) št. 3604/93 z dne 13. decembra 1993 o opredelitvi pojmov za uporabo prepovedi privilegiranega dostopa iz člena 104. a Pogodbe (UL L št. 332 z dne 31. decembra 1993, str. 4).

2. člen

(temeljna načela in obseg zavarovanja)

(1) Obvezno zavarovanje obsega obvezno in prostovoljno vključitev v zavarovanje ter pravice in obveznosti iz zavarovanja za primer starosti, invalidnosti in smrti, določene na podlagi dela, prispevkov, ter po načelih vzajemnosti in solidarnosti. Obvezno zavarovanje temelji na odgovornosti Republike Slovenije, delodajalcev in na osebni odgovornosti zavarovancev za izvajanje zavarovanja.

(2) Dodatno pokojninsko zavarovanje obsega obvezno vključitev v obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje in prostovoljno vključitev v dodatno pokojninsko varčevanje ter pravice in obveznosti iz zavarovanja za primer starosti in smrti, določene na podlagi vplačil v to obliko zavarovanja oziroma varčevanja. Obvezno dodatno zavarovanje in dodatno pokojninsko varčevanje temeljita na odgovornosti Republike Slovenije, upravljavcev, delodajalcev in na osebni odgovornosti zavarovancev oziroma članov.

3. člen

(pravice)

(1) Z obveznim zavarovanjem se zagotavljajo pravice do pokojnine, pravice na podlagi invalidnosti in druge pravice.

(2) Z obveznim dodatnim zavarovanjem se zagotavljajo pravica do poklicne pokojnine, znižane poklicne pokojnine ter pravica do izplačila odkupne vrednosti enot premoženja, vpisanih na osebem računu zavarovanca.

(3) Z dodatnim pokojninskim varčevanjem se zagotavljajo pravica do dodatne starostne pokojnine, predčasne dodatne pokojnine ter pravica do izplačila odkupne vrednosti enot premoženja, vpisanih na osebem računu člana.

4. člen

(značilnosti pravic)

(1) Pravice iz obveznega zavarovanja so neodtujljive osebne pravice, ki jih ni mogoče prenesti na drugega in ne podedovati, razen zapadlih denarnih zneskov, ki niso bili izplačani do smrti uživalca.

(2) Pravice iz obveznega zavarovanja ne zastarajo, razen dospelih neizplačanih zneskov pokojnin in drugih denarnih prejemkov v primerih, določenih s tem zakonom.

(3) Pravic iz obveznega zavarovanja ni mogoče odvzeti, zmanjšati ali omejiti, razen v primerih, ki jih določa ta zakon.

(4) Pravice iz obveznega dodatnega zavarovanja ter dodatnega pokojninskega varčevanja so neodtujljive osebne pravice, ki jih ni mogoče prenesti na drugega in ne podedovati, razen pravice do izplačila odkupne vrednosti sredstev po smrti člana.

5. člen

(naloge Republike Slovenije)

(1) Republika Slovenija zagotavlja delovanje obveznega zavarovanja z določanjem stopnje prispevkov, obveznosti plačevanja prispevkov delodajalcev in zavarovancev, s pravili, ki urejajo obveznost prijave v zavarovanje, način odmere, plačila in izterjave prispevkov ter pogoje za priznanje, odmero in uživanje pravic in urejanjem sistema matične evidence ter nadzora nad zagotavljanjem individualnih pravic.

(2) Republika Slovenija zagotavlja upravičencem izplačevanje pokojnin in drugih prejemkov iz obveznega zavarovanja po tem zakonu, tudi v primeru, ko odhodki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije presegajo prihodke od prispevkov za obvezno zavarovanje. V tem primeru se razlika pokrije iz državnega proračuna oziroma iz drugih virov.

(3) Republika Slovenija zagotavlja delovanje obveznega dodatnega zavarovanja ter dodatnega pokojninskega varčevanja in nadzoruje poslovanje nosilcev te oblike zavarovanja oziroma varčevanja.

6. člen

(obveznost zavarovanja)

(1) V obvezno zavarovanje so vključeni državljani Republike Slovenije in tujci ob izpolnjevanju pogojev, ki jih določa ta zakon ali mednarodni sporazum.

(2) Zavarovalno razmerje nastane na podlagi zakona z vzpostavitvijo pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje.

(3) Nastanek pravnega razmerja iz prejšnjega odstavka sporoči delodajalec ali drug zavezanec za prijavo nosilcu zavarovanja z obvezno prijavo v zavarovanje.

(4) Zavarovanci in delodajalci so dolžni sporočiti podatke, ki so potrebni za odmero oziroma obračun in plačilo prispevkov ter za nadzor nad plačevanjem in izterjavo prispevkov. Evidence, vzpostavljene za nadzor nad plačevanjem javnih dajatev, tvorijo enoten sistem.

(5) Če zakon ne določa drugače, so pravice iz obveznega zavarovanja sorazmerne zavarovančevi plači ali drugim dohodkom in vplačanim prispevkom.

7. člen

(pomen izrazov)

Po tem zakonu imajo posamezni pojmi naslednji pomen:

Brezposelni: zavarovanec, ki prejema denarno nadomestilo za primer brezposelnosti ter zavarovanec, ki mu manjka leto do izpolnitve pogojev za upokojitev in mu Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljevanju: zavod za zaposlovanje) plačuje prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

Čisto vplačilo: vplačilo dodatnega pokojninskega varčevanja, zmanjšana za vstopne stroške, ki pripadajo izvajalcu;

Član: fizična oseba, ki je v skladu s tem zakonom vključena v pokojninski načrt kolektivnega ali individualnega dodatnega pokojninskega varčevanja;

Delovno razmerje: pravno razmerje, ki ga delojemalec opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi v skladu s predpisi o delovnih razmerjih;

Delojemalec: fizična oseba, ki je v delovnem razmerju na podlagi sklenjene pogodbe o zaposlitvi v skladu s predpisi o delovnih razmerjih;

Delna pokojnina: starostna pokojnina, ki se izplačuje osebi, ki po upokojitvi opravlja delo najmanj v obsegu določenem v tem zakonu, v sorazmerju s skrajšanjem ur opravljanja dela.

Delodajalec: pravna ali fizična oseba, ki zaposluje delavce v skladu s predpisi o delovnih razmerjih.

Delovni invalid: zavarovanec, ki je pridobil katero od pravic iz invalidskega zavarovanja;

Dodatna pokojnina: prejemek iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja;

Dokupljena doba: obdobje, določeno z zakonom, v katerem zavarovanec ni bil vključen v obvezno ali prostovoljno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, šteje pa se v zavarovalno dobo ob pogoju plačila prispevkov;

Družinska pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada družinskim članom umrlega upokojenca ali zavarovanca, ki je dopolnil določeno pokojninsko dobo, če izpolnjujejo pogoje, ki jih določa ta zakon;

Invalidska pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada zavarovancu ob nastanku invalidnosti, če izpolnjuje pogoje v skladu s tem zakonom;

Najnižja pokojninska osnova: najnižji znesek, od katerega se odmeri pokojnina v primeru, če je bil zavarovanec zavarovan od plač ali zavarovalnih osnov, ki ne omogočajo odmere pokojnine, ki upokojencu zagotavlja ustrezno socialno varnost;

Najvišja pokojninska osnova: najvišji znesek, od katerega se odmeri pokojnina, ne glede na višino plač ali zavarovalnih osnov;

Poklicna pokojnina: prejemek iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja;

Pokojnina: redni mesečni prejemek, ki uživalcu zagotavlja materialno in socialno varnost za primer starosti, invalidnosti ali smrti zavarovanca;

Pokojninska osnova: valorizirana osnova za odmero pokojnine, izračunana iz mesečnega povprečja plač, zavarovalnih osnov ter drugih dohodkov v določenem obdobju;

Pokojninska doba: zavarovalna in posebna doba, glede na katero se ugotavljajo pogoji za pridobitev pravice do pokojnine in glede na katero se določi odstotek za odmero pokojnine;

Pokojninska družba: pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima dovoljenje za opravljanje dejavnosti dodatnega pokojninskega varčevanja po tem zakonu;

Pokojninski načrt: načrt dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja, ki ureja temeljna razmerja med interesnimi skupinami v sistemu dodatnega pokojninskega varčevanja;

Posebna doba: obdobja, ki se v skladu z zakonom štejejo v pokojninsko dobo ne glede na plačilo prispevkov; ki pa brez zakonsko minimalno določene zavarovalne dobe ne daje pravice do pokojnine

Predčasna dodatna pokojnina: prejemek iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja, ki pripada članu ob dopolnitvi določene starosti, če izpolnjuje določene pogoje in ni več vključen v obvezno pokojninsko zavarovanje.

Predčasna pokojnina je pokojninski prejemek, ki pripada zavarovancu ob dopolnitvi določene starosti in pokojninske dobe, če izpolnjuje pogoje v skladu s tem zakonom in nima pravice do starostne pokojnine;

Prenos: prenos sredstev med pokojninskimi skladi različnih upravljavcev v sistemu dodatnega pokojninskega varčevanja;

Prispevki: zneski, ki jih zavarovanec oziroma delodajalec vplača v korist zavarovanca v obvezno, obvezno dodatno ali prostovoljno dodatno zavarovanje in ki se upošteva pri določanju pravic iz zavarovanja;

Prišteta doba: del obdobja med nastankom invalidnosti in določeno starostjo, ki se upošteva pri odmeri invalidske pokojnine kot fiktivna pokojninska doba;

Samozaposlene osebe: osebe, ki kot svoj edini ali glavni poklic v Republiki Sloveniji opravljajo neodvisno samostojno pridobitno dejavnost oziroma drugo dovoljeno dejavnost, kot je vsaka podjetniška, kmetijska in gozdarska, poklicna ter druga neodvisna samostojna dejavnost.

Sistem dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja: sistem, ki s pomočjo davčnih olajšav omogoča članom kolektivno in individualno varčevanje za namene vključitve v sistem

dodatnega pokojninskega zavarovanja, t.j. pridobitve dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne starostne pokojnine;

Starostna pokojnina: pokojninski prejemek brez odbitkov, ki pripada zavarovancu ob dopolnitvi predpisane starosti in pokojninske dobe, če izpolnjuje pogoje v skladu s tem zakonom;

Šolanje: čas, v katerem je oseba vključena v javno priznani sistem dodiplomskega oziroma podiplomskega izobraževanja, vključno s srednješolskim izobraževanjem, razen izobraževanja po predpis o izobraževanju odraslih, in v katerem ni vključena v obvezno zavarovanje;

Tujec: oseba, ki se šteje za tujca v skladu z zakonom o tujcih;

Uživalec poklicne oziroma dodatne pokojnine: fizična oseba, ki v skladu z zakonom in pokojninskim načrtom prejema poklicno oziroma dodatno pokojnino;

Uživalec pokojnine: oseba, ki ima v skladu s tem zakonom, predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona ali mednarodnim sporazumom pravico do uživanja pokojnine iz obveznega zavarovanja;

Varčevalec: fizična oseba v sistemu dodatnega pokojninskega varčevanja;

Vdovska pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada preživelemu zakonskemu partnerju, oziroma ob izpolnjevanju določenih pogojev tudi razvezanemu zakoncu ali partnerju v zunajzakonski skupnosti, umrlega zavarovanca ali uživalca pokojnine, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa ta zakon;

Vplačilo: denarni znesek, ki ga član oziroma delodajalec v korist člana plačuje po pokojninskem načrtu dodatnega pokojninskega varčevanja, na podlagi katerega član pridobi pravico do dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne pokojnine;

Zavarovalna doba: obdobje, ko je bil zavarovanec vključen v obvezno ali prostovoljno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter obdobja, za katera so bili plačani prispevki;

Zavarovalna osnova: osnova, od katere se plačujejo prispevki za zavarovanca po tem zakonu;

Zavarovanec: oseba, ki je v skladu s tem zakonom obvezno ali prostovoljno vključena v pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

8. člen **(financiranje)**

(1) Obvezno zavarovanje financirajo zavarovanci, delodajalci in Republika Slovenija. Obvezno zavarovanje se financira tudi iz drugih virov, določenih (s posebnim) z zakonom.

(2) Obvezno dodatno pokojninsko varčevanje financirajo delodajalci.

(3) Prostovoljno dodatno pokojninsko varčevanje financirajo člani, delodajalci in Republika Slovenija.

9. člen **(nosilec in izvajalec obveznega zavarovanja)**

(1) Nosilec in izvajalec obveznega zavarovanja je Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju: zavod), ki ima status javnega zavoda.

(2) Zavod je pravna oseba. Sedež zavoda je v Ljubljani.

10. člen **(nosilci dodatnega pokojninskega varčevanja)**

(1) Nosilec obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja je sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja Republike Slovenije.

(2) Nosilci prostovoljnega dodatnega pokojninskega varčevanja so vzajemni pokojninski skladi oziroma krovni vzajemni pokojninski skladi.

11. člen
(postopek)

(1) Pravice iz obveznega zavarovanja se uveljavljajo pri zavodu po zakonu o splošnem upravnem postopku, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(2) Sodno varstvo pravic je zagotovljeno po zakonu.

12. člen
(zagotavljanje podatkov za izvajanje obveznega zavarovanja)

(1) Zavod za izvajanje obveznega zavarovanja pridobiva potrebne podatke iz uradnih evidenc o zavarovancih in uživalcih pravic po tem zakonu brez njihove predhodne pisne privolitve, vključno s podatki, ki so davčna tajnost. Upravljalci uradnih evidenc so dolžni zavodu zahtevane podatke posredovati brezplačno. Pridobitev podatkov se lahko omogoči tudi avtomatsko.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka zavod pridobiva tudi o drugih osebah, če so ti potrebni za ugotavljanje pravic in obveznosti zavarovancev in uživalcev pravic po tem zakonu.

DRUGI DEL
OBVEZNO ZAVAROVANJE

I. poglavje: ZAVAROVANCI

13. člen
(obvezno zavarovane osebe)

(1) Obvezno se zavarujejo zavarovanke in zavarovanci (v nadaljnjem besedilu: zavarovanci), ki z delom ali opravljanjem dejavnosti, prejetjem nadomestil po predpisih o zavarovanju za primer brezposelnosti in starševstva ali na drug način ustvarjajo oziroma imajo določene prihodke.

(2) Če oseba istočasno izpolnjuje pogoje za vključitev v obvezno zavarovanje po več podlagah določenih v tem zakonu, se obvezno zavaruje po tisti podlagi, ki je v tem zakonu navedena pred drugimi.

(3) Zavarovanci so lahko tudi osebe, ki se prostovoljno vključijo v obvezno zavarovanje in niso obvezno zavarovane po prvem odstavku tega člena.

14. člen
(delavci v delovnem razmerju)

(1) Obvezno se zavarujejo delavci v delovnem razmerju na območju Republike Slovenije.

(2) Obvezno se zavarujejo izvoljeni ali imenovani nosilci javne ali druge funkcije v organih zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti v Republiki Sloveniji ali v organih lokalne samouprave, če prejemajo za to funkcijo plačo.

(3) Obvezno se zavarujejo tudi delavci v delovnem razmerju pri delodajalcu s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so bili poslani na delo v tujino in niso obvezno zavarovani po predpisih države, v katero so bili poslani, če z mednarodnim sporazumom ni drugače določeno.

(4) Obvezno se zavarujejo tudi delavci, ki so na območju Republike Slovenije v delovnem razmerju pri mednarodnih organizacijah in ustanovah, tujih diplomatskih in konzularnih predstavništvih, v kolikor posebni predpis oziroma mednarodni sporazum ne določa drugače.

(5) Obvezno se zavarujejo državljani RS, ki so v delovnem razmerju v tujini, če so bili neposredno pred odhodom v tujino zavarovani na ozemlju Republike Slovenije oziroma so imeli pred odhodom v tujino stalno prebivališče na ozemlju Republike Slovenije in niso za ta čas obvezno zavarovani pri tujem nosilcu zavarovanja oziroma so obvezno zavarovani, pa teh pravic ne morejo uživati izven te države.

15. člen
(družbeniki)

(1) Obvezno se zavarujejo družbeniki osebnih in kapitalskih družb, zavodov ter zadrug v Republiki Sloveniji, ki so poslovodne osebe in niso zavarovane na drugi podlagi.

(2) Kot družbenik, ki je poslovodna oseba se, ne glede na prejšnji odstavek, šteje tudi poslovodna oseba v enoosebni osebni družbi in družbi z omejeno odgovornostjo.

16. člen
(samozaposlene osebe)

(1) Obvezno se zavarujejo osebe, ki kot svoj edini ali glavni poklic v Republiki Sloveniji neodvisno samostojno opravljajo pridobitno ali drugo dovoljeno dejavnost.

(2) Obvezno se zavarujejo tudi nosilci kmetijskih gospodarstev v skladu s predpisi o kmetijstvu, ki v Republiki Sloveniji samostojno opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic.

(3) Obvezno se zavarujejo osebe, ki so v tujini vpisane v ustrezni register za opravljanje samostojne dejavnosti in se zanje v skladu s predpisi Evropske skupnosti uporablja zakonodaja Republike Slovenije.

17. člen
(edini ali glavni poklic)

(1) Šteje se, da zavarovanci iz 15. in 16. člena opravljajo dejavnost kot edini poklic, če niso v delovnem razmerju.

(2) Zavarovanci iz prejšnjega odstavka opravljajo dejavnost kot glavni poklic, če so v delovnem razmerju s krajšim delovnim časom od polnega.

(3) Šteje se, da oseba iz 15. in 16. člena tega zakona ne opravlja dejavnosti kot edini ali glavni poklic, če je po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti pridobila pravico do denarnega nadomestila za primer brezposelnosti.

18. člen
(drugo pravno razmerje)

(1) Obvezno se zavarujejo osebe, ki v okviru kakšnega drugega pravnega razmerja opravljajo delo, za katerega prejemajo plačilo najmanj v mesečnem znesku minimalne plače, kolikor niso obvezno zavarovane na drugi podlagi.

(2) Obvezno se zavarujejo tudi osebe, ki sklenejo pogodbo o malem delu.

19. člen
(podlage v drugih predpisih)

Obvezno se zavarujejo osebe, za katere tako določajo predpisi s področja urejanja trga dela, starševstva in socialnega varstva.

20. člen
(zavarovanje za smrt in invalidnost)

(1) Oseba, ki opravlja samostojno pridobitno oziroma drugo dovoljeno dejavnost in je vpisana v razvid samostojnih podjetnikov posameznikov oziroma drug predpisan register, pa

ni zavarovana po 15. ali 16. členu tega zakona, je obvezno zavarovana za invalidnost ali smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri opravljanju navedene dejavnosti.

(2) Oseba, ki v okviru drugega pravnega razmerja opravlja delo za plačilo, je pri opravljanju tega dela obvezno zavarovana za invalidnost ali smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni.

(3) Oseba, ki opravlja kmetijsko dejavnost, pa iz tega naslova ni zavarovana, se zavaruje za invalidnost ali smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri opravljanju kmetijske dejavnosti.

(4) Osebe iz prejšnjega odstavka, ki so v Republiki Sloveniji sklenile pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas, so obvezno zavarovane v obsegu, ki je po predpisih o delovnih razmerjih v Republiki Sloveniji določen za dopolnilno delo.

21. člen

(posebni primeri zavarovanja)

(1) Za invalidnost ali smrt, ki se šteje kot poškodba pri delu, so obvezno zavarovani:

- dijaki in študenti pri praktičnem pouku, pri opravljanju proizvodnega dela oziroma delovne prakse in na strokovnih ekskurzijah;
- otroci in mladostniki z motnjami v telesnem in duševnem razvoju pri praktičnem pouku v podjetjih za usposabljanje ali na obveznem praktičnem delu;
- osebe, ki so po končanem šolanju na prostovoljni praksi, ne glede na to, ali za to prakso prejemajo nagrado;
- vojaški invalidi, civilni invalidi vojne in druge invalidne osebe na poklicni rehabilitaciji oziroma usposabljanju pri praktičnih delih in vajah;
- osebe na prestajanju kazni zapora in mladoletniki, proti katerim se izvršuje vzgojni ukrep oddaje v prevzgojni dom, pri delu, poklicnem izobraževanju in pri opravljanju dovoljenih dejavnosti v skladu z zakonom.

(2) Osebe iz zadnje alineje prejšnjega odstavka so obvezno zavarovane tudi za primer invalidnosti, ki je posledica poškodbe izven dela, nastale zaradi višje sile.

22. člen

(posebni primeri zavarovanja za primer organizirane aktivnosti)

Za invalidnost ali smrt, ki se šteje kot poškodba pri delu, so zavarovane osebe, ki:

- sodelujejo pri organiziranih delovnih akcijah, pri reševalnih akcijah ali pri zaščiti in reševanju v primerih naravnih in drugih nesreč;
- kot udeleženci mladinskih taborov v Republiki Sloveniji sodelujejo pri opravljanju del oziroma nalog na mladinskem taboru;
- opravljajo naloge vojaške službe ali nadomestne civilne službe, civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje, splošnih reševalnih služb ali enot za zveze ter pri usposabljanju za obrambo in zaščito;
- pomagajo policiji in pooblaščenim uradnim osebam državnih organov pri izpolnjevanju nalog s področja varstva ustavne ureditve, osebne varnosti občanov in varnosti premoženja, vzdrževanja javnega reda in miru, pri preprečevanju in odkrivanju kaznivih dejanj ter pri odkrivanju in prijemanju storilcev in pri varovanju pred kršitvami nedotakljivosti državne meje;
- opravljajo naloge policije kot osebe v rezervnem sestavu policije;
- opravljajo na poziv državnih in drugih pooblaščenih organov javno in drugo družbeno funkcijo ali državljansko dolžnost;
- kot športniki ali šahisti, trenerji ali organizatorji v okviru organizirane športne ali šahovske dejavnosti sodelujejo pri športnih ali šahovskih akcijah;

– kot člani operativnih sestavov prostovoljnih gasilskih organizacij opravljajo naloge pri gašenju požarov, zaščiti in reševanju pri drugih nesrečah, pri usposabljanju, zavarovanju na požarno nevarnih mestih in pri javnih prireditvah, naloge pri javnih nastopih in demonstracijah s prikazovanjem demonstrativnih vaj ter pri poučevanju ljudi o požarni varnosti;

– kot člani gorske reševalne službe ali potapljači opravljajo naloge reševanja življenj ali odvrnitve oziroma preprečitve nevarnosti, ki neposredno ogrožajo življenja ali premoženje oziroma se organizirano usposabljaajo za navedene naloge.

23. člen

(pasivno zavarovanje)

Osebe, ki so bile obvezno zavarovane, so zavarovane za invalidnost, ki je posledica bolezni oziroma poškodbe izven dela, tudi po prenehanju obveznega zavarovanja, če ob nastanku invalidnosti izpolnjujejo predpisano pokojninsko dobo za pridobitev teh pravic.

24. člen

(trajanje zavarovanja)

(1) Če ta zakon ne določa drugače, traja zavarovanje od začetka pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje, do prenehanja takšnega razmerja.

(2) Obvezno zavarovanje oseb iz 15. in 16. člena traja:

- od dneva vpisa v razvid samostojnih podjetnikov posameznikov ali v drug register, ki je predpisan za določeno dejavnost oziroma z dnem izdaje dovoljenja za opravljanje samostojne dejavnosti do dneva izbrisa iz registra, vrnitve ali odvzema takšnega dovoljenja ali z nastopom pravnomočnosti prepovedi opravljanja dejavnosti;

- za družbenike osebnih in kapitalskih družb in zavodov od dneva vpisa v register kot poslovodna oseba do dneva izbrisa iz takšnega registra;

- v drugih primerih z dnem pričetka opravljanja samostojne dejavnosti in se zaključi s prenehanjem opravljanja te dejavnosti.

25. člen

(prekinitev obveznega zavarovanja)

Obvezno zavarovanje se prekine v obdobju:

– suspenza pogodbe o zaposlitvi

– začasne prekinitve pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje.

– pripora, prestajanja zaporne kazni ali izrečenega vzgojnega, varnostnega ali varstvenega ukrepa, zaradi katerega zavarovanci iz 15. in 16. člena tega zakona ne morejo opravljati dejavnosti ali dela več kot 6 mesecev, zaradi služenja vojaškega roka ali opravljanja nadomestne civilne službe oziroma usposabljanja za opravljanje nalog v rezervni sestavi policije in v drugih primerih prekinitve pravnega razmerja, ki jih določa zakon.

26. člen

(obdobja zunaj dela, ko se obvezno zavarovanje ne prekine)

Zavarovanje zaposlenih v Republiki Sloveniji, državljanov Republike Slovenije, zaposlenih pri tujcih in samozaposlenih se ne prekine v obdobjih, ko:

– prejemajo nadomestilo plače za čas bolezni ali nadomestilo plače zaradi nege družinskega člana;

– prejemajo nadomestilo za čas starševskega dopusta, nadomestilo za varstvo in nego otroka, starševski dodatek;

– so na vojaških vajah ali na obrambnem usposabljanju oziroma na usposabljanju za delo v rezervni sestavi policije ali delovanje v silah za zaščito, reševanje in pomoč.

II. poglavje: PROSTOVOLJNA VKLJUČITEV V OBVEZNO ZAVAROVANJE

27. člen

(prostovoljna vključitev v obvezno zavarovanje)

(1) Oseba s stalnim bivališčem v Republiki Sloveniji, ki je dopolnila 15 let starosti in ni obvezno zavarovana po tem zakonu, se lahko prostovoljno vključi v obvezno zavarovanje.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko prostovoljno vključi v obvezno zavarovanje oseba v delovnem razmerju s krajšim delovnim časom, vendar le za razliko do polnega delovnega časa.

(3) Prostovoljno se lahko vključijo v obvezno zavarovanje tudi uživalci družinske oziroma vdovske pokojnine.

(4) Zavod lahko osebo iz prvega odstavka tega člena pred vključitvijo v obvezno zavarovanje pošlje na predhodni zdravstveni pregled, na katerem se ugotovi, ali je zmožna za delo.

(5) Stroški pregleda iz prejšnjega odstavka bremenijo zavod.

TRETJI DEL

PRIDOBITEV IN ODMERA PRAVIC IZ POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA TER DRUGE PRAVICE

I. poglavje: SPLOŠNI POJMI

28. člen

(pravice iz obveznega zavarovanja)

(1) Z obveznim zavarovanjem se zagotavljajo pravica do starostne, predčasne, invalidske, vdovske in dela vdovske pokojnine ter družinske in delne pokojnine.

(2) Z obveznim zavarovanjem se zagotavljajo tudi pravice na podlagi preostale delovne zmožnosti in sicer: pravica do poklicne rehabilitacije, pravica do premestitve, pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega, pravica do nadomestila za čas poklicne rehabilitacije, pravica do začasnega nadomestila, pravica do nadomestila za invalidnost ter pravica do delnega nadomestila.

(3) Z obveznim zavarovanjem se zagotavljajo: dodatek za pomoč in postrežbo, letni dodatek ter pravica do povrnitve potnih stroškov (v nadaljevanju: druge pravice).

II. poglavje: STAROSTNA IN PREDČASNA POKOJNINA

29. člen

(pogoji za pridobitev pravice do starostne pokojnine)

(1) Zavarovanec pridobi pravico do starostne pokojnine pri starosti 65 let (moški) oziroma 63 let (ženska), če je dopolnil najmanj 15 let zavarovalne dobe.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka znaša za zavarovanca oziroma zavarovanko, ki je dopolnil(a) najmanj 20 let pokojninske dobe, starost za pridobitev pravice do starostne pokojnine v obdobju od 2011 do 2013:

Leto	Starost
------	---------

	Moški		Ženske	
	Leta	Meseci	Leta	Meseci
2011	63	6	61	6
2012	64	0	62	0
2013	64	6	62	6

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena znaša za zavarovanca, ki je dopolnil najmanj 40 let pokojninske dobe (moški) oziroma najmanj 38 let pokojninske dobe (ženska), starost za pridobitev pravice do starostne pokojnine v obdobju od 2011 do 2015:

Leto	Starost	
	Moški	Ženske
	Leta	Leta
2011	60	58
2012	61	59
2013	62	60
2014	63	61
2015	64	62

(4) Zavarovanec oziroma zavarovanka, ki sta vstopila v obvezno zavarovanje pred dopolnitvijo 20. leta starosti, pridobita pravico do starostne pokojnine, ko dopolnita starost 60 let in 44 let pokojninske dobe (moški) oziroma starost 58 let in 42 let pokojninske dobe (ženska).

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena zavarovanec oziroma zavarovanka v prehodnem obdobju od 2011 do 2014 pridobita pravico do starostne pokojnine, če v posameznem koledarskem letu izpolnjujeta naslednje pogoje starosti in dopolnjene pokojninske dobe:

Leto	Moški				Ženske			
	Starost		Pokojninska doba		Starost		Pokojninska doba	
	Leta	Meseci	Leta	Meseci	Leta	Meseci	Leta	meseci
2011	58	0	42	0	56	0	40	0
2012	58	6	42	6	56	6	40	6
2013	59	0	43	0	57	0	41	0
2014	59	6	43	6	57	6	41	6

(6) Starost za pridobitev pravice do starostne pokojnine se lahko zniža za toliko mesecev, kolikor jih je zavarovanec pridobil na račun štetja zavarovalne dobe s povečanjem.

30. člen

(pogoji za pridobitev pravice do predčasne pokojnine)

(1) Zavarovanec pridobi pravico do predčasne pokojnine pri starosti 60 let, če je dopolnil najmanj 40 let pokojninske dobe (moški) oziroma 38 let pokojninske dobe (ženska).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka znaša v obdobju od 2011 do 2013 za zavarovance, za zavarovanke pa v obdobju od 2011 do 2016, starost, v obdobju od 2011 do 2012 pa za zavarovanke tudi pokojninska doba, za pridobitev pravice do predčasne starostne pokojnine v posameznem koledarskem letu:

Leto	Starost				Ženske	
	Moški		Ženske		Pokojninska doba	
	Let	Mesecev	Let	Mesecev	Let	Mesecev
2011	58	6	57	0	37	6
2012	59	0	57	6	37	9
2013	59	6	58	0		
2014			58	6		
2015			59	0		
2016			59	6		

III. poglavje: ODMERA PREDČASNE STAROSTNE IN STAROSTNE POKOJNINE

31. člen (pokojninska osnova)

- (1) Starostno pokojnino se odmeri od pokojninske osnove, ki jo tvori mesečno povprečje:
- prejetih plač za posamezno leto zavarovanja, od katerih so bili plačani prispevki za obvezno zavarovanje oziroma
 - zavarovalnih osnov za posamezno leto zavarovanja, od katerih so bili plačani prispevki za obvezno zavarovanje

(2) Za izračun pokojninske osnove se upoštevajo plače oziroma zavarovalne osnove iz prvega odstavka tega člena iz 34 let zavarovanja od 1. 1. 1970 dalje, ki so za zavarovanca najugodnejša.

(3) Za leto zavarovanja se pri izračunu pokojninske osnove upošteva koledarsko leto, v katerem je zavarovanec prejel plačo za najmanj šest mesecev zavarovanja oziroma so bili za to obdobje plačani prispevki od zavarovalne osnove, zavarovanec pa je dopolnil najmanj šest mesecev zavarovalne dobe.

(4) Če je zavarovanec v posameznem koledarskem letu prejel plačo oziroma so bili prispevki od zavarovalnih osnov plačani za krajše obdobje, kot je določeno v prejšnjem odstavku, ali če obvezno zavarovanje sploh ni obstajalo oziroma če podatkov o prejetih plačah oziroma zavarovalnih osnovah ni mogoče pridobiti, se tako leto pri izračunu pokojninske osnove preskoči. V tem primeru se pri določitvi obdobja iz drugega odstavka tega člena upošteva prvo naslednje koledarsko leto, za katero obstajajo podatki o prejetih plačah oziroma zavarovalnih osnovah, od katerih so bili plačani prispevki.

(5) Za izračun pokojninske osnove se, ne glede na tretji odstavek tega člena, ne upoštevajo prejete plače oziroma zavarovalne osnove iz koledarskega leta, v katerem zavarovanec uveljavlja pravico do starostne pokojnine.

(6) Pri izračunu pokojninske osnove se upoštevajo prejete plače oziroma zavarovalne osnove, od katerih so bili plačani prispevki, zmanjšane za davke in prispevke, ki se plačujejo od plače po povprečni stopnji v Republiki Sloveniji.

(7) Povprečno stopnjo davkov in prispevkov iz prejšnjega odstavka določi in objavi minister, pristojen za finance.

(8) Ne glede na drugi odstavek tega člena se za izračun pokojninske osnove v obdobju od 2011 do 2017 upoštevajo v posameznem koledarskem letu plače oziroma zavarovalne osnove iz naslednjih zaporednih let zavarovanja:

Leto	Obdobje - let
------	---------------

2011	20
2012	22
2013	24
2014	26
2015	28
2016	30
2017	32

32. člen

(določitev pokojninske osnove zavarovancem, ki nimajo vsaj enega leta zavarovanja)

(1) Zavarovancu, ki po 1. 1. 1970 ni imel najmanj enega leta zavarovanja, se ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena, pokojnina odmeri od najnižje pokojninske osnove.

(2) Na način, določen v prejšnjem odstavku, se določi pokojninska osnova tudi zavarovancu, za katerega ni mogoče ugotoviti plače, nadomestila plače oziroma zavarovalne osnove.

33. člen

(upoštevanje nadomestil)

Za izračun pokojninske osnove se štejejo tudi:

- nadomestila plače, izplačana po predpisih o delovnih razmerjih, o urejanju trga dela, starševstvu ter zdravstvenem zavarovanju in
- nadomestila plače, izplačana iz invalidskega zavarovanja, če je bil zavarovanec v času uživanja teh nadomestil obvezno zavarovan.

34. člen

(prejemki, ki se ne všttevajo v pokojninsko osnovo)

Za izračun pokojninske osnove se ne glede na obračunane prispevke, ne štejejo:

- prejemki, od katerih niso plačani prispevki, razen nadomestil iz invalidskega zavarovanja po tem zakonu;
- prejemki za delo, ki ga je delavec opravil zunaj okvira rednega dela (npr. delo preko polnega delovnega časa, ki presega omejitve, določene z zakonom, sodelovanje v izpitni komisiji, predavanja izven redne zaposlitve);
- prejemki, ki pomenijo povračilo materialnih stroškov (npr. dnevnice, kilometrine, terenski dodatki, dodatek za ločeno življenje, dodatek za prehrano, potni stroški, prevoz na delo);
- regres za letni dopust;
- nagrade ob delovnih jubilejih, bonitete, solidarnostne pomoči;
- prejemki v naravi, razen kadar pomenijo sestavni del plače po pogodbi o zaposlitvi in so od njih plačani prispevki;
- odpravnine, prejemki zaradi upokojitve ali priprave na upokojitev;
- prejemki v obliki delnic, obveznic in drugih vrednostnih papirjev;
- drugi prejemki iz delovnega razmerja, od katerih so po tem zakonu plačani prispevki, pa niso sestavni del plače po predpisih o delovnih razmerjih;
- osnove, od katerih so bili plačani prispevki za dokup pokojninske dobe.

35. člen

(preračun plače na polni delovni čas)

(1) Plača, ki jo doseže delavec z delom v času, krajšem od polnega delovnega časa v posameznem letu zavarovanja, se za ugotovitev pokojninske osnove preračuna na povprečni znesek, ki ustreza plači za polni delovni čas.

(2) Znesek, ki ustreza plači za polni delovni čas za posamezno leto zavarovanja, se izračuna tako, da se skupni znesek plače, ki se upošteva za izračun pokojninske osnove in ga je delavec prejel za leto zavarovanja, deli s številom ur, ki jih je prebil na delu s časom, krajšim od polnega delovnega časa. Tako dobljeni znesek se pomnoži z letnim številom ur polnega delovnega časa pri delodajalcu, določenega z zakonom oziroma kolektivno pogodbo. Preračunani znesek se vzame kot plača za leto zavarovanja, ki se upošteva za izračun pokojninske osnove.

36. člen

(vštevanje plače za delo preko polnega delovnega časa)

(1) Plača za delo preko polnega delovnega časa se za ugotovitev pokojninske osnove upošteva največ za toliko ur dela preko polnega delovnega časa, kolikor je dovoljeno po predpisih o delovnih razmerjih, in pod pogojem, da so od nje plačani prispevki.

(2) Plača, ki jo je delavec prejel za dopolnilno delo pri drugem delodajalcu, opravljenim v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, se za ugotovitev pokojninske osnove upošteva v celoti, če so bili od nje plačani prispevki.

37. člen

(pokojninska osnova za detaširane delavce)

Delavcem, ki so jih delodajalci poslali na delo v tujino in so ostali v tem času zavarovani pri zavodu, se vzame za izračun pokojninske osnove plača, od katere so bili plačani prispevki za obvezno zavarovanje, zmanjšana za davke in prispevke, na način iz šestega in sedmega odstavka 31. člena tega zakona.

38. člen

(valorizacija plač iz prejšnjih let)

(1) Plače oziroma zavarovalne osnove iz prejšnjih let zavarovanja, upoštevane po 31. členu tega zakona za določitev pokojninske osnove, se pri njenem izračun, preračunajo z valorizacijskimi količniki, ki odražajo gibanja povprečnih plač in pokojnin do konca koledarskega leta pred letom uveljavitve pravice do pokojnine.

(2) Valorizacijski količniki se vsako leto določijo na novo. Za njihov izračun se upošteva enotna osnova, ki znaša 75,51% povprečne plače, izplačane za leto 2009, povečane za stopnje uskladitev pokojnin od 1. januarja 2010 dalje do konca koledarskega leta pred letom, za katerega so količniki določeni in v obdobju od 2011 do 2018 vsako leto še dodatno z naslednjimi stopnjami.

Leto	Stopnja
2011	1,018
2012	1,022
2013	1,018
2014	1,017
2015	1,017
2016	1,017
2017	1,018
2018	1,019

Od leta 2019 dalje se pri določitvi pokojninske osnove upoštevajo le uskladitve pokojnin. Osnova, deljena z zneskom povprečne plače, izplačane za posamezno koledarsko leto, je valorizacijski količnik za preračun plač oziroma zavarovalnih osnov iz tega leta.

(3) Povprečno plačo, izplačano za posamezno koledarsko leto od leta 1991 dalje, se izračuna tako, da se povprečno bruto plačo, ugotovljeno po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije za posamezno koledarsko leto, preračuna s povprečno stopnjo davkov in prispevkov, veljavno za to leto. Za koledarska leta pred tem pa se upoštevajo povprečne neto plače.

(4) Višino povprečne stopnje prispevkov in davkov, veljavne v posameznem koledarskem letu, določi in objavi minister, pristojen za finance.

(5) Valorizacijske količnike vsako leto objavi minister, pristojen za delo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

39. člen

(najnižja in najvišja pokojninska osnova)

(1) Najnižja pokojninska osnova se določi v višini najnižje pokojninske osnove, veljavne za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Najvišja pokojninska osnova se določi v višini štirikratnika najnižje pokojninske osnove.

(3) Zavarovancu se odmeri starostna pokojnina od najnižje oziroma najvišje pokojninske osnove, če starostna pokojnina, odmerjena glede na dopolnjeno pokojninsko dobo od zavarovančeve usklajene pokojninske osnove, ne dosega oziroma presega znesek starostne pokojnine za enako pokojninsko dobo, odmerjene od najnižje oziroma najvišje pokojninske osnove.

40. člen

(določitev odstotka za odmero starostne pokojnine)

(1) Starostna pokojnina se odmeri od pokojninske osnove v odstotkih, glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, in sicer za zavarovanca z zavarovalno dobo 15 let v višini 35% pokojninske osnove (moški) oziroma 38% pokojninske osnove (ženska), nato pa se za vsako nadaljnje leto pokojninske dobe odmerni odstotek poveča za 1,5%.

(2) Če pokojninska doba ne znaša polno leto, vendar pa vsaj 6 mesecev, se odmerni odstotek iz prejšnjega odstavka poveča za 0,75%.

41. člen

(povečanje in zmanjšanje pokojnine)

(1) Predčasna pokojnina se odmeri glede na dopolnjeno pokojninsko dobo od pokojninske osnove tako kot starostna pokojnina, nato pa se zmanjša za vsak mesec manjkajoče starosti do dopolnitve 63 let starosti (ženska) oziroma 65 let (moški) za 0,3%.

(2) Zavarovancu, ki izpolni pogoje za pridobitev pravice do predčasne pokojnine in ostane v zavarovanju, se lahko mesečno izplačuje 20% predčasne pokojnine, do katere bi bil upravičen na dan njene uveljavitve, vse do prenehanja zavarovanja, vendar največ do dopolnitve starosti, določene v prvem odstavku tega člena. Če se zavarovanec pozneje odloči za uveljavitev predčasne pokojnine, se ta odmeri po prvem odstavku tega člena.

(3) Če se zavarovanec ob izpolnitvi pogojev za predčasno pokojnino ne odloči za izplačilo predčasne pokojnine v višini, določeni v prejšnjem odstavku, je ob prenehanju zavarovanja upravičen do povečanja predčasne oziroma starostne pokojnine za vsak mesec zavarovanja po izpolnitvi pogojev za pridobitev pravice do predčasne pokojnine, za 0,3%, vendar največ do dopolnitve starosti iz prvega odstavka.

(4) Zmanjšanje oziroma povečanje pokojnine po določbah tega člena je trajno.

(5) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se za moške v obdobju od 2011 do 2013 upošteva starost, določena v drugem odstavku 29. člena tega zakona, za ženske pa v obdobju od 2011 do 2015 starost, določena v tretjem odstavku 30. člena tega zakona.

(6) Zavarovanec, ki je izpolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine pred dopolnitvijo 63 let (ženska) oziroma 65 let moški starosti in ostal v zavarovanju, se starostna pokojnina poveča za vsak mesec zavarovanja po izpolnitvi pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine za 0,3%, vendar največ do prej navedene starosti.

42. člen (najnižja pokojnina)

(1) Zavarovancu, ki pridobi pravico do starostne pokojnine po določbah tega zakona, je zagotovljena najnižja pokojnina v višini 35% najnižje pokojninske osnove.

(2) Zavarovancu, ki dopolni najmanj 40 let pokojninske dobe (moški) oziroma 38 let pokojninske dobe (ženska), je zagotovljena najnižja pokojnina v višini 80% najnižje pokojninske osnove.

43. člen (Osnova za odmero drugih pravic)

Osnova za odmero drugih pravic se določi v višini __ % najnižje pokojnine osnove.

IV. poglavje: DELNA POKOJNINA

44. člen (delna pokojnina)

(1) Zavarovanec iz 14., 15. in 16. člena tega zakona, ki je izpolnil pogoje za pridobitev pravice do predčasne ali starostne pokojnine, lahko pridobi pravico do delne pokojnine, če ostane v obveznem zavarovanju v obsegu, ki ustreza sorazmernemu delu polnega delovnega časa, vendar najmanj 4 ure dnevno.

(2) Delna pokojnina se odmeri od predčasne oziroma starostne pokojnine, odmerjene na dan njene uveljavitve, v odstotku, ki ustreza skrajšanju polnega delovnega časa.

(3) Poleg delne pokojnine se zavarovancu izplačuje še del predčasne pokojnine, katerega višina je odvisna od števila ur obveznega zavarovanja do izpolnitve pogojev za starostno pokojnino in znaša:

Število ur	Delež predčasne ali starostne pokojnine
7	15 %
6	10 %
5	5 %

(4) Zavarovanec lahko v času prejemanja delne pokojnine zaradi spremembe obsega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena zahteva spremembo višine delne pokojnine. Novi znesek delne pokojnine in dela predčasne oziroma starostne pokojnine se izplačujeta od prvega dne naslednjega meseca po spremembi delovnega časa.

(5) Po prenehanju uživanja delne pokojnine lahko zavarovanec zahteva:

- izplačilo usklajenega zneska predčasne oziroma starostne pokojnine, ugotovljene ob odmeri delne pokojnine ali
- odstotno povečanje predčasne oziroma starostne pokojnine, ugotovljene ob odmeri delne pokojnine, glede na dejansko dopolnjeno pokojninsko dobo v času prejemanja delne pokojnine in starost na dan uveljavitve odstotnega povečanja ali
- ponovno odmero predčasne oziroma starostne pokojnine ali odmero starostne pokojnine, ob upoštevanju plače, prejete v času prejemanja delne pokojnine oziroma osnov, od katerih je v tem času plačeval prispevke, glede na dopolnjeno pokojninsko dobo in starost ob prenehanju uživanja delne pokojnine.

V. poglavje: INVALIDSKA POKOJNINA

45. člen

(pogoji za pridobitev pravice do invalidske pokojnine)

Pravico do invalidske pokojnine pridobi:

- zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost I. kategorije;
- zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost II. kategorije, in ni zmožen za drugo ustrezno delo brez poklicne rehabilitacije, le-ta pa mu ni zagotovljena, ker je star nad 55 let;
- zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost II. ali III. kategorije, ki mu ni zagotovljena ustrezna zaposlitev oziroma premestitev, ker je dopolnil 63. let ženska oziroma 65 let (moški) starosti.

46. člen

(minimalna pokojninska doba)

Zavarovanec iz prejšnjega člena pridobi pravico do invalidske pokojnine, če je invalidnost posledica:

- poškodbe pri delu ali poklicne bolezni – ne glede na pokojninsko dobo;
- poškodbe izven dela ali bolezni – pod pogojem, da je ob nastanku invalidnosti dopolnil pokojninsko dobo, ki pokriva najmanj tretjino razdobja od dopolnjenega 20. leta starosti do nastanka invalidnosti (v nadaljnjem besedilu: delovna leta), šteto delovna leta kot polna leta.

47. člen

(mlajši invalid)

(1) Zavarovanec, pri katerem je nastala I. kategorija invalidnosti pred dopolnjenim 21. letom starosti, pridobi pravico do invalidske pokojnine, če je bil ob nastanku invalidnosti vključen v obvezno zavarovanje ali, če je dopolnil najmanj tri mesece zavarovalne dobe.

(2) Zavarovanec, pri katerem je nastala I. kategorija invalidnosti po dopolnjenem 21. letu starosti, vendar pred dopolnjenim 30. letom starosti, pridobi pravico do invalidske pokojnine

pod pogojem, da je pred nastankom invalidnosti dopolnil pokojninsko dobo, ki pokriva najmanj eno četrtno delovnih let.

48. člen

(štetje delovnih let od višje starostne meje)

Zavarovancu, ki je pridobil višjo strokovno izobrazbo, se delovna leta štejejo od dopolnjenega 26. leta starosti. Zavarovancu, ki je pridobil visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo, se delovna leta štejejo od dopolnjenega 29. leta starosti.

49. člen

(pokojninska osnova za odmero invalidske pokojnine)

(1) Invalidska pokojnina se odmeri od pokojninske osnove, izračunane na enak način kot pokojninska osnova za odmero starostne pokojnine.

(2) Invalidska pokojnina, pridobljena s krajšo zavarovalno dobo, kot je obdobje, iz katerega se po 31. in 32. členu tega zakona upoštevajo plače oziroma zavarovalne osnove za izračun pokojninske osnove za odmero starostne pokojnine, se odmeri od pokojninske osnove, izračunane na podlagi plač oziroma zavarovalnih osnov, ki jih je zavarovanec prejel oziroma je bil na njihovi podlagi zavarovan v času trajanja zavarovanja, razen iz koledarskega leta, v katerem je uveljavljena pravica do invalidske pokojnine.

(3) Zavarovancu, ki razen v letu, v katerem uveljavlja pravico do invalidske pokojnine, ni bil zavarovan, se invalidska pokojnina odmeri od pokojninske osnove, določene v drugem odstavku 32. člena tega zakona.

50. člen

(pokojninska osnova za odmero invalidske pokojnine v posebnih primerih)

Osebam, pri katerih je invalidnost nastala v času trajanja zavarovanja po 20. členu, prvi alineji prvega odstavka 21. člena oziroma po drugi alineji 22. člena tega zakona, se kot pokojninska osnova za odmero invalidske pokojnine upošteva povprečna plača na zaposleno osebo v državi, izplačana za zadnji mesec pred priznanjem pravice do invalidske pokojnine, za katerega so objavljeni uradni statistični podatki v mesecu nastanka invalidnosti.

51. člen

(odmera invalidske pokojnine v primeru poškodbe pri delu ali poklicne bolezni)

Invalidska pokojnina za primer invalidnosti, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, se odmeri od pokojninske osnove v enaki višini kot starostna pokojnina za pokojninsko dobo najmanj 40 let (moški) oziroma 38 let (ženska), brez zmanjšanja glede na starost ob upokojitvi.

52. člen

(odmera invalidske pokojnine v primeru poškodbe izven dela ali bolezni)

(1) Invalidska pokojnina za invalidnost, ki je posledica bolezni ali poškodbe izven dela, se odmeri od pokojninske osnove v odstotku, določenem glede na dopolnjeno pokojninsko dobo na način, določen v 44. členu tega zakona, brez znižanja glede na starost ob upokojitvi.

(2) Invalidska pokojnina iz prejšnjega odstavka se odmeri zavarovancu, ki je postal invalid pred dopolnitvijo starosti 65 let (moški) oziroma 63 let ženske, najmanj v višini 45% (moški) oziroma 48% (ženske) pokojninske osnove.

(3) Če je invalidnost zaradi bolezni ali poškodbe izven dela nastopila po dopolnitvi starosti 65 let (moški) oziroma 63 let ženske, se invalidska pokojnina odmeri od pokojninske osnove najmanj v višini določeni za odmero starostne pokojnine za 15 let zavarovalne dobe.

53. člen

(upoštevanje prištete pokojninske dobe)

(1) Višina odstotka za odmero invalidske pokojnine se določi ob upoštevanju dejanske pokojninske dobe zavarovanca in prištete pokojninske dobe, izračunane po 146. in 147. členu tega zakona.

(2) Invalidska pokojnina, odmerjena po prejšnjem odstavku, za invalidnost, ki je posledica poškodbe izven dela ali bolezni, ne more presegati zneska pokojnine za invalidnost, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, razen v primeru, če dejanska pokojninska doba presega 40 let pokojninske dobe (moški) oziroma 38 let pokojninske dobe (ženska).

54. člen

(kombinirani vzroki invalidnosti)

(1) Če je invalidnost, na podlagi katere pridobi zavarovanec pravico do invalidske pokojnine, deloma posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, deloma pa posledica bolezni ali poškodbe izven dela, se invalidsko pokojnino odmeri kot eno pokojnino, ki je sestavljena iz sorazmernega dela invalidske pokojnine, odmerjene za poškodbo pri delu ali poklicno bolezen, in iz sorazmernega dela invalidske pokojnine, odmerjene za bolezen ali poškodbo izven dela.

(2) Sorazmerna dela za odmero invalidske pokojnine po prejšnjem odstavku se izračunata glede na to, koliko so vplivale na skupno invalidnost posledice poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, koliko pa posledice bolezni ali poškodbe izven dela.

55. člen

(odmera invalidske pokojnine pri kombiniranih vzrokih invalidnosti)

(1) Invalidska pokojnina, ki gre zavarovancu po prejšnjem členu, se odmeri tako, da se posebej odmeri invalidska pokojnina, kot če bi bila skupna invalidnost posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, in posebej invalidska pokojnina, kot če bi bila skupna invalidnost posledica bolezni ali poškodbe izven dela.

(2) Od vsakega tako izračunanega zneska se odmeri odstotek, ki ustreza vplivu posameznega vzroka invalidnosti na skupno invalidnost. Seštevek tako dobljenih zneskov ne more presegati zneska pokojnine, odmerjene za 40 let pokojninske dobe (moški) oziroma 38 let pokojninske dobe (ženska).

VI. poglavje: PRAVICE ZA PRIMER ZAVAROVANČEVE SMRTI

56. člen

(Pogoji na strani umrlega zavarovanca oziroma uživalca pravic)

(1) Vdova, vdovec oziroma drugi družinski člani umrlega zavarovanca oziroma uživalca pravic, določenih s tem zakonom, pridobijo pravico do vdovske oziroma družinske pokojnine po njem, če je:

- izpolnil pogoje za pridobitev pravice do predčasne, starostne oziroma invalidske pokojnine po tem zakonu ali
- bil uživalec predčasne, starostne ali invalidske pokojnine iz obveznega zavarovanja ali uživalec pravic na podlagi invalidnosti iz obveznega zavarovanja.

(2) Če je zavarovanec oziroma uživalec pravic po tem zakonu umrl zaradi poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, pridobijo upravičenci pravico do vdovske oziroma družinske pokojnine po njem ne glede na to, koliko pokojninske dobe je dopolnil.

(3) Pri ugotavljanju pogojev za pridobitev pravice vdove, vdovca in drugih družinskih članov do pokojnine po umrlem zavarovancu oziroma uživalcu pravic po tem zakonu, ima enake posledice kot njegova smrt tudi pravnomočna odločba o njegovi razglasitvi za mrtvega.

1. podpoglavje: Vdovska pokojnina

57. člen

(pogoji za pridobitev pravice do vdovske pokojnine)

(1) Vdovsko pokojnino lahko uveljavi vdova oziroma vdovec umrlega zavarovanca oziroma uživalca pravic:

- če je do njegove smrti dopolnil(a) starost 58 let;
- če je bil(a) do njegove smrti popolnoma nezmožen(a) za delo ali je to postal(a) v enem letu po njegovi smrti, ali
- če ji(mu) je po njegovi smrti ostal otrok ali več otrok, ki imajo pravico do družinske pokojnine po umrlem, vdova oziroma vdovec pa ima do njih dolžnost preživljanja.

(2) Če vdova oziroma vdovec postane med trajanjem pravice do vdovske pokojnine po tretji alineji prejšnjega odstavka tega člena popolnoma nezmožen(a) za delo, obdrži pravico do vdovske pokojnine, dokler je takšna nezmožnost podana.

(3) Če vdova oziroma vdovec do smrti zavarovanca ali uživalca pravic, določenih s tem zakonom ni dopolnil(a) 58 let starosti, dopolnil(a) pa je 53 let starosti, pridobi pravico do vdovske pokojnine, ko dopolni 58 let starosti.

(4) Če vdova oziroma vdovec med trajanjem pravice do vdovske pokojnine, pridobljene ob pogojih iz druge ali tretje alineje prvega odstavka tega člena, dopolni 58 let starosti, obdrži pravico do vdovske pokojnine trajno. Če ji(mu) ta pravica preneha pred dopolnjenim 58. letom, toda po dopolnjenem 53. letu, jo lahko znova uveljavi, ko dopolni 58 let starosti.

(5) Ne glede na to, da je bila vdova oziroma vdovec ob zavarovančevi smrti zavarovan na podlagi predpisov o urejanju trga dela oziroma družinski pomočnik po predpisih o starševstvu ali predpisih o socialnem varstvu, pridobi pravico do vdovske pokojnine, če je na dan nastanka zavarovanega primera dopolnil starost, določeno v prejšnjem odstavku tega člena.

(6) Ne glede na določbe prvega, tretjega in šestega odstavka tega člena, znaša starostna meja za pridobitev pravice do vdovske pokojnine v obdobju od 2011 do 2014:

Leto	Starostna meja	
	Prvi in šesti odstavek	Tretji in šesti odstavek
2011	54	49
2012	55	50
2013	56	51
2014	57	52

58. člen

(vdovska pokojnina v posebnih primerih)

(1) Pravico do vdovske pokojnine ima tudi:

- vdova, ki se ji je otrok umrlega zavarovanca oziroma uživalca pravic, določenih s tem zakonom rodil najkasneje 300 dni po njegovi in sicer od njegove smrti dalje;
- ob pogojih iz prejšnjega člena zakonec, čigar zakon je bil razvezan, če ima po sodni odločbi oziroma po sporazumu, pravico do preživnine in jo je užival do smrti zavarovanca oziroma uživalca pravic, določenih s tem zakonom;

- ob pogojih iz prejšnjega člena oseba, ki je zadnja tri leta pred smrtjo zavarovanca oziroma uživalca pravic, določenih s tem zakonom živela z njim v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, ali je v takšni skupnosti živela z umrlim zadnje leto pred njegovo smrtjo in je z njim kadarkoli imela skupnega otroka.

(2) V primerih iz druge alineje prvega odstavka tega člena pridobi razvezani zakonec pravico do vdovske pokojnine kot souživalec, če ima pravico do vdovske pokojnine tudi zakonec iz poznejše zakonske zveze.

2. podglavje: Družinska pokojnina

59. člen

(Pogoji za pridobitev pravice do družinske pokojnine)

(1) Po smrti zavarovanca ali uživalca pravic, določenih s tem zakonom, pri katerem so izpolnjeni pogoji iz 56. člena tega zakona, pridobijo pravico do družinske pokojnine:

- otroci (zakonski ali nezakonski ter posvojenci),
- pastorki, vnuki in drugi otroci brez staršev, ki jih je umrl preživljal,
- starši (oče in mati, očim in mačeha) in posvojitelji, ki jih je umrl preživljal,
- bratje in sestre, ki jih je umrl preživljal do svoje smrti in nimajo lastnih sredstev za preživljanje.

(2) V primerih iz druge alineje prejšnjega odstavka se šteje, da so brez staršev tudi vnuki oziroma drugi otroci, katerih starši so sicer živi, vendar so popolnoma nezmožni za delo v smislu 62. člena tega zakona.

(3) Zavod določi, kdaj se šteje, da je zavarovanec preživljal družinskega člana.

60. člen

(otroci)

(1) Otrok ima pravico do družinske pokojnine do dopolnjenega 15. leta starosti oziroma do konca šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti.

(2) Otrok, ki v letu izgube starša ne izpolnjuje pogojev za vpis v višji letnik šolanja ima pravico do družinske pokojnine do konca naslednjega šolskega leta.

(3) Otrok, ki je po dopolnjenem 15. letu starosti prijavljen pri zavodu za zaposlovanje, ima pravico do družinske pokojnine najdlje do dopolnjenega 18. leta starosti pod pogojem, da je prijavljen pri zavodu za zaposlovanje in izpolnjuje obveznosti po predpisih o zaposlovanju.

(4) Otrok, ki postane popolnoma nezmožen za delo do starosti, do katere mu je zagotovljena pravica do družinske pokojnine oziroma do konca šolanja, ima pravico do družinske pokojnine, dokler traja takšna nezmožnost.

(5) Otrok, ki postane popolnoma nezmožen za delo po starosti, do katere mu je zagotovljena pravica do družinske pokojnine oziroma po končanem šolanju, pridobi pravico do družinske pokojnine, če ga je zavarovanec oziroma uživalec pravic, določenih s tem zakonom do svoje smrti preživljal.

(6) Če je otrok prekinil šolanje zaradi bolezni, nosečnosti ali poroda, pridobi oziroma obdrži pravico do družinske pokojnine tudi med boleznijo ter prekinitvijo zaradi nosečnosti ali poroda do dopolnjenega 26. leta starosti, če je šolanje nadaljeval pred dopolnjenim 26. letom starosti.

61. člen

(starši, bratje in sestre)

(1) Starši, ki jih je zavarovanec oziroma uživalec pravic, določenih s tem zakonom preživeljal do svoje smrti, pridobijo pravico do družinske pokojnine, če so:

- do smrti umrlega dopolnili starost 60 let, ali
- so bili ob smrti umrlega popolnoma nezmožni za delo.

(2) Če med trajanjem pravice do družinske pokojnine po drugi alineji prejšnjega odstavka upravičenec dopolni 60 let starosti, trajno obdrži družinsko pokojnino.

(3) Bratje in sestre umrlega, ki jih je preživeljal do svoje smrti, pridobijo pravico do družinske pokojnine, če izpolnjujejo pogoje, ki so določeni za otroke ali pogoje, ki so določeni za starše umrlega zavarovanca.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena znaša v obdobju od 2011 do 2014 za mater, za očeta pa v letu 2011 starost za pridobitev pravice do družinske pokojnine v posameznem koledarskem letu:

Leto	Starost - let	
	Mati	Oče
2011	56	59
2012	57	
2013	58	
2014	59	

62. člen

(popolna nezmožnost za delo)

Za popolno nezmožnost za delo oziroma pridobivanje, ki je pogoj za pridobitev pravice do družinske oziroma vdovske pokojnine, velja pri otrocih nezmožnost za samostojno življenje in delo, pri drugih osebah pa I. kategorija invalidnosti.

63. člen

(osnova za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine)

(1) Osnova za odmero vdovske oziroma družinske pokojnina je:

- invalidska pokojnina, ki bi jo imel glede na vzrok smrti zavarovanec, uživalec delne pokojnine in pravic na podlagi invalidnosti iz obveznega zavarovanja oziroma
- pokojnina, do katere je bil upravičen uživalec pokojne ob smrti.

(2) Določbe tega zakona o najnižji in najvišji pokojninski osnovi se upoštevajo tudi za izračun osnove za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine.

(3) Najnižja osnova za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine je, ne glede na starost umrlega, starostna pokojnina, odmerjena najmanj v višini 45% pokojninske osnove.

64. člen

(odmera vdovske pokojnine)

Vdovska pokojnina se odmeri v višini 70% od osnove iz prejšnjega člena.

65. člen

(Del vdovske pokojnine)

(1) Vdova oziroma vdovec, ki ima poleg pravice do vdovske pokojnine tudi pravico do lastne predčasne, starostne ali invalidske pokojnine, lahko uživa pokojnino, ki si jo sam izbere.

(2) Vdovcu oziroma vdovi iz prvega odstavka tega člena je zajamčeno izplačilo vdovske pokojnine najmanj v višini ...% najnižje pokojninske osnove.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se lahko vdovi oziroma vdovcu, če je to ugodneje, poleg lastne predčasne, starostne ali invalidske pokojnine izplačuje tudi 15% zneska pripadajoče vdovske pokojnine po umrlem zavarovancu oziroma uživalcu pravic, določenih s tem zakonom, vendar največ do zneska v višini 15% povprečne mesečne pokojnine, izplačane v državi v predhodnem koledarskem letu.

(4) Skupno izplačilo lastne in dela vdovske pokojnine ne more presegati starostne pokojnine moškega, odmerjene od najvišje pokojninske osnove za 40 let pokojninske dobe.

(5) Če uveljavi izplačilo dela vdovske pokojnine le eden od zakoncev iz drugega odstavka 58. člena tega zakona, se souživalcu izplača vdovska pokojnina v višini razlike med vdovsko pokojnino, do katere sta upravičena in izplačilom dela vdovske pokojnine.

66. člen

(odmera družinske pokojnine)

(1) Družinska pokojnina se odmeri od osnove, določene v 63. člena tega zakona v odstotku, katerega višina je odvisna od vrste in števila družinskih članov. Za enega družinskega člana se odmeri v višini 70 %, za dva 80 %, za tri 90 % ter za štiri ali več 100 % osnove.

(2) Če imajo pravico do družinske pokojnine samo ožji (otroci, posvojenci) oziroma samo širši (pastorki, vnuki in drugi otroci brez staršev, bratje in sestre, starši in posvojitelji) družinski člani, se družinska pokojnina odmeri v višini določeni v prvem odstavku. Če pa imajo poleg ožjih družinskih članov pravico do družinske pokojnine tudi širši družinski člani, se odmeri ožjim družinskim članom družinska pokojnina v višini, določeni v prejšnjem odstavku, članom širše družine pa pripada ostanek osnove za odmero družinske pokojnine.

(3) Če imajo pravico do družinske pokojnine samo ožji ali pa samo širši družinski člani, pa nekateri od njih živijo ločeno, se na zahtevo upravičencev družinska pokojnina deli na enake dele. Če pa imajo pravico do družinske pokojnine tako ožji kot tudi širši družinski člani in nekateri od njih živijo ločeno, se družinska pokojnina najprej razdeli na del, ki gre ožjim družinskim članom in del, ki gre širšim družinskim članom, nato pa se vsak del razdeli naprej na enake dele, glede na število upravičencev.

(4) Če družinski člani izpolnjujejo pogoje za priznanje vdovske in družinske pokojnine, se vdovska pokojnina odmeri v sorazmernem delu od družinske pokojnine v višini določeni v drugem odstavku tega člena, pri čemer se vdova oziroma vdovec štejeta med ožje družinske člane.

(5) Otroku, ki izgubi oba roditelja zavarovanca oziroma uživalca pravic, določenih s tem zakonom, se odmeri družinska pokojnina v višini 100 % osnove iz 63. člena tistega od staršev, ki je ugodnejša. Dvema ali več otrokom pa se v takem primeru odmerita družinski pokojnini po vsakem od umrlih staršev v višini 100% osnove iz 63. člena tega zakona, ki se delita v enakih sorazmernih delih glede na število otrok.

VII. poglavje: PRAVICE IZ INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

1. podpoglavje: SPLOŠNI POJMI

67. člen

(definicija invalidnosti)

(1) Invalidnost po tem zakonu je podana, če se zaradi sprememb v zdravstvenem stanju, ki jih ni mogoče odpraviti z zdravljenjem ali ukrepi medicinske rehabilitacije in so ugotovljene

skladno s tem zakonom, zavarovancu zmanjša zmožnost za zagotovitev oziroma ohranitev delovnega mesta oziroma za poklicno napredovanje.

(2) Invalidnost se razvršča v naslednje kategorije:

– I. kategorija – če zavarovanec ni več zmožen opravljati organiziranega pridobitnega dela ali ni zmožen opravljati svojega poklica, in nima več preostale delovne zmožnosti;

– II. kategorija – če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za 50% ali več;

– III. kategorija – če zavarovanec z ali brez predhodne poklicne rehabilitacije ni več zmožen za delo s polnim delovnim časom, lahko pa opravlja določeno delo vsaj s polovico polnega delovnega časa oziroma če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50% ali, če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerega je razporejen.

(3) Kot svoj poklic se šteje delo na delovnem mestu, na katero je zavarovanec razporejen in vsa dela, ki ustrezajo zavarovančevim telesnim in duševnim zmožnostim, za katera ima ustrezno strokovno izobrazbo, dodatno usposobljenost in delovne izkušnje, ki se zahtevajo za določena dela skladno z zakoni ali kolektivnimi pogodbami.

(4) Za delo na katero je zavarovanec razporejen, se šteje delo, ki ga je opravljal najmanj eno leto pred nastankom invalidnosti. Če dela ni opravljal najmanj eno leto pred nastankom invalidnosti, se ocenjujejo ostali elementi svojega poklica.

68. člen

(preostala delovna zmožnost)

(1) Preostala delovna zmožnost je podana,

– če zavarovanec lahko dela s polnim delovnim časom in z delovnim naporom, ki ne poslabša njegove invalidnosti, na drugem delovnem mestu, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi oziroma usposobljenosti, ali

– če se zavarovanec s poklicno rehabilitacijo lahko usposobi za delo s polnim delovnim časom na drugem delovnem mestu ali

– če zavarovanec lahko opravlja določeno delo vsaj polovico polnega delovnega časa.

(2) Preostala delovna zmožnost zavarovanca se ugotavlja pri invalidnosti II. in III. kategorije.

69. člen

(vzrok za nastanek invalidnosti)

Vzroki za nastanek invalidnosti so:

– poškodba pri delu,

– poklicna bolezen,

– bolezen,

– poškodba izven dela.

70. člen

(poškodba pri delu)

(1) Za poškodbo pri delu po tem zakonu se šteje:

– poškodba, ki je posledica neposrednega in kratkotrajnega mehničnega, fizikalnega ali kemičnega učinka, ter poškodba, ki je posledica hitre spremembe položaja telesa, nenadne obremenitve telesa ali drugih sprememb fiziološkega stanja organizma, če je takšna poškodba v vzročni zvezi z opravljanjem dela ali dejavnosti, na podlagi katere je poškodovanec zavarovan;

- poškodba, povzročena na način iz prejšnje alineje, ki jo utrpi zavarovanec na redni poti od stanovanja do delovnega mesta ali nazaj, na službeni poti ali na poti, da nastopi delo;
 - obolenje, ki je neposredna in izključna posledica nesrečnega naključja ali višje sile med opravljanjem dela oziroma dejavnosti, na podlagi katere je oboleli zavarovan.
- (2) Za poškodbo pri delu se šteje tudi poškodba, povzročena na način iz prve alineje prejšnjega odstavka, ki jo utrpijo zavarovanci iz 20., 21., 22. in 23. člena tega zakona.

71. člen

(poškodba, nastala v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenega varstva)

Za poškodbo pri delu po tem zakonu se šteje tudi poškodba, povzročena na način, določen v prvi alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ki jo utrpi zavarovanec v zvezi z uveljavljanjem pravice do zdravstvenega varstva, če nastane:

- na redni poti od stanovanja oziroma delovnega mesta do kraja zdravniškega pregleda ali ob vrnitvi, ali pa med prebivanjem v kraju, kjer je pregled, če je zavarovanca poklical na pregled pristojni zdravnik, konzilij zdravnikov ali invalidska komisija zavoda, ali če ni bil napoten, pa je iskal potrebno nujno zdravniško pomoč;
- na redni poti od stanovanja oziroma delovnega mesta do zdravstvene organizacije, kamor je bil zavarovanec napoten na zdravljenje ali pri vrnitvi, ali pa med prebivanjem v zdravstveni organizaciji, v kateri se zdravi, pri čemer je z zdravljenjem mišljena tudi medicinska rehabilitacija;
- na redni poti od stanovanja oziroma delovnega mesta do kraja pregleda ali zdravljenja ali pri vrnitvi, kadar je pristojni zdravnik, konzilij zdravnikov ali invalidska komisija zavoda določil zavarovanca, naj spremlja bolnika, ki ga je poslal na zdravniški pregled ali na zdravljenje v drug kraj, ali pa med prebivanjem v tistem kraju, če pride do poškodbe v neposredni zvezi s spremljanjem bolnika;
- na redni poti od stanovanja oziroma delovnega mesta, ali od kraja, v katerem je bil zavarovanec na pregledu ali zdravljenju, do zavoda ali organizacije, kjer naj zavarovanec dobi proteze ali druge ortopedske pripomočke, katere mu je predpisal pristojni zdravnik ali ob vrnitvi, kakor tudi tisti čas, ko se mudi v teh zavodih ali organizacijah.

72. člen

(poklicna bolezen)

(1) Poklicne bolezni po tem zakonu so določene bolezni, povzročene z daljšim neposrednim vplivom delovnega procesa in delovnih pogojev na določenem delovnem mestu ali na delu, ki sodi v neposredni okvir dejavnosti, na podlagi katere je oboleli zavarovan.

(2) Poklicne bolezni in dela, na katerih se pojavljajo te bolezni, in pogoje, ob katerih se štejejo za poklicne bolezni, določi minister, pristojen za delo, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

73. člen

(splošni pogoji za pridobitev pravic na podlagi invalidnosti)

(1) Če ni s tem zakonom drugače določeno, pridobi zavarovanec pravice na podlagi invalidnosti II. in III. kategorije, če ob nastanku invalidnosti še ni dopolnil starosti 65 let (moški) oziroma 63 let (ženska) in:

- je vključen v obvezno zavarovanje – ne glede na dopolnjeno pokojninsko dobo,
- ni vključen v obvezno zavarovanje – če izpolnjuje pogoje zavarovalne oziroma pokojninske dobe, določene s tem zakonom, za pridobitev pravice do invalidske pokojnine.

(2) Zavarovanci iz 18. člena tega zakona pridobijo pravice iz invalidskega zavarovanja na podlagi I. kategorije, v primeru razvrstitve v II. kategorijo pa pravico do poklicne rehabilitacije

VIII. poglavje: PRIDOBITEV IN ODMERA PRAVIC IZ INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

1. Poklicna rehabilitacija

74. člen

(namen in obveznost poklicne rehabilitacije)

(1) Poklicna rehabilitacija je celostni proces, v katerem se zavarovanca strokovno, fizično in psihosocialno usposobi za drug poklic ali delo tako, da se lahko ustrezno razporedi oziroma zaposli in ponovno vključi v delovno okolje, oziroma se usposobi za opravljanje istega poklica ali dela, tako da se mu ustrezno prilagodi delovno mesto z ustreznimi tehničnimi pripomočki.

(2) Zavarovanec, ki je pridobil pravico do poklicne rehabilitacije, se je dolžan usposablјati za ustrezno delo ob pogojih in na način, določen s tem zakonom, ter v skladu z obveznostmi, ki so določene v pogodbi iz 80. člena tega zakona.

75. člen

(pogoji za pridobitev pravice do poklicne rehabilitacije)

- (1) Pravico do poklicne rehabilitacije pridobi zavarovanec:
 - pri katerem je nastala II. kategorija invalidnosti ter
 - na dan nastanka invalidnosti še ni dopolnil 55 let starosti in
 - ki se glede na preostalo delovno zmožnost lahko usposobi za drugo delo, ki ga bo opravljal polni delovni čas.
- (2) Pravico do poklicne rehabilitacije izjemoma pridobi zavarovanec:
 - pri katerem je nastala III. kategorija invalidnosti ter
 - na dan nastanka invalidnosti še ni dopolnil 55 let starosti in
 - ki se glede na preostalo delovno zmožnost lahko s praktičnim delom na ustreznem delovnem mestu pri delodajalcu ali s kratkotrajnim usposabljanjem in izobraževanjem usposobi za drugo delo, ki ga bo opravljal s krajšim delovnim časom od polnega.

76. člen

(prilagoditev prostorov in delovnih sredstev ter pospeševanje zaposlovanja)

(1) Če je za poklicno rehabilitacijo zavarovanca, pri katerem je nastala invalidnost, na ustreznem delovnem mestu potrebno, da se prilagodijo prostori in delovna sredstva, zavod prevzame stroške prilagoditve.

(2) Če je za zaposlitev oziroma razporeditev zavarovanca, pri katerem je nastala invalidnost, na drugo delovno mesto potrebno, da se prilagodijo prostori in delovna sredstva, lahko zavod delno ali v celoti prevzame stroške prilagoditve.

(3) Zavod lahko nameni del sredstev za invalidsko zavarovanje za ohranitev zaposlitve in pospeševanje zaposlovanja delovnih invalidov.

(4) Kriterije, merila in postopek za določanje višine sredstev iz prejšnjih odstavkov določi zavod.

77. člen

(poklicna rehabilitacija v posebnih primerih zavarovanja)

Zavarovanec iz 20. člena, iz prve, druge in tretje alineje 21. člena in druge alineje 22. člena tega zakona se s poklicno rehabilitacijo praviloma usposobi za delo, za katero se zahteva strokovna izobrazba, kakršno daje šola, ki jo je obiskoval pred nastankom invalidnosti.

78. člen

(načini poklicne rehabilitacije)

Poklicna rehabilitacija se v skladu s preostalo delovno zmožnostjo zavarovanca, ki se bo usposabljal za drugo delo, ki ga bo opravljal poln delovni čas, opravi:

- s kratkotrajnim usposabljanjem in izobraževanjem;
- s praktičnim delom na ustreznem delovnem mestu pri delodajalcu oziroma v drugih oblikah delovnega usposabljanja;
- z izobraževanjem ob delu, s soglasjem zavarovanca;
- z izobraževanjem na ustreznih šolah in z drugimi oblikami izobraževanja.

79. člen

(privajanje na delo)

Za poklicno rehabilitacijo se šteje tudi čas privajanja na delo, za katerega se je zavarovanec s poklicno rehabilitacijo usposobil, če je to potrebno, da bi mogel z normalnim delovnim učinkom opravljati drugo ustrezno delo.

80. člen

(pogodba o poklicni rehabilitaciji)

(1) Oblika oziroma način poklicne rehabilitacije, roki za nastop in trajanje poklicne rehabilitacije, natančnejši pogoji za usposabljanje zavarovanca za delo, pogoji ter roki za sklenitev pogodbe o zaposlitvi po končani poklicni rehabilitaciji se določijo v pogodbi, ki jo sklenejo zavod, delodajalec ali zavod za zaposlovanje in zavarovanec.

(2) Pogodba iz prejšnjega odstavka se sklene, ko postane odločba o priznanju pravice do poklicne rehabilitacije dokončna.

(3) S pogodbo iz prvega odstavka tega člena se določijo tudi medsebojne pravice in obveznosti pogodbenih strank.

(4) Pri poklicni rehabilitaciji, usposabljanju in zaposlitvi zavarovancev sodelujejo organizacije za usposabljanje in zaposlovanje invalidnih oseb ter zavod za zaposlovanje.

(5) Zavarovanec in izvajalec poklicne rehabilitacije sta zavodu dolžna poročati o izvajanju in poteku poklicne rehabilitacije najmanj vsakih šest mesecev.

81. člen

(pravica do nastanitve)

Če je glede na oddaljenost invalidovega bivališča od šole, podjetja za usposabljanje in zaposlovanje invalidnih oseb oziroma od delodajalca, kjer je na poklicni rehabilitaciji, nujno potrebna vožnja s prevoznimi sredstvi, zavarovanec pa se glede na stanje invalidnosti ne more voziti z javnimi prevoznimi sredstvi in mu tudi ni preskrbljen poseben prevoz ima pravico do nastanitve na stroške zavoda.

82. člen

(dolžnost zagotavljanja poklicne rehabilitacije)

(1) Zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, je dolžan zagotoviti poklicno rehabilitacijo delodajalec, pri katerem je bil zaposlen v času nastanka invalidnosti, ostalim zavarovancem pa zavod.

(2) Pri poklicni rehabilitaciji zavarovancev lahko sodeluje z zavodom in delodajalci tudi zavod za zaposlovanje.

(3) Stroške poklicne rehabilitacije pokriva zavod.

83. člen

(nadomestilo za čas poklicne rehabilitacije)

(1) Zavarovancu pripada v obdobju od pridobitve pravice do poklicne rehabilitacije pa do končane poklicne rehabilitacije denarno nadomestilo, odmerjeno v višini 130% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti, vendar pa nadomestilo lahko znaša največ 100% najvišje pokojninske osnove.

(2) Zavarovanec, ki se usposablja ob delu, ima od nastopa pa do končane poklicne rehabilitacije pravico do nadomestila v višini 40% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(3) Zavarovancu iz drugega odstavka 75. člena tega zakona pripada nadomestilo po prvem odstavku tega člena.

(4) Zavarovanec iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena izgubi pravico do nadomestila, če v 15 dneh po vročitvi pogodbe iz 80. člena tega zakona pogodbe ne podpiše, če v določenem roku iz neopravičenih razlogov ne nastopi ali ne konča poklicne rehabilitacije oziroma ne izpolnjuje obveznosti iz pogodbe iz 80. člena tega zakona in na podlagi iste invalidnosti ne more pridobiti nobenih pravic po tem zakonu.

84. člen

(začasno nadomestilo)

(1) Zavarovanec iz prvega odstavka 75. člena tega zakona ima od zaključka poklicne rehabilitacije do pričetka dela na novem delovnem mestu pravico do nadomestila v višini 100% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti, po pričetku dela na novem delovnem mestu pa nadomestilo v višini 20% te pokojnine.

(2) Če je zavarovancu iz prejšnjega odstavka delovno razmerje prenehalo na podlagi odločitve komisije iz 97. člena tega zakona, oziroma v primeru, če je zavarovanec vključen v obvezno zavarovanje na podlagi 15., 16., 19. in 23. člena tega zakona, ima po končani poklicni rehabilitaciji oziroma po prenehanju delovnega razmerja pravico do nadomestila v višini 80% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(3) Če je zavarovanec vključen v obvezno zavarovanje na podlagi 18., 20., 21., 22. in 27. člena tega zakona, ima po končani poklicni rehabilitaciji pravico do nadomestila v višini 60% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(4) Nadomestilo iz drugega odstavka tega člena se zavarovancu izplačuje do dneva ponovne zaposlitve, po ponovni zaposlitvi pa ima pravico do nadomestila v višini 20% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(5) Nadomestilo iz tretjega odstavka tega člena se zavarovancu izplačuje do dneva ponovne zaposlitve, vendar največ pet let. Po preteku petih let oziroma po ponovni zaposlitvi se zavarovancu izplačuje nadomestilo v višini 20% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(6) Zavarovanec iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena izgubi pravico do nadomestila, če ne nastopi dela na delovnem mestu, ki mu je bilo zagotovljeno v skladu s 95. členom tega zakona in na podlagi iste invalidnosti ne more pridobiti nobenih pravic po tem zakonu.

2. Pravica do premestitve in nadomestila

85. člen

(pravica do premestitve)

(1) Pravico do premestitve pridobi zavarovanec:

- po končani poklicni rehabilitaciji po prvem odstavku 75. člena tega zakona,
- s preostalo delovno zmožnostjo, pri katerem je nastala II. kategorija invalidnosti po dopolnjenem 50. letu starosti,

– s III. kategorijo invalidnosti, če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50% ali, če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerega je razporejen.

(2) Pravico do premostitve zagotovi zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, delodajalec.

86. člen

(nadomestilo v času dela na drugem delovnem mestu)

Zavarovanec iz druge in tretje alineje prvega odstavka prejšnjega člena, ki dela na novem delovnem mestu, ima pravico do nadomestila za invalidnost v skladu s 88. členom tega zakona.

3. Pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega in delno nadomestilo

87. člen

(pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega in odmera delnega nadomestila)

(1) Zavarovanec, pri katerem je podana III. kategorija invalidnosti, če ni več zmožen za delo s polnim delovnim časom z ali brez predhodne poklicne rehabilitacije, in zavarovanec, pri katerem je nastala II. kategorija invalidnosti po dopolnjenem 55. letu starosti in ima preostalo delovno zmožnost za opravljanje določenega dela vsaj s polovico polnega delovnega časa, imata:

- pravico do dela s krajšim delovnim časom od polnega in
- pravico do delnega nadomestila.

(2) Pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega na drugem delu in delno nadomestilo pridobi zavarovanec po končani poklicni rehabilitaciji po drugem odstavku 75. člena tega zakona

(3) Delno nadomestilo se odmeri v odstotku, ki ustreza skrajšanju polnega delovnega časa, od invalidske pokojnine, ki bi zavarovancu pripadala na dan nastanka invalidnosti, in sicer v višini:

- 50%, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 4 ure dnevno,
- 37,5%, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 5 ur dnevno,
- 25%, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 6 ur dnevno in
- 12,5%, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 7 ur dnevno.

(4) Delno nadomestilo odmerjeno po prejšnjem odstavku, se poveča, če zavarovanec:

- ni več zmožen za delo na delovnem mestu, na katero je razporejen, in je zato premeščen na drugo delovno mesto, za 30% ali
- izgubi delo brez lastne volje ali krivde, za 40%.

(5) V primerih iz prejšnjega odstavka, povečano delno nadomestilo ne sme presegati 80% invalidske pokojnine, ki bi zavarovancu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(6) Delno nadomestilo, odmerjeno po drugem odstavku tega člena, se zmanjša za 30%, če zavarovanec po lastni volji ali krivdi prekine delovno razmerje.

(7) Zavarovancu iz 19. in 23. člena tega zakona se delno nadomestilo odmeri v višini, določeni v tretjem odstavku tega člena.

(8) Zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, zagotavlja pravico do dela s krajšim delovnim časom od polnega delodajalec.

4. Pravica do nadomestila za invalidnost

88. člen
(pravica do nadomestila za invalidnost in odmera nadomestila)

(1) Pravico do nadomestila za invalidnost ima zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost II. kategorije po dopolnjenem 50. letu starosti ali invalidnost III. kategorije, če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50% ali če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katero je razporejen, če:

- ob nastanku invalidnosti ni bil zaposlen oziroma ni bil obvezno zavarovan, ali
- mu je delovno razmerje prenehalo neodvisno od njegove volje oziroma krivde, ali
- je delovno razmerje prekinil po lastni volji ali krivdi ali
- se je zaposlil na drugem delovnem mestu.

(2) Zavarovancu, pri katerem je nastala invalidnost II. kategorije po dopolnjenem 50. letu starosti, se nadomestilo odmeri:

- v primerih iz prve alineje prejšnjega odstavka, v višini 60% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;
- v primerih iz druge alineje prejšnjega odstavka, v višini 80% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;
- v primerih iz tretje alineje prejšnjega odstavka v višini 40% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti, če je prekinil delovno razmerje po dopolnitvi 53 let starosti;
- v primerih iz tretje alineje prejšnjega odstavka, če zavarovanec še ni dopolnil 53 let starosti, in v primerih iz četrte alineje prejšnjega odstavka, v višini 20% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti.

(3) Zavarovancu, pri katerem je nastala invalidnost III. kategorije, v primeru, ko je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50% ali, če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerega je razporejen, se nadomestilo odmeri:

- v primerih iz prve alineje prvega odstavka tega člena, v višini 40% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;
- v primerih iz druge alineje prvega odstavka tega člena, v višini 60% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;
- v primerih iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, v višini 25% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti.
- v primerih iz četrte alineje prvega odstavka tega člena, v višini 35% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti.

89. člen
(izbira pravice do poklicne rehabilitacije)

(1) Delovnemu invalidu se namesto pravice do premestitve, pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega, prizna pravica do poklicne rehabilitacije, če tako zahtevo poda najkasneje na dan obravnave na senatu invalidske komisije I. stopnje.

(2) Delovni invalid, ki mu je bila priznana pravica do poklicne rehabilitacije po prejšnjem odstavku, ima vse pravice na podlagi in v zvezi s poklicno rehabilitacijo.

90. člen
(odmera nadomestil iz invalidskega zavarovanja od osnove iz 43. člena)

(1) Nadomestila iz 83., 84., 86. in 88. člena tega zakona se v primerih, ko invalidska pokojnina, ki bi zavarovancu pripadala ob nastanku invalidnosti, ne dosega zneska pokojnine,

ki bi bila odmerjena od najnižje pokojninske osnove zavarovancu s pokojninsko dobo 40 let (moški) oziroma 38 let (ženska), odmerijo od osnove iz 43. člena tega zakona.

(2) Nadomestila iz prejšnjega odstavka se osebam, ki niso vključene v obvezno zavarovanje, odmerijo najmanj v višini najnižje pokojnine iz 42. člena tega zakona.

91. člen

(zaposlovanje brezposelnih delovnih invalidov)

Zavarovanec, ki ob nastanku invalidnosti ni bil obvezno zavarovan in zavarovanec, ki je izgubil delo ali po lastni krivdi prekinil delovno razmerje oziroma obvezno zavarovanje ob ali po nastanku invalidnosti, pridobi pravico do delnega nadomestila ali ustreznega denarnega nadomestila po tem zakonu, če se v roku 30 dni po dokončnosti odločbe o priznani pravici iz invalidskega zavarovanja oziroma po prenehanju delovnega razmerja ali zavarovanja prijavi pri zavodu za zaposlovanje.

92. člen

(zagotavljanje nadomestil)

(1) Zavod zagotavlja, odmerja, usklajuje in izplačuje nadomestila iz 82., 84., 87. in 88. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka nadomestilo, ki gre zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, za čas od končane poklicne rehabilitacije do pričetka del na novem delovnem mestu izplačuje in usklajuje po določbah tega zakona delodajalec v svoje breme, odmeri pa ga zavod.

93. člen

(usklajevanje nadomestil iz invalidskega zavarovanja)

Nadomestilo iz invalidskega zavarovanja v zvezi s pravicami na podlagi II. in III. kategorije invalidnosti se usklajujejo enako kot pokojnine.

94. člen

(izplačevanje nadomestil iz invalidskega zavarovanja)

(1) Za izplačilo nadomestila iz invalidskega zavarovanja iz prvega odstavka 92. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe četrtega, petega in šestega odstavka 119. člena tega zakona.

(2) Nadomestilo iz invalidskega zavarovanja iz prejšnjega odstavka, ki se po 33. členu tega zakona štejejo v pokojninsko osnovo, zavod pri izračunu upošteva tako, da jih poveča s povprečno stopnjo davkov.

(3) Nadomestilo iz invalidskega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena, ki se po 33. členu tega zakona ne všttevajo v pokojninsko osnovo, zavod pred izplačilom obračuna na način, kot velja za pokojnine.

(4) Nadomestilo iz drugega odstavka 88. člena tega zakona delodajalec izplačuje enako kot to velja za izplačilo plač.

95. člen

(dolžnosti in postopki delodajalca v zvezi z zagotovitvijo pravic delovnega invalida)

(1) Zavarovancu, kateremu so z dokončno odločbo priznane pravice na podlagi invalidnosti II. ali III. kategorije in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas na območju Republike Slovenije, mora delodajalec ponuditi opravljanje drugega dela na delovnem mestu v skladu z njegovo preostalo delovno zmožnostjo in strokovno izobrazbo oziroma usposobljenostjo oziroma mu zagotoviti poklicno rehabilitacijo ali delo s krajšim delovnim časom od polnega, razen v primerih, ko mu lahko skladno s 96. členom tega zakona in predpisi o delovnih razmerjih odpove pogodbo o zaposlitvi.

(2) Zavarovancu, kateremu je z dokončno odločbo priznana pravica do poklicne rehabilitacije na podlagi invalidnosti II. kategorije, delodajalec redno odpove pogodbo o zaposlitvi iz razloga invalidnosti šele po uspešno končani poklicni rehabilitaciji, sočasno z odpovedjo pogodbe o zaposlitvi pa mu mora ponuditi sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za delo na drugem delovnem mestu skladno s pogodbo o poklicni rehabilitaciji iz 80. člena tega zakona in predpisi o delovnih razmerjih. Določbe sicer veljavne pogodbe o zaposlitvi se v času poklicne rehabilitacije zavarovanca ne izvajajo v tistem delu, ki je urejen v pogodbi o poklicni rehabilitaciji.

(3) Zavarovancu, kateremu je z dokončno odločbo priznana pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega ali pravica do premestitve na drugo delovno mesto na podlagi invalidnosti III. kategorije ali invalidnosti II. kategorije po dopolnjenem 50. letu starosti, delodajalec iz razloga invalidnosti redno odpove pogodbo o zaposlitvi, sočasno z odpovedjo pogodbe o zaposlitvi pa mu mora ponuditi sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za delovni čas krajši od polnega delovnega časa ali za delo na drugem delovnem mestu skladno s predpisi o delovnih razmerjih.

(4) Pri zagotovitvi pravic in zaposlovanju zavarovancev, pri katerih je nastala invalidnost oziroma pri izbiri drugega delovnega mesta, mora delodajalec upoštevati:

- mnenje invalidske komisije o zavarovančevi preostali delovni zmožnosti,
- usposobljenost zavarovanca po uspešno končani poklicni rehabilitaciji ter
- določbe zakona, ki ureja delovna razmerja in kolektivnih pogodb.

(5) Zavarovanec in delodajalec lahko zahtevata dopolnilno izvedensko mnenje invalidske komisije o ustreznosti ponujenega delovnega mesta ali poklicne rehabilitacije.

(6) Če zavarovanec ne sprejme ponudbe delodajalca za sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, skladno z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, v roku 30 dni od prejema ponudbe ter mu preneha delovno razmerje, nima pravice do odpravnine kot delavec, ki mu je odpovedana pogodba o zaposlitvi iz poslovnega razloga ali iz razloga nesposobnosti, ima pa pravico do minimalnega odpovednega roka kot delavec, ki mu je odpovedana pogodba o zaposlitvi iz poslovnega razloga, v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(7) Če delodajalec v skladu s prvimi petimi odstavki tega člena zavarovancu ne ponudi sklenitve nove pogodbe o zaposlitvi pod pogoji, ki so mu priznani kot pravice na podlagi invalidnosti, je to skladno s predpisi o delovnih razmerjih razlog za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi s strani zavarovanca, delodajalec pa mu je dolžan izplačati odpravnino, določeno za primer redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga, in odškodnino najmanj v višini izgubljenega plačila za čas odpovednega roka.

5. Prenehanje delovnega razmerja delovnemu invalidu

96. člen

(odpoved pogodbe o zaposlitvi zaradi ugotovljene invalidnosti II. ali III. kategorije ali iz poslovnega razloga brez ponudbe nove pogodbe o zaposlitvi)

(1) Zavarovancu, kateremu so z dokončno odločbo priznane pravice na podlagi invalidnosti II. ali III. kategorije in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas na območju Republike Slovenije, lahko delodajalec odpove pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas brez ponudbe nove pogodbe o zaposlitvi v skladu s predpisi o delovnih razmerjih le v primeru, če mu zaradi ugotovljene invalidnosti II. ali III. kategorije ali iz poslovnega razloga utemeljeno ne more skladno s prejšnjim členom tega zakona zagotoviti pravice do premestitve na drugo delovno mesto brez ali po končani poklicni rehabilitaciji oziroma pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega.

(2) Delodajalec v skladu s prvim odstavkom tega člena zavarovancu lahko odpove pogodbo o zaposlitvi v roku 30 dni od dneva, ko je mnenje komisije iz 97. člena tega zakona o ugotovitvi obstoja podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi vročeno delodajalcu. Zavarovanec ima pravico do odpravnine in pravico do minimalnega odpovednega roka v skladu z zakonom o delovnih razmerjih kot delavec, ki mu je odpovedana pogodba o zaposlitvi iz poslovnega razloga.

(3) Delodajalec lahko skladno s predpisi o delovnih razmerjih odpove pogodbo o zaposlitvi zavarovancu iz prejšnjega člena oziroma prvega odstavka tega člena, če delovni invalid brez opravičljivih razlogov:

- v zakonsko določenem roku ne podpiše pogodbe o poklicni rehabilitaciji iz 80. člena tega zakona ali ne nastopi oziroma ne konča rehabilitacije v roku, določenem s to pogodbo,
- ne izpolnjuje obveznosti, ki so določene v pogodbi o poklicni rehabilitaciji,
- ne nastopi dela na drugem delovnem mestu v skladu s prejšnjim členom tega zakona, ali
- ne prične z delom s krajšim delovnim časom od polnega v skladu s prejšnjim členom tega zakona.

97. člen

(komisija za ugotovitev podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi)

(1) Pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi brez ponudbe nove pogodbe o zaposlitvi po prvem odstavku prejšnjega člena tega zakona mora delodajalec pridobiti mnenje o obstoju podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi, ki ga poda komisija v sestavi:

- predstavnik Inšpektorata Republike Slovenije za delo,
- predstavnik zavoda za zaposlovanje,
- predstavnik zavoda,
- predstavnik združenj delodajalcev na ravni države in
- predstavnik reprezentativnih sindikatov.

(2) Predsednika komisije iz prejšnjega odstavka tega člena, njegovega namestnika, člane komisije, njihove namestnike, potreben obseg dokumentacije in način dela komisije določi minister, pristojen za delo.

(3) Komisija lahko ugotavlja podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi, če je prisotna večina članov. Mnenje o ugotovitvi podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi je sprejeto, če zanj glasuje večina prisotnih članov. V primeru neodločenega glasovanja odloči glas predsednika.

(4) Stroške dela komisije nosi zavod.

98. člen

(pravice delovnega invalida v primeru prenehanja delovnega razmerja)

(1) Zavarovanec, ki mu je bila odpovedana pogodba o zaposlitvi po prvem odstavku 96. člena tega zakona, uveljavi pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti po predpisih s področja urejanja trga dela, po izteku teh pravic, pa pravice po tem zakonu.

(2) Zavarovanec, ki mu je bila pogodba o zaposlitvi odpovedana po drugem odstavku 96. člena tega zakona, ne more po prenehanju delovnega razmerja na podlagi iste invalidnosti uveljaviti nobenih pravic po tem zakonu.

99. člen

(poslabšanje in nova invalidnost)

(1) Če se zavarovancu, pri katerem je podana invalidnost II. ali III. kategorije, že ugotovljena invalidnost poslabša ali nastane nov primer invalidnosti zaradi bolezni ali poškodbe izven dela tako, da izpolnjuje pogoje za pridobitev nove pravice, pridobi to pravico, če na dan nastanka spremembe ali nove invalidnosti, izpolnjuje pogoje starosti in zavarovalne oziroma pokojninske dobe, določene s tem zakonom za pridobitev nove pravice.

(2) Za izpolnitev pogojev zavarovalne oziroma pokojninske dobe, se brezposelnim zavarovancem v delovna leta ne štejejo obdobja brezposelnosti, ko so prejeli ustrezno nadomestilo na podlagi invalidnosti po tem zakonu.

(3) Delovni invalid II. ali III. kategorije invalidnosti, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, pridobi na podlagi nastanka sprememb v invalidnosti ali nove invalidnosti v primerih iz prvega odstavka tega člena, novo pravico, ne glede na dopolnjeno pokojninsko dobo.

(4) Zavarovanec iz tretjega odstavka 96. člena tega zakona, ki se mu že ugotovljena invalidnost poslabša ali pri njem nastane nov primer invalidnosti tako, da izpolnjuje pogoje za pridobitev nove pravice, pridobi to pravico, če na dan nastanka spremembe ali nove invalidnosti izpolnjuje pogoje starosti in pokojninske oziroma zavarovalne dobe, določene s tem zakonom za pridobitev nove pravice, in sicer ne glede na vzrok nastanka prve invalidnosti.

100. člen

(kontrolni pregledi)

(1) Zavarovancu, ki je pridobil pravico na podlagi invalidnosti, ki je nastala pred dopolnjenim 45. letom starosti, se z obveznimi kontrolnimi pregledi, ki se opravijo praviloma vsakih pet let, ponovno ugotavlja invalidnost.

(2) Zavarovancu se lahko določi kontrolni pregled tudi po dopolnitvi starosti iz prejšnjega odstavka oziroma pred ali po preteku petletnega roka.

(3) V postopku ugotavljanja invalidnosti se lahko ugotovi, da kontrolni pregled ni potreben.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena se lahko zavarovancu pozove na kontrolni pregled, na katerem se ponovno ugotovi stanje invalidnosti.

(5) Zavod lahko uživalca dodatka za pomoč in postrežbo pozove na kontrolni pregled, na katerem se preveri obseg potrebe po pomoči in postrežbi.

6. Povračilo potnih stroškov

101. člen

(upravičenci)

(1) Zavarovanec ima pravico do povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem oziroma uživanjem pravic, kadar ga zavod:

– napoti ali pokliče v drug kraj zaradi opravljanja zdravstvenih preiskav in podaje mnenja izvedencev;

– napoti v drug kraj zaradi poklicne rehabilitacije.

(2) Pravico do povračila potnih stroškov ima tudi oseba, ki je določena za spremljanje zavarovanca iz prejšnjega odstavka.

(3) Povračilo potnih stroškov se določi v znesku stroškov prevoza in stroškov prehrane in namestitve v času potovanja in bivanja v drugem kraju.

102. člen

(določitev potnih stroškov)

Zavod s splošnim aktom določi vrsto in način uporabe prevoznega sredstva, upošteva zdravstveno stanje zavarovanca in dolžino poti, potovalne pogoje in način uveljavljanja povračila potnih stroškov in znesek povračila stroškov prehrane in namestitve v času potovanja in bivanja v drugem kraju.

IX. poglavje: DRUGE PRAVICE

1. podpoglavje: Letni dodatek

103. člen

(določitev zneska letnega dodatka)

(1) Letni dodatek se določi v dveh različnih višinah tako, da prejmejo:

- višji znesek uživanci pokojnin, katerih pokojnina je v mesecu izplačila letnega dodatka enaka ali nižja od zneska osnove iz 43. člena tega zakona;
- nižji znesek uživanci pokojnin, katerih pokojnina v mesecu izplačila letnega dodatka presega znesek osnove iz 43. člena tega zakona;
- nižji znesek uživanci nadomestil iz invalidskega zavarovanja, po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98; ZPIZ), veljavnem do vključno 31. 12. 1999 ter uživanci delne invalidske pokojnine, nadomestila za čas poklicne rehabilitacije, začasnega nadomestila in nadomestila za invalidnost.

(2) Uživalcem denarnih prejemkov iz tretje alineje prejšnjega odstavka se letni dodatek izplača, če ne prejemajo plače oziroma niso vključeni v obvezno zavarovanje, ali pa so vključeni v obvezno zavarovanje in so zdravstveno zavarovani kot uživanci pravice iz invalidskega zavarovanja.

104. člen

(določitev sorazmernega dela letnega dodatka)

Uživalcem pokojnin, katerim se pokojnina po določbah mednarodnih sporazumov o socialni varnosti izplačuje v sorazmernem delu, uživalcem družinskih oziroma vdovskih pokojnin, katerim se družinska oziroma vdovska pokojnina izplačuje ločeno, se znesek letnega dodatka, določen v prejšnjem členu, izplača v sorazmernem delu.

105. člen

(odmera letnega dodatka v letu uveljavitve ali prenehanja prejemkov)

(1) Uživalcem pokojnine oziroma nadomestila iz prvega odstavka 103. člena tega zakona, ki pravico do prejemkov pridobijo v tekočem letu, se letni dodatek izplača v sorazmernem delu (po dvanajstinah), izračunanem glede na čas trajanja pravice do pokojnine oziroma nadomestila v tem letu, pod pogojem, da v tem letu niso prejeli regresa za letni dopust ali so ga prejeli le v sorazmernem delu.

(2) Na enak način se izplača letni dodatek tudi upravičencem, ki jim pravica do pokojnine oziroma nadomestila preneha do konca meseca, v katerem se izplača letni dodatek. Kot mesec uživanja prejemka se šteje mesec, v katerem jo je upravičenec prejemal najmanj 15 dni.

106. člen

(rok za izplačilo)

(1) Letni dodatek se izplača skupaj z izplačilom rednih pokojnin za mesec maj. Zavod lahko s soglasjem ministra, pristojnega za finance, v izjemnih primerih izplača letni dodatek v dveh obrokih oziroma kasneje.

(2) V primeru, da je pravica do pokojnine oziroma nadomestila priznana po roku iz prejšnjega odstavka, se letni dodatek upravičencem izplača skupaj z izplačilom prve pokojnine oziroma prvega nadomestila.

2. podglavje: Dodatek za pomoč in postrežbo

107. člen

(upravičenci)

Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo uživalci starostne, predčasne, invalidske, vdovske ali družinske pokojnine s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki jim je za osnovne življenjske potrebe neogibna stalna pomoč in postrežba drugega.

108. člen

(upravičenci – aktivni zavarovanci)

(1) Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo tudi zavarovanci, ki so sklenili delovno razmerje ali začeli opravljati samostojno poklicno dejavnost kot slepi ali slabovidni opredeljeni v 2. skupini definicije slepote (v nadaljevanju: slabovidni), zavarovanci, ki postanejo med delovnim razmerjem ali opravljanjem samostojne poklicne dejavnosti slepi ali slabovidni, ter nepokretni zavarovanci, ki so zaposleni primerno svojim delovnim zmožnostim, vendar najmanj s polovico polnega delovnega časa, če nimajo pravice do dodatka za pomoč in postrežbo po kakšni drugi podlagi.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka obdržijo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo tudi po prenehanju delovnega razmerja, če jim je delovno razmerje prenehalo brez lastne volje ali krivde oziroma če pridobijo pravico do pokojnine.

(3) Za nepokretnega se šteje zavarovanec, pri katerem je zmožnost premikanja zmanjšana najmanj za 70%.

(4) Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo tudi osebe, ki so kot uživalci pokojnine oslepele.

(5) Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo tudi slepe osebe, ki so zdravstveno zavarovane po drugem zavarovancu zavoda oziroma po upokojevcu.

(6) Zavarovanci, pri katerih je zmožnost premikanja zmanjšana najmanj za 70% in niso v delovnem razmerju, pridobijo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo tudi, če so pridobili pravico do poklicne rehabilitacije. Dodatek za pomoč in postrežbo gre tem zavarovancem od dneva nastopa poklicne rehabilitacije.

109. člen

(opravljanje osnovnih življenjskih potreb)

(1) Pomoč in postrežba je uživalcu pokojnine neogibno potrebna za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb, kadar zaradi trajnih sprememb v zdravstvenem stanju ne more zadovoljevati osnovnih življenjskih potreb, ker se niti ob osebnih prizadevanjih in ob pomoči ortopedskih pripomočkov ne more samostojno gibati v stanovanju in izven njega, samostojno hraniti, oblačiti in slačiti, se obuvati in sezuvati, skrbeti za osebno higieno, kakor tudi ne opravljati drugih življenjskih opravil, neogibno potrebnih za ohranjanje življenja.

(2) Pomoč in postrežba je uživalcu pokojnine neogibno potrebna za opravljanje večine osnovnih življenjskih potreb, kadar zaradi trajnih sprememb v zdravstvenem stanju ne more zadovoljevati večine osnovnih življenjskih potreb iz prejšnjega odstavka ali kadar kot težji psihiatrični bolnik v domači negi potrebuje stalno nadzorstvo.

110. člen

(ugotavljanje in določanje pogojev)

(1) Mnenje o tem, ali je upravičencu potrebna stalna pomoč in postrežba za opravljanje vseh ali pa le večine življenjskih potreb, da je slep ali slaboviden, oziroma, da mu je potrebno stalno nadzorstvo, ali da je zmožnost premikanja zmanjšana za 70%, da invalidska komisija ali drug izvedenec zavoda.

(2) Kriterije in merila, kdaj se šteje, da je zmožnost premikanja zavarovanca znižana najmanj za 70%, ali kdaj je zavarovancu potrebno stalno nadzorstvo, določi zavod.

111. člen

(odmera dodatka za pomoč in postrežbo)

(1) Dodatek za pomoč in postrežbo se upravičencu, ki mu je stalna pomoč in postrežba neogibno potrebna za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb, ter slepim in nepokretnim osebam iz 108. člena tega zakona odmeri v višini najmanj 70% zneska osnove iz 43. člena tega zakona.

(2) Dodatek za pomoč in postrežbo pri opravljanju večine osnovnih življenjskih potreb ter za slabovidne se odmeri v višini polovice zneska iz prejšnjega odstavka.

(3) Za nekatere najtežje prizadete kategorije upravičencev iz prvega odstavka tega člena lahko zavod s sklepom določi tudi višji znesek dodatka za pomoč in postrežbo od tistega, ki je določen v prvem odstavku tega člena. Kriterije za določitev upravičencev do višjega zneska dodatka za pomoč in postrežbo določi minister, pristojen za zdravstvo.

112. člen

(izbira)

Če pridobi upravičenec pravico do dodatka za pomoč in postrežbo po tem zakonu in pravico do tega dodatka po drugih predpisih, lahko uživa le tisto od obeh pravic, ki si jo sam izbere.

X. poglavje: USKLAJEVANJE POKOJNIN IN DRUGIH PREJEMKOV

113. člen

(Namen, podlaga, rok in osnova za izvedbo uskladitve pokojnin)

(1) Uskladitev pokojnin je namenjena ohranjanju njihove vrednosti.

(2) Uskladitev pokojnin se izvede enkrat letno, z veljavnostjo od 1. januarja, na podlagi rasti povprečne mesečne bruto plače in povprečne rasti cen življenjskih potrebščin v Republiki Sloveniji, ki ju ugotovi in uradno objavi Statistični urad Republike Slovenije.

(3) Osnova za uskladitev je pokojnina, ki pripada uživalcu za mesec pred mesecem, v katerem se ta izvede oziroma pokojnina ob odmeri, če je opravljena v mesecu izvedbe uskladitve oziroma pozneje v posameznem koledarskem letu.

114. člen

(Način izvedbe in določitev višine uskladitve pokojnin)

(1) Uskladitev pokojnin po prejšnjem členu se izvede pri izplačilu pokojnin za mesec februar. Pokojnine se uskladijo za polovico rasti povprečne bruto plače, izplačane za obdobje januar – december preteklega leta, v primerjavi s povprečno bruto plačo, izplačano za enako obdobje leto pred tem in za polovico povprečne rasti cen življenjskih potrebščin v obdobju januar – decembru preteklega leta v primerjavi z enakim obdobjem leto pred tem. Uskladitev pokojnin je izražena v odstotku in je enaka seštevku obeh ugotovljenih polovičnih rasti.

(2) Uskladitev pokojnin po prejšnjem odstavku ne more biti nižja od ugotovljene rasti cen življenjskih potrebščin.

(3) O uskladitvi pokojnin odloča Svet zavoda.

(4) Za zagotovitev enakopravnega položaja med uživalci starostnih in predčasnih pokojnin, uveljavljenih v različnih obdobjih, se vsako leto opravi sočasno z uskladitvijo po prvem in drugem odstavku tudi uskladitev med starostnimi in predčasnimi pokojninami, uveljavljenimi v predhodnem letu in pred tem uveljavljenimi pokojninami.

(5) Odstotek uskladitve iz četrtega odstavka se določi tako, da se primerjata odmerni stopnji za 40 let pokojninske dobe moškemu v predhodnem letu in letu pred tem.

(6) Uskladitev po četrtem odstavku tega člena se nanaša na vse do predhodnega koledarskega leta uveljavljene pokojnine, ki bi glede na dopolnjeno pokojninsko dobo presegale v predhodnem letu uveljavljene pokojnine z enako pokojninsko dobo.

(7) Ne glede na četrty odstavek tega člena se v letu 2011 po tej določbi uskladijo le starostne pokojnine.

115. člen

(Način izvedbe in določitev višine uskladitve pokojnin)

Na način in v rokih iz 113. in 114. člena tega zakona se usklajujejo tudi pravice na podlagi invalidnosti, druge pravice in osnova(e), določene s tem zakonom ter zgornja meja za izplačilo dela vdovske pokojnine.

ČETRTI DEL PRIDOBITEV, UŽIVANJE IN IZGUBA PRAVIC

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

116. člen (pridobitev pravic)

(1) Zavarovanec pridobi pravico iz obveznega zavarovanja z dnem, ko so izpolnjeni pogoji za pridobitev pravice.

(2) Pogoj za pridobitev pravice do pokojnine je prenehanje obveznega zavarovanja, razen za osebe iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona.

(3) Pravice iz invalidskega zavarovanja in potrebe po stalni pomoči in postrežbi pridobi zavarovanec z dnem nastanka invalidnosti oziroma z dnem nastanka potrebe po stalni pomoči in postrežbi.

117. člen (izbira med pokojninami iz obveznega zavarovanja)

(1) Zavarovanec, ki izpolni pogoje za pridobitev pravice do dveh ali več pokojnin iz obveznega zavarovanja v Republiki Sloveniji, lahko uživa le eno od njih po lastni izbiri.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi v primeru, ko zavarovanec izpolni pogoje za pridobitev pokojnin tudi v drugih državah, če pridobi pravice na podlagi istih pokojninskih obdobj.

(3) Zavarovanec, ki ob nastanku invalidnosti izpolnjuje pogoje za invalidsko pokojnino in pogoje za starostno pokojnino, lahko uveljavi po svoji izbiri pravico do invalidske pokojnine ali pravico do starostne pokojnine.

118. člen (samopoškodba)

Zavarovanec ne more pridobiti pravice, delovni invalid pa izgubi pridobljeno pravico, če si je sam povzročil invalidnost z namenom, da bi uveljavil pravice po tem zakonu.

II. poglavje: IZPLAČEVANJE POKOJNIN IN IZGUBA TER PONOVA PRIDOBITEV PRAVICE DO POKOJNINE

119. člen (začetek izplačevanja pokojnin in trajanje)

(1) Pokojnina pripada uživalcu od prvega naslednjega dne po prenehanju zavarovanja.

(2) Osebi, ki ob uveljavitvi pravice ni zavarovana, se pokojnina izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(3) Pod pogoji iz prvega in drugega odstavka se vdovi, vdovcu ali drugemu družinskemu članu, ki je uveljavil pravico do vdovske oziroma družinske po uživalcu starostne ali invalidske pokojnine, pokojnina izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po prenehanju izplačevanja starostne ali invalidske pokojnine umrlemu.

(4) Pokojnine se odmerijo v mesečnih zneskih in se izplačujejo za nazaj.

(5) Zapadli mesečni zneski pokojnine, ki niso mogli biti izplačani zaradi okoliščin, ki jih je povzročil uživalec, se izplačajo največ za tri leta nazaj, računano od dneva vložitve zahteve za izplačilo.

(6) Izplačila po tem zakonu, ki se izvedejo za obdobje po smrti upravičenca, se vrnejo zavodu.

120. člen

(izplačilo v primeru spremembe števila souživalcev družinske pokojnine)

(1) Če uživa družinsko pokojnino dvoje ali več družinskih članov, pa kateremu od njih ta pravica preneha oziroma se mu izplačilo družinske pokojnine ustavi, se ostalim članom ponovno odmeri pokojnina.

(2) Če imajo družinski člani pravico do družinske in vdovske pokojnine, pa kateremu od njih ta pravica preneha oziroma se mu izplačilo pokojnine ustavi, se ostalim družinskim članom pokojnina ponovno odmeri.

(3) Pokojnina odmerjena po prejšnjih dveh odstavkih gre upravičencu od dneva, od katerega nekomu od njih preneha pravica do pokojnine.

121. člen

(izplačilo sorazmernega dela pokojnine)

Uživalcem pokojnin po mednarodnih sporazumih o socialni varnosti, ki prejemajo pokojnino v sorazmernem delu, in ki uživajo tudi pravice do drugih denarnih prejemkov iz obveznega zavarovanja, gredo ti prejemki v delu, ki ustreza sorazmernemu delu pokojnine.

122. člen

(razlogi za prenehanje pravice do vdovske ali družinske pokojnine)

(1) Vdova oziroma vdovec izgubi pravico do vdovske pokojnine, če sklene novo zakonsko zvezo pred dopolnitvijo starosti iz prvega odstavka 30. člena tega zakona, razen če je pravico pridobil ali obdržal zaradi popolne nezmožnosti za delo.

(2) Ob pogojih iz prejšnjega odstavka izgubi pravico do vdovske pokojnine tudi upravičenec, ki vstopi v življenjsko skupnost, ki je po zakonu v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo.

(3) Otrok izgubi pravico do družinske pokojnine po umrlem zavarovancu oziroma je ne pridobi, če je sklenil zakonsko zvezo, ne glede na to, ali jo je sklenil pred smrtjo zavarovanca oziroma uživalca pravice ali po smrti, razen otrok, ki so to pravico pridobili ali obdržali zaradi popolne ali trajne nezmožnosti za delo, ali če se oba zakonca šolata in nista zavarovanca po tem zakonu.

123. člen

(ponovna pridobitev pravice do vdovske pokojnine)

Vdovi oziroma vdovcu, ki je v skladu s prejšnjim členom izgubil pravico do vdovske pokojnine in ni pridobil pravice do vdovske pokojnine po zakoncu iz nove zakonske zveze, oživi pravica do prejšnje vdovske pokojnine:

- če ima po prenehanju nove zakonske zveze še otroka ali več otrok iz prve zakonske zveze, ki imajo pravico do družinske pokojnine, in do njih izvršuje dolžnost preživljanja ali
- če so izpolnjeni pogoji, ob katerih ima glede na svojo starost pravico do vdovske pokojnine.

124. člen

(omejitev pridobitve vdovske ali družinske pokojnine)

Družinski član ne more pridobiti pravice do vdovske oziroma družinske pokojnine oziroma jo izgubi, če je s pravnomočno sodno odločbo obsojen za naklepno kaznivo dejanje uboja zavarovanca.

125. člen

(ponoven vstop v zavarovanje)

(1) Uživalec starostne, predčasne, vdovske ali družinske pokojnine, ki na območju Republike Slovenije oziroma v tujini začne ponovno delati oziroma opravljati dejavnost v obsegu, ustreznem delu s polnim delovnim časom, znova pridobi lastnost zavarovanca iz 14., 15. in 16. člena tega zakona in se mu pokojnina v tem času ne izplačuje. Pokojnina se preneha izplačevati z dnem ponovne pridobitve lastnosti zavarovanca.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se upravičencu do pokojnine iz te določbe, če začne ponovno delati oziroma opravljati dejavnost v obsegu, ki ustreza sorazmernemu delu polnega delovnega časa, vendar najmanj štiri ure dnevno, izplačuje sorazmerni del pokojnine, določen v odstotku glede na obseg ponovnega dela oziroma opravljanja dejavnosti, kljub temu, da znova pridobi lastnost zavarovanca iz 14., 15. in 16. člena tega zakona. Sorazmerni del pokojnine se prične izplačevati z dnem ponovne pridobitve lastnosti zavarovanca.

(3) Zavarovanec iz prejšnjega odstavka lahko v času izplačevanja sorazmernega dela pokojnine zahteva spremembo izplačila sorazmernega dela pokojnine zaradi spremembe obsega dela oziroma opravljanja dejavnosti. Novi sorazmerni del pokojnine se, skupaj z delom predčasne ali starostne pokojnine iz tretjega odstavka 44. člena tega zakona, ki se določi na novo, izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po spremembi obsega dela oziroma opravljanja dejavnosti.

(4) Če začne uživalec invalidske pokojnine na območju Republike Slovenije oziroma v tujini ponovno delati ali opravljati dejavnost v obsegu, ki ima za posledico ponovno pridobitev lastnosti zavarovanca iz 14., 15. in 16. člena tega zakona, izgubi pravico do pokojnine z dnem vzpostavitve obveznosti zavarovanja.

126. člen

(ponovna odmera pokojnine)

(1) Zavarovancu se pokojninska doba in plača iz ponovnega zavarovanja upoštevata pri ponovni odmeri pokojnine.

(2) Upravičenec lahko zahteva, da se mu namesto ponovne odmere že uveljavljena pokojnina odstotno poveča glede na obdobje zavarovalne dobe, dosežene v času ponovnega zavarovanja.

(3) Pri ponovni odmeri oziroma odstotnem povečanju pokojnine, ki je bila zmanjšana po prvem odstavku 41. člena tega zakona, se upošteva starost ob prenehanju zavarovanja, od katere se odšteje čas uživanja pokojnine pred ponovno vključitvijo v zavarovanje.

(4) Pravica do pokojnine, odmerjena po prejšnjih odstavkih, gre zavarovancu od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

127. člen

(odstotno povečanje pokojnine)

(1) V primeru naknadnega priznanja določenega obdobja pokojninske dobe, dopolnjene pred uveljavitvijo pravice do pokojnine, se takšna doba upošteva samo za odstotno povečanje že uveljavljene pokojnine.

(2) Pravica do odstotno povečane pokojnine gre zavarovancu od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(3) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za odmero nadomestil iz invalidskega zavarovanja, pri katerih je invalidska pokojnina na dan nastanka invalidnosti oziroma spremembe v stanju invalidnosti ali nastanka nove invalidnosti osnova za njihovo odmero. Pravica do novo odmerjenega nadomestila gre zavarovancu od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

128. člen

(obveščanje o spremembah)

(1) Uživalec pravic, upravičenec, delodajalec ali drug dajalec podatkov iz drugega odstavka 149. člena tega zakona je dolžan zavodu sporočiti podatke o okoliščinah oziroma spremembah okoliščin, ki se nanašajo na uživalce pravic po tem zakonu in vplivajo na pravice po tem zakonu, njihov obseg ali izplačevanje, in sicer v petnajstih dneh od nastanka okoliščin ali njihovih sprememb.

(2) Upravljevec matičnih knjig mora zavodu v osmih dneh posredovati obvestilo o smrti zavarovanca oziroma uživalca pravice.

129. člen

(izplačevanje v tujino)

(1) Uživalcu pravic, ki se kot tuj državljan za stalno izseli v tujino, se pokojnina izplačuje v tujino, če je s to državo sklenjen sporazum ali če ta država priznava takšno pravico državljanom Republike Slovenije.

(2) Uživalcu pravic – državljanu Republike Slovenije, ki se za stalno izseli, se pokojnina izplačuje v tujino.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov mora uživalec zavodu v vsakem koledarskem letu posredovati uradno potrdilo o živetju.

(4) Uživalcu pravice, ki ne ravna skladno z določbo prejšnjega odstavka, zavod začasno ustavi izplačevanje denarne dajatve. Zavod začne izplačevati začasno ustavljeno denarno dajatev od prvega dne naslednjega meseca po predložitvi zahtevanega potrdila. Pri prvem izplačilu izplača tudi zapadle neizplačane denarne dajatve.

III. poglavje: IZPLAČEVANJE NADOMESTIL IN TRAJANJE PRAVIC IZ INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

130. člen

(izplačevanje nadomestil iz invalidskega zavarovanja)

(1) Delno nadomestilo, nadomestilo za čas poklicne rehabilitacije, začasno nadomestilo ter nadomestilo za invalidnost se zavarovancem, ki so vključeni v obvezno zavarovanje, izplačujejo za dneve dela in za druge dneve, za katere imajo po posebnih predpisih pravico do nadomestila za čas odsotnosti z dela.

(2) Nadomestilo za čas poklicne rehabilitacije se zavarovancem ne izplačuje v času uživanja pravice do starševskega dodatka po zakonu o starševskem varstvu in starševskem zavarovanju.

131. člen

(izplačevanje delnega nadomestila)

(1) Delno nadomestilo se izplačuje od dneva pričetka dela s krajšim delovnim časom od polnega vse dokler zavarovanec opravlja delo z delovnim časom, ki ustreza njegovi delovni zmožnosti.

(2) Za pričetek dela s krajšim delovnim časom od polnega se šteje dan veljavnosti nove pogodbe o zaposlitvi s krajšim delovnim časom od polnega, na delovnem mestu, ki ustreza zavarovančevi preostali delovni zmožnosti.

(3) Delno nadomestilo odmerjeno po prvi alineji četrtega odstavka 87. člena tega zakona, se izplačuje od dneva veljavnosti pogodbe o zaposlitvi s krajšim delovnim časom od polnega na drugem delovnem mestu vse dokler zavarovanec opravlja delo z delovnim časom, ki ustreza njegovi delovni zmožnosti.

(4) Delno nadomestilo odmerjeno po drugi alineji četrtega odstavka 87. člena tega zakona, se izplačuje od naslednjega dne po izteku pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti na podlagi predpisov s področja urejanja trga dela.

(5) Delno nadomestilo, odmerjeno po šestem odstavku 87. člena tega zakona se izplačuje od prvega naslednjega dne po prenehanju delovnega razmerja oziroma zavarovanja, dokler se zavarovanec ponovno ne vključi v obvezno zavarovanje.

132. člen

(izplačevanje nadomestila iz invalidskega zavarovanja brezposelnim zavarovancem)

(1) Delno nadomestilo, odmerjeno po sedmem odstavku 87. člena tega zakona in nadomestilo za invalidnost v primeru prve alineje prvega odstavka 88. člena tega zakona, se izplačujeta:

– zavarovancu iz 19. člena tega zakona, ki je prejemnik denarnega nadomestila po predpisih s področja urejanja trga dela, od prvega naslednjega dne po prenehanju prejemanja tega nadomestila,

– zavarovancu iz 23. člena tega zakona od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve za priznanje pravic iz invalidskega zavarovanja in še za šest mesecev nazaj, vendar največ od nastanka invalidnosti.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi v primeru prvega odstavka 98. člena tega zakona.

133. člen

(izplačevanje nadomestila za invalidnost)

(1) Nadomestilo za invalidnost se izplačuje v primerih iz druge alineje prvega odstavka 89. člena tega zakona od naslednjega dne po izteku pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti na podlagi predpisov s področja urejanja trga dela.

(2) Nadomestilo za invalidnost se izplačuje v primerih iz tretje alineje prvega odstavka 88. člena tega zakona od dneva prenehanja delovnega razmerja oziroma obveznega zavarovanja.

(3) Nadomestilo za invalidnost se izplačuje v primeru iz četrte alineje prvega odstavka 88. člena tega zakona od dneva veljavnosti nove pogodbe na delovnem mestu, ki ustreza zavarovančevi delovni zmožnosti.

134. člen

(izplačevanje nadomestil iz invalidskega zavarovanja zavarovancev, ki jim je delovno razmerje prenehalo)

Delno nadomestilo in nadomestilo za invalidnost se v primeru iz četrtega in petega odstavka 131. člena, 132. člena in 133. člena tega zakona izplačujeta za čas, ko je zavarovanec prijavljen na zavodu za zaposlovanje in izpolnjuje obveznosti po predpisih s področja urejanja trga dela.

135. člen

(Trajanje pravic na podlagi invalidnosti)

(1) Na podlagi invalidnosti pridobljene pravice trajajo, dokler traja stanje invalidnosti, na podlagi katere je bila pridobljena pravica, razen v primerih izgube ali omejitve uživanja pravic, določenih s tem zakonom.

(2) Če nastanejo v stanju invalidnosti spremembe, zaradi katerih določena pravica preneha ali se spremeni, ta pravica preneha ali se spremeni s prvim dnevom naslednjega meseca po nastanku spremembe.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se uživalcu invalidske pokojnine in uživalcu nadomestil iz invalidskega zavarovanja, ki se izplačujejo za čas brezposelnosti, ki se mu je zdravstveno stanje toliko izboljšalo, da je po mnenju invalidske komisije postal znova zmožen za delo, invalidska pokojnina in nadomestila iz invalidskega zavarovanja izplačujejo, vse dokler mu ni zagotovljena ustrezna zaposlitev, če se v 30 dneh po prejemu odločbe o prenehanju pravice do denarnih dajatev prijavi pri zavodu za zaposlovanje.

(4) Uživalec denarnega nadomestila iz invalidskega zavarovanja, ki se zaposli za krajši delovni čas od delovnega časa, ki ustreza njegovi preostali delovni zmožnosti, ne glede na to, da je vključen v obvezno zavarovanje, obdrži nadomestilo tudi po zaposlitvi, in sicer v sorazmernem delu. Sorazmerni del nadomestila se izračuna tako, da se pripadajoče nadomestilo v času, ko je uživalec zaposlen s krajšim delovnim časom od polnega, zmanjša za:

- 12,5%, ko dela uživalec 1 uro na dan,
- 25%, ko dela uživalec 2 uri na dan,
- 37,5%, ko dela uživalec 3 ure na dan,
- 50%, ko dela uživalec 4 ure na dan,
- 62,5%, ko dela uživalec 5 ur na dan,
- 75%, ko dela uživalec 6 ur na dan,
- 87,5%, ko dela uživalec 7 ur na dan.

136. člen

(izplačevanje prejemkov iz invalidskega zavarovanja uživalcem, ki ne pridejo na kontrolni pregled)

(1) Zapadli mesečni zneski prejemkov, pridobljeni iz invalidskega zavarovanja in dodatka za pomoč in postrežbo, se ne izplačajo uživalcu, ki v določenem roku ne predloži zahtevane medicinske dokumentacije o zdravljenju glavne bolezni po zadnji oceni invalidske komisije ali uživalcu, ki brez upravičenega razloga ne pride v določenem roku na pregled, na katerem naj bi se znova ugotovilo stanje invalidnosti oziroma obseg potrebe po stalni pomoči in postrežbi.

(2) Po prejšnjem odstavku zadržani mesečni zneski se izplačajo uživalcu, ki v določenem roku predloži zahtevano medicinsko dokumentacijo o zdravljenju glavne bolezni po zadnji oceni invalidske komisije in pride na pregled, v enem mesecu od dneva, ki je bil določen za pregled.

(3) Uživalcu, ki po preteku enega meseca od dneva roka določenega za predložitev zahtevane medicinske dokumentacije o zdravljenju glavnih bolezni po zadnji oceni invalidske komisije ali uživalcu, ki pride na pregled po preteku enega meseca od dneva, ki je bil za to določen, se zadržani mesečni zneski prejemkov, pridobljeni iz invalidskega zavarovanja in dodatka za pomoč in postrežbo, ne izplačajo. Novi prejemki, pridobljeni iz invalidskega zavarovanja in dodatek za pomoč in postrežbo, pa se mu izplačajo od prvega dne naslednjega meseca po

tem, ko se je po predložitvi zahtevane medicinske dokumentacije o zdravljenju glavne bolezni po zadnji oceni invalidske komisije zglašuje na kontrolnem pregledu.

IV. PRIDOBITEV PRAVICE IN PRIČETEK IZPLAČEVANJA DODATKA ZA POMOČ IN POSTREŽBO

137. člen

(pridobitev pravice, pričetek izplačevanja dodatka za pomoč in postrežbo ter neizplačilo v primeru tujine)

(1) Pravica do dodatka za pomoč in postrežbo gre zavarovancu od dne, ko je nastala potreba po pomoči in postrežbi in traja, dokler je takšna potreba podana. Dodatek za pomoč in postrežbo se izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(2) Zavarovancu, ki je sklenil delovno razmerje kot slep ali je oslepel v času zavarovanja, gre dodatek za pomoč in postrežbo od vstopa v delovno razmerje oziroma od takrat, ko je oslepel, izplača pa se od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(3) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za nepokretne zavarovance, ki jim je po tem zakonu zagotovljen dodatek za pomoč in postrežbo.

(4) Osebam iz petega odstavka 108. člena tega zakona gre dodatek za pomoč in postrežbo od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(5) Vse spremembe, ki vplivajo na višino oziroma obseg pravice do dodatka za pomoč in postrežbo, učinkujejo od prvega dne naslednjega meseca po nastanku spremembe, vendar se novi znesek izplača največ od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(6) Dodatek za pomoč in postrežbo se ne izplačuje upravičencu za obdobje, ki ga je preživel v bolnišnici ali v kakšnem drugem stacionarnem zavodu, in sicer za čas nad šest mesecev takšne oskrbe.

(7) Dodatek za pomoč in postrežbo se ne izplačuje v času, ko upravičenec stalno prebiva v tujini, ne glede na to, ali ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno ali začasno prebivanje.

(8) Dodatek za pomoč in postrežbo se odmeri v mesečnih zneskih in se izplačuje za nazaj.

(9) Zapadli mesečni zneski dajatve iz tega člena, ki niso mogli biti izplačani zaradi okoliščin, ki jih je povzročil uživalec, se izplačajo največ za tri leta nazaj, računano od dneva vložitve zahteve za izplačilo.

(10) Izplačila po tem zakonu, ki se izvedejo za obdobje po smrti upravičenca, se vrnejo zavodu.

PETI DEL POKOJNINSKA DOBA

138. člen

(pokojninska doba)

(1) Pokojninska doba, ki je določena kot pogoj za pridobitev in uveljavitev pravice iz obveznega zavarovanja, obsega čas:

– prebit v obveznem zavarovanju, ki se všteva v zavarovalno dobo po določbah tega zakona;

– ki se zavarovancu skladno z zakonom šteje v pokojninsko dobo brez plačila prispevkov;

– dopolnjen do uveljavitve tega zakona, ki se državljanu Republike Slovenije všteva v pokojninsko dobo po predpisih, ki so veljali do 31. 12. 1999, razen če ni s tem zakonom ali mednarodnim sporazumom drugače določeno.

(2) Osebi, ki nima državljanstva Republike Slovenije, se šteje v zavarovalno dobo čas, dopolnjen v zavarovanju pri zavodu do 31. 12. 1999, razen če ni s tem zakonom ali mednarodnim sporazumom drugače določeno.

139. člen **(zavarovalna doba)**

(1) V zavarovalno dobo se šteje čas, prebit v obveznem zavarovanju s polnim delovnim časom.

(2) Kot polni delovni čas se šteje tudi čas, ki ga prebije v obveznem zavarovanju s krajšim delovnim časom od polnega delovni invalid s pravico do delnega nadomestila po tem zakonu in zavarovanec po predpisih o starševstvu.

(3) V zavarovalno dobo se šteje tudi obdobje, prebito v delovnem razmerju s krajšim delovnim časom od polnega, v trajanju, ki ustreza skupnemu številu ur takšnega dela v posameznem letu, preračunanem na polni delovni čas.

(4) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljajo tudi, kadar je delovni čas dosežen z delom v dveh ali več delovnih razmerjih.

140. člen **(čas zunaj delovnega razmerja, ki se šteje v zavarovalno dobo)**

V zavarovalno dobo se šteje tudi čas:

- poklicne rehabilitacije zavarovanca s preostalo delovno zmožnostjo;
- poklicne rehabilitacije vojaškega invalida, slepega, gluhega in naglušnega, obolelega za distrofijo in sorodnimi mišičnimi in nevro-mišičnimi boleznimi, paraplegijo, cerebralno in otroško paralizo ter multiplo sklerozo, ekstrapiramidnimi obolenji ali civilnega invalida vojne, ne glede na to, ali je bil pred tem zavarovan;
- zadržanosti od dela zaradi začasne nezmožnosti za delo ali starševskega dopusta po prenehanju delovnega razmerja ali drugega razmerja, ki je bilo podlaga za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, če je zavarovanec v tem času prejemal nadomestilo plače;
- ko je duhovnik, redovnik, redovnica ali oseba v drugi verski skupnosti poklicno opravljala versko službo na območju Republike Slovenije in ji ni bilo omogočeno plačevati prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje pred 1. 1. 1983, pri čemer njeno delo tudi na drugi podlagi ni bilo šteto v pokojninsko dobo.

141. člen **(podaljšano zavarovanje)**

V zavarovalno dobo se ob pogoju, da je plačan prispevek, šteje tudi čas, v katerem je bil zavarovanec med trajanjem delovnega razmerja odsoten z dela brez pravice do nadomestila plače.

142. člen **(pogoj plačila prispevkov)**

(1) V zavarovalno dobo se štejejo obdobja zavarovanja, če so bili za ta obdobja plačani predpisani prispevki.

(2) Če je bil za določeno obdobje zavarovanja plačan le del prispevkov, se v pokojninsko dobo upošteva le sorazmeren del zavarovalne dobe.

143. člen **(upoštevanje obdobj, za katera so bili obračunani prispevki, v zavarovalno dobo)**

(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena, se v pokojninsko dobo štejejo obdobja do 31. 12. 2010, v katerih je delodajalec obračunal prispevke za obvezno zavarovanje od zavarovančeve plače, vendar jih ni vplačal v pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ne glede na uspeh ukrepov za izterjavo plačila prispevkov.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja za zavarovance iz 15. člena tega zakona.

144. člen

(računanje zavarovalne in pokojninske dobe)

(1) Zavarovalna doba se šteje v koledarskih letih, mesecih in dnevih, pri tem se 30 dni šteje kot en mesec, 12 mesecev pa kot eno leto.

(2) Ista obdobja se po tem zakonu štejejo v zavarovalno dobo le enkrat, razen v primerih, določenih s tem zakonom.

(3) Pokojninska doba se upošteva na podlagi podatkov nosilca obveznega zavarovanja.

(4) Vštevanje zavarovalnih obdobj, ki pri nosilcu niso evidentirana kot takšna se, če zakon ne določa drugače, ugotovi pri zavodu z odločbo po postopku, ki velja za uveljavljanje pravic iz obveznega zavarovanja po tem zakonu.

145. člen

(dokup in določitev koeficientov)

(1) Zavarovanec oziroma uživalec pokojnine lahko za izpolnitev pogojev ali za ugodnejšo odmero pokojnine, dokupi do pet let zavarovalne dobe, za obdobja, ki niso všteta v pokojninsko dobo.

(2) Koeficiente za določanje prispevkov za izračun prispevkov za dokup zavarovalne dobe določi zavod.

146. člen

(prišteta pokojninska doba za odmero pravic na podlagi invalidnosti)

(1) Prišteta doba je fiktivna pokojninska doba, ki se upošteva zavarovancu pri odmeri pravic, če na dan nastanka invalidnosti še ni dopolnil starosti 63 let (ženska) oziroma 65 let (moški).

(2) Če je invalidnost nastopila pred dopolnjenim 60. letom starosti, predstavlja prišteto dobo:

– dve tretjini obdobja med datumom nastanka invalidnosti in datumom, pri katerem bi zavarovanec dopolnil 60 let starosti in

– ena polovica obdobja med datumom, pri katerem bi dopolnil starost 63 let (ženska) oziroma 65 let (moški) in datumom, pri katerem bi dopolnil(a) 60 let starosti.

(3) Če je invalidnost nastopila po dopolnjenem 60. letu starosti, predstavlja prišteta doba eno polovico obdobja med datumom, pri katerem bi dopolnil starost 63 let (ženska) oziroma 65 let (moški) in datumom nastanka invalidnosti.

(4) Dolžina obdobja, ki služi za določitev prištete dobe, se računa v letih in mesecih. Obdobje, daljše od 15 dni, se šteje kot en mesec.

147. člen

(prišteta doba za pridobitev in odmero pravic na podlagi osebnih okoliščin)

(1) Zavarovalni dobi zavarovancev, ki so jo prebili v delovnem razmerju ali drugem delu, na podlagi katerega so bili obvezno zavarovani, kot zavarovanci s telesno okvaro najmanj 70%, vojaški invalidi od I. do VI. skupine, civilni invalidi vojne od I. do VI. skupine, slepi, gluhi, oboleli za distrofijo in sorodnimi mišičnimi in nevromišičnimi boleznimi in za

paraplegijo, cerebralno in otroško paralizo, multiplo sklerozo ter ekstrapiramidnimi obolenji, se za pridobitev in odmero pravic prišteje ena četrtnina dobe dejanskega zavarovanja.

(2) Zavarovancem iz prejšnjega odstavka se starostna meja, ne glede na 29. in 30. člena zniža starost iz 36. člena tega zakona in ne glede na četrti odstavek 52. člena tega zakona zniža starost iz prvega odstavka 52. člena tega zakona za eno leto za vsaka štiri leta, prebita v zavarovanju.

ŠESTI DEL MATIČNA EVIDENCA IN DOLŽNOST OBVEŠČANJA

148. člen (nosilec informacijske službe)

(1) Nosilec informacijske službe za področje pokojninskega in invalidskega zavarovanja je zavod.

(2) Zavod se vključuje v informacijski sistem v Republiki Sloveniji.

149. člen (podatki matične evidence)

(1) Pokojninska doba, plača ter druga dejstva, ki vplivajo na pridobitev in odmero pravic, se upoštevajo pri uveljavljanju pravic iz obveznega zavarovanja po podatkih iz matične evidence o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(2) Podatke v smislu prejšnjega odstavka tega zakona zagotavljajo v skladu z zakonom, delodajalci, samozaposleni ter osebe, ki so prostovoljno vključene v zavarovanje, zavod za zaposlovanje, ministrstvo, pristojno za pravosodje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Davčna uprava Republike Slovenije.

(3) Davčna uprava Republike Slovenije enkrat letno zavarovancu posreduje obvestilo o obračunanih in plačanih prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(4) Prijavno-odjavno službo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje opravlja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Povračilo stroškov za vodenje prijavno-odjavne službe se uredi s pogodbo, ki jo skleneta zavod in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

(5) Matična evidenca se uredi s posebnim zakonom.

SEDMI DEL ZAGOTAVLJANJE SREDSTEV

I. poglavje Tekoče financiranje

150. člen (vrste prihodkov)

- (1) Prihodki obveznega zavarovanja so prispevki:
- zavarovancev za pokojninsko zavarovanje,
 - delodajalcev za pokojninsko zavarovanje,
 - zavarovancev za invalidsko zavarovanje,
 - delodajalcev za invalidsko zavarovanje,
 - delodajalcev za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni,
 - delodajalcev za zavarovalno dobo s povečanjem za zavarovance iz četrtega odstavka 430. člena tega zakona,
 - za posebne primere zavarovanja,

– za dokup pokojninske dobe.

(2) Med prihodke obveznega zavarovanja se štejejo tudi:

- kupnine za zemljo na podlagi zakona o preživninskem varstvu kmetov,
- prihodki od dividend, premoženja, obresti in ostali prihodki.

(3) Obvezno zavarovanje se financira tudi iz državnega proračuna.

151. člen

(vrste odhodkov)

Odhodki iz obveznega zavarovanja so:

- pokojnine, denarna nadomestila in druge denarne dajatve na podlagi pridobljenih pravic;
- stroški poklicne rehabilitacije;
- stroški v zvezi z ocenjevanjem invalidnosti;
- stroški delovanja organov upravljanja zavoda;
- prispevki za obvezno zdravstveno zavarovanje uživalcev pokojnin in uživalcev nadomestil iz invalidskega zavarovanja;
- stroški službe zavoda;
- drugi odhodki.

II. poglavje Prispevki

152. člen

(določitev in obračun prispevkov)

(1) Prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje se obračunajo in plačajo od osnove za plačilo prispevkov. Prispevki se ne plačujejo od nadomestil iz invalidskega zavarovanja.

(2) Prispevne stopnje za obvezno zavarovanje se določijo tako, da se s pričakovanimi prihodki od prispevkov, ob upoštevanju drugih prihodkov po drugem in tretjem odstavku 146. člena tega zakona, pokrijejo pričakovani odhodki.

(3) Prispevna stopnja za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni se določi v različnih višinah ob upoštevanju ravni varnega in zdravega dela, števila poklicnih bolezni in poškodb pri delu ter stopnje invalidizacije v dejavnosti ali pri delodajalcu. Podrobnejše kriterije za določitev različnih prispevnih stopenj določi zavod.

(4) Stopnje oziroma višine prispevkov iz prejšnjih odstavkov se določajo z zakonom. Za primere iz prejšnjega odstavka tega člena zakon določi minimalno in maksimalno prispevno stopnjo.

III. poglavje: OSNOVE ZA PLAČILO PRISPEVKOV

153. člen

(osnove za osebe v delovnem razmerju)

(1) Osnova za plačilo prispevkov je plača oziroma nadomestilo plače po predpisih o delovnih razmerjih ter vsi drugi prejemki iz delovnega razmerja, vključno s stimulacijami in bonitetami ter povračili stroškov v zvezi z delom, izplačanimi v denarju, bonih ali v naravi.

(2) Najnižja osnova za obračun prispevkov je minimalna plača.

(3) Osnova za plačilo prispevkov za delavce, ki so v delovnem razmerju pri domačem izplačevalcu plače in so razporejeni na delo v tujino, je plača, od katere se po posebnem zakonu plačuje davek od osebnih prejemkov.

154. člen

(osnove za samozaposlene, družbenike in druge osebe, ki ne prejemajo plače)

(1) Osnova za plačilo prispevkov za zavarovance iz petega odstavka 14. člena, 15., 16. in 27. člena tega zakona je zavarovalna osnova.

(2) Zavarovalna osnova za zavarovance iz prejšnjega odstavka, ki opravljajo dejavnost se določi glede na doseženi dobiček zavarovanca, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih, skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, in sicer:

– če dosežena davčna osnova ne preseže minimalne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, najmanj v višini minimalne plače;

– če je davčna osnova nad zneskom minimalne letne plače in do povprečne letne plače, najmanj v višini 60% zneska za izračun zavarovalne osnove;

– če je davčna osnova nad eno in do enoinpolkratne povprečne letne plače, najmanj v višini 90% zneska za izračun zavarovalne osnove;

– če je davčna osnova nad enoinpolkratno in do dvakratne povprečne letne plače, najmanj v višini 1,2 zneska za izračun zavarovalne osnove;

– če je davčna osnova nad dvakratno in do dvainpolkratne povprečne letne plače, najmanj v višini 1,5 zneska za izračun zavarovalne osnove;

– če je davčna osnova nad dvainpolkratno in do trikratne povprečne letne plače, najmanj v višini 1,8 zneska za izračun zavarovalne osnove;

– če je davčna osnova nad trikratno in do triinpolkratne povprečne letne plače, najmanj v višini 2,1 zneska za izračun zavarovalne osnove;

– če je davčna osnova nad triinpolkratno povprečno letno plačo, najmanj v višini 2,4 zneska za izračun zavarovalne osnove.

(2) Znesek za izračun zavarovalne osnove iz prejšnjega odstavka za obdobje od 1. februarja tekočega leta do 31. januarja naslednjega leta je v posameznem mesecu enak povprečni mesečni bruto plači za preteklo leto, povečani za porast povprečne mesečne bruto plače za to leto v primerjavi s predhodnim letom.

(3) Uvrstitev v zavarovalno osnovo se za zavarovance iz tega člena določi na podlagi zadnjega obračuna akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti oziroma zadnje odločbe o odmeri dohodnine oziroma podatka o znesku obveznih prispevkov za obvezno zavarovanje, plačanih s strani države, oziroma obvestila o višini katastrskega dohodka za napoved za odmero dohodnine in glede na podatke o minimalni in povprečni plači za leto, na katero se nanaša akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti.

(4) Prispevki se plačujejo od osnov, ki veljajo v tekočem obdobju.

(5) Zavarovanci iz tega člena se ob vstopu v zavarovanje zavarujejo najmanj od zneska osnove iz prve alineje drugega odstavka tega člena, razen zavarovancev iz 27. člena, ki se zavarujejo najmanj od druge alineje drugega odstavka tega člena in zavarovancev iz 15. člena, ki se zavarujejo najmanj od tretje alineje drugega odstavka tega člena.

(6) Če zavarovanec oceni, da zavarovalna osnova ne ustreza pričakovanemu poslovnemu izidu v tekočem letu in mu Davčna uprava Republike Slovenije z odločbo zniža predhodno akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, se lahko od meseca, ko postane ta odločba dokončna, uvrsti največ dve zavarovalni osnovi nižje kot je bil razvrščen po zadnjem obračunu akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, vendar največ do zavarovalne osnove iz druge alineje drugega odstavka tega člena.

(7) Znižana zavarovalna osnova velja, dokler se zavarovanec v skladu s prvim odstavkom tega člena ne razvrsti v zavarovalno osnovo na novo ali dokler se sam ne odloči za zvišanje zavarovalne osnove.

(8) Podrobnejše določbe o načinu in postopku za razvrščanje v zavarovalne osnove določi minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo.

155. člen

(osnova za zavarovanje iz drugega pravnega razmerja)

(1) Osnova za plačilo prispevkov za zavarovance iz prvega odstavka 18. člena tega zakona je prejemek, ki ga zavarovanec prejme v okviru drugega pravnega razmerja, povečanega za stopnjo davkov in prispevkov iz 5. odstavka 33. člena tega zakona oziroma za zavarovance iz drugega odstavka 18. člena tega zakona prejemek, ki ga zavarovanec prejme za opravljanje malega dela, povečanega za stopnjo davkov in prispevkov iz 7. odstavka 31. člena tega zakona.

(2) Najnižja osnova za obračun prispevkov je minimalna plača

156. člen

(osnova za zavarovanje po drugih predpisih)

(1) Osnova za plačilo prispevkov za zavarovance iz 19. člena tega zakona je prejemek, do katerega je zavarovanec upravičen po posebnih predpisih oziroma zadnji prejemek, do katerega je bil zavarovanec upravičen po posebnih predpisih.

(2) Osnova za plačilo prispevkov je za brezposelne osebe po predpisih o urejanju trga dela znesek denarnega nadomestila za primer brezposelnosti oziroma zavarovalna osnova, od katere zavod za zaposlovanje plačuje prispevek. Za brezposelne osebe, ki jim zavod za zaposlovanje plačuje prispevke do izpolnitve pogojev za predčasno pokojnino, je osnova za plačilo prispevkov zadnje denarno nadomestilo, ki ga je prejel zavarovanec po predpisih o urejanju trga dela;

(3) Starši in družinski pomočniki po predpisih o starševstvu in socialnem varstvu se zavarujejo najmanj od zneska minimalne plače.

(4)

157. člen

(osnova za prispevek za posebne primere zavarovanja)

Za osebe, zavarovane za posebne primere zavarovanja iz 20., 21. in 22. člena tega zakona se prispevek plača od osnov ali v pavšalnih zneskih, ki jih določi zavod.

158. člen

(zmanjšanje ali odpis prispevkov)

(1) Z zakonom se lahko določijo primeri, kriteriji in pogoji, pod katerimi se določenim zavarovancem zmanjšani ali odpisani prispevki iz 150. člena tega zakona, štejejo za plačane.

(2) Za zavarovance, ki so na podlagi tega zakona ali posebnega zakona oproščeni plačila prispevka delodajalca, plača ta prispevek Republika Slovenija iz državnega proračuna.

159. člen

(osnova za plačilo prispevkov za podaljšano zavarovanje)

V primerih iz 141. člena tega zakona se prispevek plača od plače zavarovanca, ki jo je imel v zadnjem mesecu pred nastopom teh primerov, valorizirane glede na gibanje povprečnih mesečnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji na raven meseca pred mesecem, za katerega se plača prispevek.

160. člen

(osnova za dokup dobe)

(1) Osnova za plačilo prispevka za vštevanje obdobj iz 142. člena tega zakona v pokojninsko dobo je enaka znesku povprečne plače zavarovanca iz koledarskega leta pred

vložitvijo zahteve, povečane za odstotek porasta pokojnin do zadnjega dne v mesecu, v katerem je vložena zahteva za vštetje navedenih obdobj v zavarovalno dobo.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za zavarovance iz 15., 16, 18 in 19. člena tega zakona osnova za plačilo prispevka za vštevanje obdobj iz 142. člena tega zakona v pokojninsko dobo določi na podlagi zadnjega obračuna akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti oziroma zadnje odločbe o odmeri dohodnine oziroma podatka o znesku obveznih prispevkov za obvezno zavarovanje, plačanih s strani države, oziroma obvestila o višini katastrskega dohodka za napoved za odmero dohodnine in glede na podatke o minimalni in povprečni plači za leto, na katero se nanaša akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti.

(3) Osnova iz prvega in prejšnjega odstavka ne more biti nižja od zneska v višini 60% povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem je vložena zahteva za vštetje navedenih obdobj v zavarovalno dobo.

(4) Če zavarovanec v zadnjem koledarskem letu pred vložitvijo zahteve ni prejel plače najmanj za šest mesecev, se osnova iz prvega odstavka tega člena določi iz obdobja, ko je prejemal plačo v koledarskem letu več kot šest mesecev.

(5) Prispevek za dokup zavarovalne dobe za ugodnejšo odmero pokojnine se izračuna tako, da se izračuna pokojnina, ki bi šla zavarovancu z dokupljeno dobo, ter pokojnina brez dokupljene dobe, njuna razlika pa se pomnoži s koeficientom, ki izraža pričakovano število mesecev uživanja pokojnine.

161. člen

(zavezanci za plačilo prispevkov zavarovanca)

(1) Zavezanci za plačilo prispevkov zavarovancev za pokojninsko in invalidsko zavarovanje so:

– zavarovanci iz 14., 15., 16., 18. in 27. člena tega zakona ter zavarovanci iz 19. člena tega zakona, ki so upravičeni do prejemka po posebnih predpisih, razen upravičencev iz naslednje alineje;

– Republika Slovenija za zavarovance iz 19. člena tega zakona, ki so upravičeni do starševskega dodatka po predpisih o starševstvu, če niso zavarovani na drugi podlagi in za zavarovance iz 19. člena tega zakona, ki so po predpisih o starševstvu zaposleni s krajšim delovnim časom od polnega, za razliko do polnega delovnega časa;

– zavod za zaposlovanje za zavarovance iz 19. člena tega zakona, ki imajo po predpisih o urejanju trga dela pravico do plačila prispevkov do izpolnitve pogojev za predčasno pokojnino,

– delodajalci za zavarovance iz 141. člena tega zakona.

(2) Če se prispevki plačujejo od minimalne plače je za zavarovance iz 14. člena tega zakona, ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka, zavezanec za plačilo prispevka zavarovanca za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zavarovanec za del prispevka, ki odpade na plačo oziroma nadomestilo plače, in delodajalec za del prispevka, ki odpade na razliko med minimalno plačo in plačo oziroma nadomestilom plače.

162. člen

(zavezanci za plačilo prispevkov delodajalcev)

Zavezanci za plačilo prispevkov delodajalcev za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni so:

– delodajalci – za zavarovance iz prvega do četrtega odstavka 14. in 18. člena tega zakona;

– zavarovanci iz petega odstavka 14. člena, 15., 16. in 27. člena tega zakona, ki so sami zavezanci za plačilo prispevkov;

- zavod za zaposlovanje – za zavarovance iz 19. člena tega zakona, ki so zavarovani po predpisih o urejanju trga dela
- zavod za zdravstveno zavarovanje – za zavarovance, ki jim ta zavod izplačuje nadomestilo plače za čas bolezni;
- – Republika Slovenija za zavarovance iz 19. člena tega zakona, ki so upravičeni do starševskega dodatka po predpisih o starševstvu, če niso zavarovani na drugi podlagi in za zavarovance iz 19. člena tega zakona, ki so po predpisih o starševstvu zaposleni s krajšim delovnim časom od polnega, za razliko do polnega delovnega časa;
- pristojna občina za zavarovance iz 19. člena, ki so upravičeni do delnega plačila za izgubljeni dohodek po predpisih o socialnem varstvu.

163. člen

(zavezanci za plačilo prispevkov za posebne primere zavarovanja)

Zavezanci za plačilo prispevkov za posebne primere zavarovanja iz sedme alineje prvega odstavka 150. člena tega zakona so pravne in fizične osebe, pri katerih so te osebe na usposabljanju oziroma delu, oziroma organizatorji del in akcij, v katerih te osebe sodelujejo.

164. člen

(odstop prispevkov invalidskim podjetjem)

(1) Podjetjem, zavodom in drugim organizacijam za zaposlovanje invalidov, ki so zavezanci za plačilo prispevkov iz prvega odstavka 150. člena tega zakona, se prispevki zavarovanca in delodajalca za obvezno zavarovanje po tem zakonu, ki se obračunajo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje zaposlenih, vplačajo na poseben račun pri delodajalcu in kot odstopljena sredstva uporabljajo za materialni razvoj teh podjetij oziroma v skladu z zakonom.

(2) Za zavarovance, ki so na podlagi prejšnjega odstavka oproščeni plačila prispevkov, plača te prispevke Republika Slovenija iz državnega proračuna.

165. člen

(plačevanje prispevkov)

(1) Prispevki za obvezno zavarovanje, ki so določeni z zakonom, se plačujejo zavodu.

(2) Prispevki za obvezno zavarovanje se plačajo v skladu s predpisi, ki veljajo v času dospelosti prispevkov.

(3) Z namenom kontrole pravilnosti plačila prispevkov ima zavod pravico nadzora nad poslovnimi knjigami zavezancev za plačilo prispevkov.

166. člen

(pobiranje, izterjava in nadzor nad plačevanjem prispevkov)

(1) Davčna uprava Republike Slovenije opravlja nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter pobira, izterjuje, odpisuje, delno odpisuje oziroma dovoljuje odlog ali obročno odplačevanje prispevkov za obvezno zavarovanje skladno s kriteriji, ki jih določi svet zavoda ter in vodi evidence o prispevkih, ki so jih izplačevalci plač ali nadomestil plačali za vsakega zavarovanca.

(2) Za način izterjave zapadlih prispevkov, nadzor nad plačevanjem in obračunavanjem prispevkov, zastaranje in zamudne obresti se smiselno uporablja zakon, ki ureja davčni postopek.

167. člen

(zapadlost plačila prispevkov)

Izplačevalci plač oziroma nadomestil morajo plačati prispevke po tem zakonu ob izplačilu plače oziroma nadomestila za vsakega posameznega zavarovanca.

168. člen (naknadno plačilo prispevkov)

(1) V primerih, ko je obveznost plačila prispevkov ugotovljena za nazaj, se prispevki obračunajo po prispevnih stopnjah, veljavnih na dan plačila obveznosti.

(2) Kadar se prispevki za nazaj plačujejo od plače ali nadomestila, je osnova za obračun prispevkov iz prejšnjega odstavka mesečna plača iz obdobja, na katero se nanaša. Od te osnove obračunani prispevki se valorizirajo na dan plačila prispevkov tako, da se povečajo za porast povprečnih plač od meseca v koledarskem letu, na katerega se osnova nanaša, do predpreteklega meseca pred mesecem plačila prispevkov. Če se plača nanaša na koledarsko leto, se od nje obračunani prispevki valorizirajo na dan plačila tako, da se povečajo od vključno naslednjega januarja po tem letu do predpreteklega meseca pred mesecem plačila prispevkov.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka, ko ni podatkov o plači iz obdobja, na katero se nanaša, se prispevki obračunajo od 60% zneska povprečne plače iz tega obdobja in se povečajo na način iz prejšnjega odstavka.

(4) V primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena so zavarovanci zavezanci za plačilo prispevka zavarovanca, obračunanega brez povečanja iz drugega odstavka tega člena od določenih osnov, zavezanci za plačilo zneska povečanja prispevka zavarovanca pa izplačevalci plač ali nadomestil. Zavezanci za plačilo prispevka delodajalca so izplačevalci plač ali nadomestil.

(5) Kadar se prispevki za nazaj obračunajo od zavarovalne osnove, se obračunajo od najnižje mesečne osnove za posamezno vrsto zavarovanja, veljavne v obdobju, na katero se prispevek nanaša. Od te osnove obračunani prispevki se povečajo na način iz drugega odstavka tega člena.

(6) Zavezanec je dolžan plačati prispevke iz drugega odstavka tega člena v roku 30 dni od dokončnosti odločbe, s katero je ugotovljeno obdobje zavarovanja, oziroma od datuma vložitve prijave v zavarovanje, če takšna odločba ni bila izdana.

(7) Zavezanec je dolžan plačati prispevek za dokup pokojninske dobe v enkratnem znesku v roku 15 dni od prejema odločbe o odmeri prispevka.

169. člen (upoštevanje osnov pri plačilu prispevkov za nazaj za izračun pokojninske osnove)

(1) Če so bili v primerih iz prvega odstavka prejšnjega člena prispevki plačani, kljub določbam tega zakona, od osnov, veljavnih na dan plačila, se te osnove pri določitvi pokojninske osnove preračunajo na raven leta, na katero se nanašajo.

(2) Če se je plačilo prispevkov nanašalo na mesečni znesek, se osnove iz prejšnjega odstavka preračunajo glede na gibanje povprečnih plač od predpreteklega meseca pred mesecem plačila prispevkov do meseca v koledarskem letu, na katerega se nanašajo. Če se plačilo prispevkov nanaša na koledarsko leto, pa se osnove iz prejšnjega odstavka preračunajo glede na gibanja povprečnih plač od predpreteklega meseca pred mesecem plačila prispevkov do vključno januarja pred letom, na katerega se nanašajo.

170. člen (vračilo prispevkov)

Vračilo prispevkov se izvaja po predpisih, ki veljajo za vračilo preveč ali neupravičeno plačanih davkov.

171. člen
(zamudne obresti)

Zavezanec za plačilo prispevkov za obvezno zavarovanje, ki ne vplača prispevka v predpisanem roku, je dolžan na dospelih zneskih plačati obresti za vse dni zamude v skladu s posebnimi predpisi.

IV. poglavje Prihodki iz državnega proračuna

172. člen
(obveznosti državnega proračuna)

(1) Republika Slovenija zagotavlja sredstva iz državnega proračuna za pokrivanje obveznosti obveznega zavarovanja, ki nastanejo zaradi priznavanja ali odmere pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja pod posebnimi pogoji oziroma zaradi izpada prispevkov, in sicer za:

- udeležence NOB in druge vojne veterane, udeležence španske vojne, narodne heroje in nosilce Partizanske spomenice 41, družinske člane padlih oziroma umrlih borcev NOB, žrtve vojnega nasilja;
- osebe, ki jim je v pokojninsko dobo všteti čas neupravičenega kaznovanja zaradi političnih razlogov oziroma neupravičenega odvzema prostosti;
- užitvalce izjemnih pokojnin;
- užitvalce državne pokojnine;
- užitvalce varstvenega dodatka;
- užitvalce oskrbnine;
- delavce ministrstva za notranje zadeve in zavodov za izvrševanje kazenskih sankcij;
- užitvalce administrativnih pokojnin po zakonih o notranjih zadevah, poslancih, o vladi, o obrambi, o prekrških, o sodniški službi;
- užitvalce vojaških pokojnin;
- užitvalce akontacij pokojnin, ki bi jih bil dolžan izplačati nosilec zavarovanja iz katere od drugih držav, nastalih na območju nekdanje SFRJ;
- užitvalce dodatkov k pokojninam, ki jih izplačuje nosilec zavarovanja iz katere od drugih držav, nastalih na območju nekdanje SFRJ;
- žrtve dachauskih procesov;
- upravičence do višjega zneska pokojnine na podlagi zakona o popravilu krivic;
- izjemne pokojnine delavcev v premogovnikih in pri proizvodnji ter predelavi azbesta;
- upokojene člane sklada obrtnikov, ki so pridobili pravice do skladove pokojnine na podlagi obdobja zavarovanja od uvedbe skladovega zavarovanja, pa do 1. 1. 1983 – do zneska minimalne pokojnine;
- preživnine bivšim zasebnim dimnikarskim obrtnikom;
- prispevek zavarovanca in delodajalca za delavce v invalidskih podjetjih;
- prispevek delodajalca za zavarovance, za katere ta prispevek plačuje Republika Slovenija;
- kmete in člane kmečkih gospodinjstev, ki jim je bil prispevek zmanjšan ali odpisan po zakonu o pogojih, pod katerimi se kmetom zmanjšani ali odpisani prispevki štejejo za plačane;
- del pokojnine, ki je bila priznan ob upoštevanju obdobja iz 140. člena tega zakona;
- del pokojnine, ki je bila priznana ob upoštevanju obdobja, prebitih v invalidskih podjetjih, za katere po 164. členu tega zakona niso bili plačani prispevki;

- del pokojnine, ki je priznan ob upoštevanju pokojninske dobe iz drugega odstavka 215 in 147. člena tega zakona;
 - del pokojnine, ki je priznan ob upoštevanju starostne pokojnine brez zmanjšanja v posebnih primerih;
 - del pokojnine iz prvega odstavka 42. člena tega zakona ter
 - v drugih primerih, če tako določa zakon.
- (2) Poračunavanje finančnih obveznosti med Republiko Slovenijo in zavodom ureja poseben zakon.

173. člen

(sofinanciranje iz državnega proračuna)

Republika Slovenija iz državnega proračuna oziroma iz drugih virov zagotavlja sredstva za pokrivanje razlike med prihodki zavoda iz prispevkov in iz drugih virov, ter odhodki zavoda.

174. člen

(zagotavljanje likvidnosti zavoda)

Če zavodu primanjkuje likvidnih sredstev za izpolnitev obveznosti za izplačilo pokojnin in drugih obveznosti ter za kritje morebitnega primanjkljaja med prihodki in odhodki v posameznem koledarskem letu, mu Republika Slovenija iz državnega proračuna zagotovi potrebna sredstva.

V. poglavje Finančno poslovanje

175. člen

(vodenje sredstev zavoda)

Zavod je s svojimi računi vključen v sistem enotnega zakladniškega računa države, ki je odprt pri Banki Slovenije.

176. člen

(finančni načrt zavoda)

(1) Zavod opredeljuje svoje finančno poslovanje s finančnim načrtom, ki ga pripravi, v skladu z zakonom, ki ureja javne finance, na podlagi izhodišč, ki veljajo za državni proračun.

(2) Finančni načrt iz prejšnjega odstavka tega člena se sestavlja in sprejema za vsako koledarsko leto posebej oziroma za časovno obdobje, za katero se sprejema državni proračun.

(3) V finančnem načrtu iz prvega odstavka tega člena se opredelijo sredstva iz prispevkov in drugih virov, sredstva za zagotavljanje pravic in za izvajanje zavarovanja ter drugih obveznosti ter sredstva, ki jih zagotavlja državni proračun ter Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(4) Finančni načrt sprejme Svet zavoda. Vlada Republike Slovenije da soglasje k finančnemu načrtu.

177. člen

(letno poročilo)

Zavod pripravi letno poročilo za prejšnje koledarsko leto v skladu s predpisi o računovodstvu in javnih financah.

VI. poglavje Premoženje zavoda

178. člen

(premoženje zavoda)

V premoženje zavoda se štejejo nepremičnine, stvarnopravne in obligacijsko pravne pravice, delnice ali lastniški deleži, denar in ostala sredstva, na katerih ima zavod lastninsko pravico.

179. člen

(nastopanje zavoda v pravnem prometu)

(1) Zavod ima pravico sklepati pogodbe v pravnem prometu in opravljati druge posle z namenom povečanja svojega premoženja v skladu z zakonom in splošnim aktom zavoda.

(2) Zavod ima v pravnem prometu neomejeno pravno in poslovno sposobnost ter lahko v pravnem prometu pridobiva pravice in prevzema obveznosti.

(3) Za obveznosti, prevzete v pravnem prometu, zavod odgovarja s svojim celotnim premoženjem.

(4) Zavod ima pravico ustanavljati gospodarske družbe, sklade, javne zavode in varstvene delavnice (gospodarski subjekti za poklicno rehabilitacijo in preprečevanje invalidnosti).

OSMI DEL POSTOPEK ZA UVELJAVLJANJE IN VARSTVO PRAVIC

I. poglavje Splošne določbe

180. člen

(subsidiarna uporaba splošnih določb o upravnem postopku)

Za odločanje o pravicah iz obveznega zavarovanja se uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku, če s tem zakonom ni drugače določeno.

181. člen

(uveljavljanje pravic)

(1) Pravice iz obveznega zavarovanja lahko uveljavi pri zavodu oseba, ki je bila zavarovana pri zavodu, in to tudi tedaj, ko gre za pravice na podlagi mednarodnih sporazumov.

(2) Pravice za primer invalidnosti in smrti zaradi poškodbe pri delu se uveljavljajo pri zavodu, če je bil zavarovanec v času poškodbe zavarovan pri tem zavodu.

(3) Pravice za primer invalidnosti ali smrti zaradi poklicne bolezni se uveljavljajo pri zavodu, če je bil zavarovanec zavarovan pri zavodu v času obolenja, oziroma če v tem času ni bil zavarovan, vendar je bil nazadnje zavarovan pri zavodu.

(4) Pokojninska doba in plača ter druga dejstva, ki vplivajo na pridobitev in odmero pravice, se ugotavljajo po določbah tega zakona.

182. člen

(varstvo pravic)

(1) Zoper odločbo, izdano na prvi stopnji, ima zavarovanec pravico do pritožbe.

(2) V postopku za uveljavljanje pravic na podlagi invalidnosti ima pravico do pritožbe tudi delodajalec.

183. člen

(sodno varstvo)

(1) Sodno varstvo pravic se zagotavlja pred pristojnim sodiščem, ki ga določa zakon.

(2) Sodno varstvo lahko zavarovanec uveljavi v roku 30 dni od vročitve odločbe, izdane na drugi stopnji.

(3) Sodno varstvo lahko uveljavi tudi delodajalec, če je z dokončno odločbo zavoda odločeno o pravici zavarovanca na podlagi invalidnosti.

(4) (Opomba: četrti odstavek je prenehal veljati – glej ZDSS-1.)

184. člen

(pristojnost za odločanje)

(1) O pravicah iz zavarovanja odločajo:

- na prvi stopnji – območna enota zavoda;
- na drugi stopnji – enota na sedežu zavoda.

(2) Odločbe iz prvega odstavka tega člena izdaja predstojnik pristojne enote zavoda.

(3) Predstojniki enot, pristojnih za izdajo oziroma podpisovanje odločb, so po tem zakonu direktorji pristojnih enot zavoda in delavci, ki jih za to posebej pisno pooblasti generalni direktor Zavoda.

185. člen

(revizija)

(1) Odločba prve stopnje, s katero je osebi priznana pravica po tem zakonu, se praviloma predloži v revizijo organu druge stopnje po načelu naključne izbire.

(2) Revizija se opravi po uradni dolžnosti.

(3) Revizija ne odloži izvršitve odločbe.

(4) Če je zoper odločbo območne enote zavoda vložena pritožba, se odloči o reviziji in pritožbi z isto odločbo.

186. člen

(učinek revizije)

(1) Če revizija odločbe, ki je postala dokončna, ker zoper njo ni bila vložena pritožba, ni opravljena v treh mesecih od dneva, ko preteče rok za pritožbo, se šteje, da je revizija opravljena in da je odločba potrjena.

(2) V reviziji se lahko odločba prve stopnje potrdi, spremeni, odpravi ali razveljavi.

(3) Odločba o pravici iz obveznega zavarovanja, izdana v revizijskem postopku, učinkuje s prvim dnevom naslednjega meseca po izdaji revizijske odločbe.

(4) Območna enota zavoda, katere odločba je bila v reviziji odpravljena ali razveljavljena, izda novo odločbo prve stopnje čim prej, najpozneje pa v 30 dneh od prejema odločbe o reviziji.

(5) Novo odločbo prve stopnje je potrebno predložiti v revizijo; v njej se preizkusi, ali je nova odločba popravljena v skladu z razlogi, zaradi katerih je bila prejšnja odločba odpravljena ali razveljavljena.

187. člen

(revizija v postopkih iz invalidskega zavarovanja)

(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena se v postopkih uveljavljanja pravic iz invalidskega zavarovanja praviloma v revizijo predloži pozitivno mnenje invalidske komisije prve stopnje o ugotovljeni invalidnosti I. kategorije, v ostalih primerih pa po načelu naključne izbire. Revizijo opravi invalidska komisija druge stopnje.

(2) V reviziji lahko invalidska komisija izvedensko mnenje potrdi, spremeni ali vrne v ponovno obravnavo invalidski komisiji prve stopnje.

188. člen

(sodno varstvo v postopku revizije)

(1) Zoper odločbo izdano v reviziji, s katero je spremenjena odločba prve stopnje, je zagotovljeno sodno varstvo.

(2) Sodno varstvo ni mogoče zoper odločbo, s katero je bila v reviziji odločba prve stopnje odpravljena ali razveljavljena.

(3) Sodno varstvo ni mogoče zoper odločbo, izdano na drugi stopnji, če je bila z njo hkrati v reviziji odpravljena ali razveljavljena odločba, izdana na prvi stopnji.

189. člen

(ugotavljanje lastnosti zavarovanca)

(1) Lastnost zavarovanca iz obveznega zavarovanja se ugotavlja na podlagi predpisov o matični evidenci o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(2) Za zavarovance za posebne primere zavarovanja iz 20., 21., 22. in 23. člena tega zakona se lastnost zavarovanca ugotavlja takrat, ko nastane zavarovalni primer, na podlagi katerega pridobijo pravice iz obveznega zavarovanja.

II. poglavje Uveljavljanje pravic iz zavarovanja

190. člen

(pričetek postopka za uveljavljanje pravic)

(1) Postopek za uveljavljanje pravic iz obveznega zavarovanja se začne na zahtevo zavarovanca, postopek za uveljavljanje pravice do vdovske ali družinske pokojnine pa na zahtevo vdove ali vdovca oziroma družinskega člana ali zakonitega zastopnika.

(2) Postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja se začne tudi na predlog zavarovančevega osebnega zdravnika ali imenovanega zdravnika. Če je uveden postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja na predlog zdravnika ali imenovanega zdravnika, pa umakneta predlog, ni mogoče ustaviti postopka, če se zavarovanec z ustavitvijo ne strinja in zahteva, da se postopek nadaljuje. Če je bil postopek uveden na predlog zdravnika ali imenovanega zdravnika, zavarovanec ali njegov zakoniti zastopnik ne moreta predlagati umika predloga.

(3) Postopek je uveden, ko zavod prejme zahtevo za uveljavljanje pravice.

(4) Postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja je uveden, ko zavod prejme zahtevo s popolno delovno dokumentacijo zavarovanca ter medicinsko dokumentacijo o zavarovančevem zdravstvenem stanju in o njegovi delovni zmožnosti.

(5) Zahteva za uvedbo postopka za uveljavljanje ali varstvo pravic se poda s pisno vlogo ali ustno na zapisnik pri katerikoli enoti zavoda. Če je za odločitev o zahtevku pristojna enota v drugem kraju, se zahtevki oziroma vloge takoj odstopi krajevno pristojni enoti.

191. člen

(trajanje postopka)

(1) Če je za ugotovitev pravic iz invalidskega zavarovanja potrebno izvedensko mnenje, mora pristojni organ zavoda izdati odločbo najpozneje v šestih mesecih od dneva uvedbe postopka.

(2) V roku, določenem v prejšnjem odstavku, se izda tudi odločbo o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja z uporabo mednarodnih sporazumov.

192. člen

(zdravstveno zavarovanje v času do izdaje odločbe o pravici do pokojnine)

(1) Zavarovanec, ki mu je prenehalo obvezno zavarovanje po določbah tega zakona in je vložil zahtevo za pridobitev pravice do starostne, invalidske, družinske ali vdovske pokojnine, je od prvega naslednjega dne po prenehanju obveznega zavarovanja oziroma od dneva vložitve zahteve do izdaje odločbe o pravici do pokojnine obvezno zdravstveno zavarovan.

(2) Če zavarovanec ni pridobil pravice do pokojnine, plača zavod prispevek za obvezno zdravstveno zavarovanje po določbi prejšnjega odstavka od zneska minimalne plače.

193. člen (akontacija)

(1) Kadar se v postopku ugotovi, da ima zavarovanec pravico do pokojnine oziroma nadomestila iz invalidskega zavarovanja, njegove višine pa ni mogoče določiti ali ni mogoče dokončati postopka zaradi kakšnega predhodnega vprašanja, se mu začasno izplačuje akontacija, ki se določi po zbranih podatkih. Akontacija se izplačuje na podlagi naloga, ki ga izda pooblaščen delavec zavoda. Nalog za izplačilo akontacije se pošlje tudi zavarovancu.

(2) Akontacije iz prejšnjega odstavka se usklajujejo pod enakimi pogoji kot pokojnine.

194. člen (izvedenski organi)

(1) Kadar je za ugotovitev pravic iz zavarovanja, ki jih uveljavljajo zavarovanci in njihovi družinski člani, potrebno izvedensko mnenje, dajejo izvedenska mnenja o invalidnosti, potrebi po stalni pomoči in postrežbi ter o nezmožnosti za delo oziroma nezmožnosti za delo vdove ali vdovca oziroma drugih zavarovančevih družinskih članov, izvedenski organi zavoda.

(2) Izvedenski organi zavoda dajejo izvedenska mnenja tudi na zahtevo tujih nosilcev zavarovanja in drugih organov, skupnosti in oseb, če tako določajo mednarodni sporazumi.

(3) Izvedenski organi zavoda so invalidske komisije, zdravniki posamezniki in druge strokovne institucije, ki jih imenuje pristojni organ zavoda.

(4) V primerih, ko se ugotavlja invalidnost, poda izvedensko mnenje invalidska komisija v sestavi dveh članov – zdravnikov in enega člana – strokovnjaka s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja, varstva pri delu, organizacije dela, industrijske psihologije ali tehnologije oziroma drugega ustreznega področja. V postopku in pred izdajo izvedenskega mnenja ima v teh primerih pravico in dolžnost sodelovati tudi predstavnik delodajalca.

(5) Če se v postopku ugotavljanja invalidnosti ugotovi, da je pri zavarovancu podana invalidnost II. in III. kategorije, poda invalidska komisija izvedensko mnenje o obliki poklicne rehabilitacije na podlagi mnenja strokovne institucije s področja medicine dela oziroma poklicne rehabilitacije.

(6) V postopku pred izdajo izvedenskega mnenja sodelujejo izvedenski organi zavoda z zavarovančevim osebnim zdravnikom, službo medicine dela, specialistično službo oziroma z zavodi za usposabljanje invalidnih oseb in z delodajalci.

(7) Zavod določi organizacijo in način delovanja invalidskih komisij ter drugih izvedenskih organov s splošnim aktom. S tem aktom se določi tudi seznam obvezne medicinske in delovne dokumentacije, ki je potrebna za podajo izvedenskega mnenja ter kriterije za ocenjevanje invalidnosti.

(8) Zavod lahko opravljanje nalog, ki jih imajo izvedenski organi Zavoda, prenese v skladu z veljavno zakonodajo, tudi na drugo institucijo. To velja tudi v zvezi s pripravo splošnih aktov iz sedmega odstavka tega člena.

195. člen (izvršljivost odločb)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, s katero je odločeno o pravicah iz obveznega zavarovanja, razen če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Odločba, s katero so priznane pravice na podlagi invalidnosti II. ali III. kategorije, se izvrši, ko postane dokončna v upravnem postopku.

(3) Odločba o pravici do invalidske pokojnine postane izvršljiva z dnem, ko postane pravnomočna.

(4) Odločbe o pravicah iz obveznega zavarovanja izvrši zavod, razen v primerih, ko je z zakonom določeno, da jih v določenem delu izvrši delodajalec ali zavod za zaposlovanje.

196. člen

(učinek obnove postopka)

Odločba, izdana v obnovi postopka, učinkuje od prvega dne naslednjega meseca po dani zahtevi oziroma od prvega dne naslednjega meseca po izdaji odločbe, če je bil postopek uveden po uradni dolžnosti.

197. člen

(stroški postopka)

(1) Stroške postopka uveljavljanja in varstva pravic iz obveznega zavarovanja, kot so potni stroški in nadomestilo izgubljenega zaslužka izvedencev postopkih pred sodišči, ki jih imenuje pristojni organ zavoda, krije zavod.

(2) Za zahtevke, odločbe, pritožbe in druge vloge v postopku za uveljavljanje in varstvo pravic iz obveznega zavarovanja se ne plačujejo takse.

DEVETI DEL

ORGANIZIRANOST POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

I. poglavje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

198. člen

(organizacija zavoda)

Zavod je organiziran tako, da zagotavlja učinkovito upravljanje s sredstvi in izvajanje:

- zavarovanja za primer starosti, smrti in drugih pravic iz obveznega pokojninskega zavarovanja,
- zavarovanja za primer invalidnosti, potrebe po stalni pomoči in postrežbi in drugih pravic iz invalidskega zavarovanja ter,
- zavarovanja za letni dodatek.

199. člen

(svet zavoda)

(1) Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavlja 11 članov, od tega:

- 2 člana – imenujejo sindikalne zveze oziroma konfederacije, reprezentativne za območje države;
- 2 člana – imenujejo delodajalska združenja na ravni države;
- 3 člane – imenuje Vlada in sicer dva predstavnika iz ministrstva, pristojnega za delo in enega iz ministrstva za finance
- 2 člana – imenujejo zveze oziroma organizacije upokojencev na ravni države
- 1 člana – imenujejo organizacije delovnih invalidov na ravni države in
- 1 člana – izvolijo delavci zavoda.

(2) Svet zavoda izmed svojih članov izvoli predsednika in namestnika predsednika.

- (3) Mandat članov sveta zavoda, predsednika in namestnika predsednika traja štiri leta.
- (4) Svet zavoda opravlja naslednje naloge:
- sprejema kriterije za določitev različnih prispevnih stopenj prispevka za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni;
 - spremlja gmotni položaj upokojencev in delovnih invalidov;
 - odloča o uskladitvah pokojnin in drugih pravic iz tega zakona;
 - določa višino letnega dodatka;
 - sprejema finančni načrt in letna poročila zavoda;
 - določa način uporabe sredstev za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ;
 - odloča o ukrepih, s katerimi se zagotavlja materialna podlaga ter možnosti za poklicno rehabilitacijo in zaposlovanje delovnih invalidov;
 - imenuje in razrešuje generalnega direktorja zavoda;
 - sprejema statut zavoda, splošne akte za izvajanje zavarovanja in druge splošne akte zavoda.
- (5) Svet zavoda sprejema izvršilne akte, s katerimi ureja vprašanja obveznega zavarovanja iz tega zakona, za katera ni izrecno določena pristojnost državnih organov.

200. člen **(generalni direktor)**

- (1) Poslovodni organ zavoda je generalni direktor zavoda.
- (2) Generalni direktor organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost dela zavoda.
- (3) Generalnega direktorja zavoda imenuje svet zavoda. K imenovanju direktorja zavoda daje soglasje Vlada Republike Slovenije.

201. člen **(statut)**

- (1) Zavod ima statut.
- (2) Statut zavoda določa način imenovanja in izvolitve članov sveta zavoda, njegovega predsednika in namestnika, konstituiranje, pristojnosti, organizacijo in način njegovega delovanja, organizacijo službe zavoda in položaj delavcev zavoda, njihova delovna razmerja in materialni položaj ter druga vprašanja.
- (3) K statutu zavoda daje soglasje Vlada Republike Slovenije.
- (4) Statut in splošni akti zavoda za izvajanje zavarovanja se objavljajo v Uradnem listu Republike Slovenije.

II. poglavje Nadzor

202. člen **(nadzor)**

- (1) Nadzor nad zakonitostjo delovanja zavoda ter namembnostjo rabe sredstev izvaja ministrstvo, pristojno za delo. Če se pri nadzoru ugotovijo nepravilnosti, izda minister, pristojen za delo, odločbo, s katero določi ukrepe in roke za odpravo nepravilnosti.
- (2) Ministrstvo, pristojno za delo, je vabljen na vse seje sveta zavoda.
- (3) Minister, pristojen za delo, zadrži izvršitev odločitve, ki jo sprejme svet zavoda, če oceni, da ni zakonita oziroma ni skladna s finančnim načrtom zavoda, državnim proračunom in o tem obvesti Vlado Republike Slovenije.
- (4) Zavod izvaja interni strokovni nadzor.

DESETI DEL

POVRNITEV POVZROČENE ŠKODE IN NEUPRAVIČENO PRIDOBLENIH SREDSTEV

203. člen

(odgovornost posameznika za škodo zavodu)

(1) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode od tistega, ki je namenoma ali iz hude malomarnosti povzročil invalidnost, potrebo po tuji pomoči in postrežbi ali smrt zavarovanca.

(2) Za škodo, ki jo povzroči v primerih iz prejšnjega odstavka delavec pri delu ali v zvezi z delom, je odgovoren delodajalec.

(3) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode iz prejšnjega odstavka tudi neposredno od osebe, ki je povzročila invalidnost, potrebo po tuji pomoči in postrežbi ali smrt zavarovanca s kaznivim dejanjem.

(4) Zavod določi najnižji in najvišji znesek odškodnine, ki jo lahko zahteva od fizične osebe iz prejšnjih odstavkov.

204. člen

(odgovornost delodajalca za škodo zavodu)

(1) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode od delodajalca, če je zavarovančeva invalidnost, potreba po tuji pomoči in postrežbi ali smrt posledica tega, ker niso bili izvedeni ukrepi za varnost in zdravje pri delu ali drugi ukrepi, predpisani ali odrejeni za varnost ljudi.

(2) Zavod ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od delodajalca tudi, če nastane škoda zaradi tega, ker je bilo delovno razmerje sklenjeno brez predpisanega zdravstvenega pregleda z osebo, ki zdravstveno ni bila zmožna za opravljanje določenih del oziroma nalog, kar se je pozneje ugotovilo.

(3) Zavod ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od delodajalca, če je škoda nastala zato, ker mu delodajalec ni dal podatkov oziroma je dal neresnične podatke o dejstvih, od katerih je odvisna pridobitev, odmera ali izguba pravice.

(4) Kot delodajalec se v smislu tega člena šteje oseba, ki na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali na kakršnikoli drugi pravni podlagi zaposluje delavca.

205. člen

(izključitev kritja zavarovanega primera)

(1) V primerih iz prejšnjih dveh členov se šteje, da je imel zavod škodo, ne glede na to, da je zavarovani primer pokrit z zavarovanjem po tem zakonu.

(2) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode od zavarovanca, ki je sam dolžan dajati podatke v zvezi z zavarovanjem, če je škoda nastala zato, ker ni dal podatkov ali je dal neresnične podatke.

(3) Za povrnitev povzročene škode je solidarno odgovorna tudi oseba, ki je kot priča s pravnomočno sodbo obsojena za kaznivo dejanje krive izpovedbe, če je bilo na podlagi takšne izpovedbe komu priznано neko obdobje v pokojninsko dobo in je bila na podlagi tako priznanega obdobja uveljavljena pokojnina, do katere tisti, ki jo je dobil, ni imel pravice, ali je bila uveljavljena večja pokojnina od tiste, do katere je imel pravico.

206. člen

(ugotavljanje odškodnine)

(1) Pri ugotavljanju pravice do povrnitve škode, povzročene zavodu, se uporabljajo določbe zakona o obilgacijskih razmerjih, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Odškodnina, ki jo ima zavod pravico zahtevati v primerih iz 203. do 205. člena tega zakona, obsega nastale stroške in celotne zneske pokojnine oziroma drugih dajatev, ki jih izplačuje zavod.

(3) Pri ugotavljanju višine odškodnine po prejšnjih dveh odstavkih se upošteva dopolnjena pokojninska doba zavarovanca.

(4) Če zavod ugotovi, da je nastala škoda, zahteva od zavarovanca ali delodajalca, da jo povrne v določenem roku. Če škoda ni povrnjena v določenem roku, uveljavlja zavod odškodninski zahtevek pred pristojnim sodiščem.

207. člen **(povrnitev preplačil)**

(1) Oseba, ki ji je bil na račun zavoda izplačan denarni znesek, do katerega ni imela pravice, mora vrniti prejeti znesek v skladu z določbami zakona o obligacijskih razmerjih.

(2) Zavod preveč izplačani znesek iz prejšnjega odstavka pobota s pokojninskimi prejemki upravičenca.

(3) Zavod izda odločbo o ugotovitvi preplačila, v kateri je določen znesek preplačila in način, po katerem mu bo preplačilo povrnjeno. Zastaralni rok treh let od prejema denarnega zneska se upošteva po uradni dolžnosti.

(4) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve.

(5) V primeru, ko oseba uživa pokojnino ali kakšno drugo pravico iz obveznega zavarovanja, lahko zavod odloči, da se preplačilo povrne v obrokih, ki se odtegujejo od navedenih prejemkov.

208. člen **(povrnitev preplačil zaradi smrti upravičenca)**

(1) Ne glede na določbe zakonov, ki urejajo plačilni promet ima zavod prednostno pravico, da od izvajalca plačilnega prometa direktno zahteva povrnitev zneska pokojnine ali druge denarne dajatve, ki je bila nakazana v dobro imetnika osebnega računa po njegovi smrti in do katerega umrli imetnik osebnega računa ni bil upravičen.

(2) Potrdilo zavoda o izplačilih dajatev je javna listina oziroma nalog, na podlagi katerega je izvajalec plačilnega prometa dolžan zavodu v roku treh dni vrniti zneske, nakazane po smrti imetnika osebnega računa.

(3) Če denarja ni več na računu, mora izvajalec plačilnega prometa namesto vračila sredstev zavodu posredovati podatke o osebi, ki je denar dvignila in sicer ime, priimek, naslov, EMŠO in davčno številko.

(4) V primeru, da izvajalec plačilnega prometa v Sloveniji, s strani zavoda nakazana sredstva prenakaže na račun v tujino in zaradi tega vračilo po prvem odstavku tega člena ni več možno, mora v treh dneh sporočiti zavodu vse podatke izvajalca plačilnega prometa v tujini, kateremu so bila sredstva nakazana.

209. **(odškodninska odgovornost zavoda)**

Zavod odgovarja za škodo, ki jo povzroči zavarovancu pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti, v skladu z določbami zakona, ki ureja obligacijska razmerja.

210. člen **(zamudne obresti)**

(1) Če zavod ne izplača priznanih pokojninskih prejemkov v roku 60 dni od dneva, ko je postala odločba o priznanju pravice izvršljiva, je dolžan izplačati prejemniku zamudne obresti

na zapadle prejemke ali ga v istem roku pozvati, da sporoči potrebne podatke oziroma da prejemke dvigne na blagajni zavoda.

(2) Zamudne obresti se odmerijo po zakonu od naslednjega dne po izteku roka iz prejšnjega odstavka.

ENAJSTI DEL OBVEZNO DODATNO POKOJNINSKO ZAVAROVANJE

I. Splošne določbe

211. člen

(pojem obveznega dodatnega zavarovanja)

Obvezno dodatno zavarovanje po tem zakonu je zbiranje prispevkov delodajalcev na podlagi katerega zavarovanec, vključen v to obliko zavarovanja, pridobi pravico do poklicne pokojnine ter druge pravice, določene s tem zakonom.

212. člen

(krog zavarovancev obveznega dodatnega zavarovanja)

(1) V obvezno dodatno zavarovanje se pod pogoji, določenimi s tem zakonom, vključijo zavarovanci, ki opravljajo posebno težka in zdravju škodljiva dela, in zavarovanci, ki opravljajo dela, ki jih po določeni starosti ni moč uspešno poklicno opravljati.

(2) Delovna mesta, na katerih se zavarovanci vključijo v obvezno dodatno zavarovanje zaradi težavnosti ali škodljivosti dela, je možno določiti v primerih, ko so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da obstajajo v zvezi z opravljanjem del znatnejši škodljivi vplivi na zdravstveno stanje in delovno zmožnost delavcev, kljub temu, da so bili uporabljeni vsi splošni in posebni varstveni ukrepi, določeni s predpisi, in drugi ukrepi, s katerimi jih je mogoče odpraviti ali zmanjšati;
- da opravljajo delavci dela v težkih in zdravju škodljivih razmerah neposredno ob virih škodljivih vplivov v nepretrganem delovnem procesu;
- da se opravlja delo v okoliščinah iz prejšnjih dveh alineji polni delovni čas, pri tem pa se za polni delovni čas šteje tudi delovni čas, krajši kot polni delovni čas, določen z zakonom in kolektivnimi pogodbami, če je tako določeno zaradi posebnih delovnih pogojev.

(3) Seznam delovnih mest iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za delo.

213. člen

(prispevki za obvezno dodatno zavarovanje)

(1) Zavezanci za plačilo prispevkov za obvezno dodatno zavarovanje so delodajalci.

(2) Prispevki za obvezno dodatno zavarovanje imajo enak davčni status kot prispevki za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(3) Višina prispevka se določi s pokojninskim načrtom za obvezno dodatno zavarovanje.

214. člen

(postopek za vključitev v obvezno dodatno zavarovanje)

(1) Delovna mesta, za katera so delodajalci dolžni plačevati prispevke za obvezno dodatno zavarovanje, so vsa tista, za katera se je ob uveljavitvi ZPIZ-1 štela zavarovalna doba s povečanjem.

(2) Posebna komisija lahko na podlagi meril in kriterijev, ki jih določi Vlada Republike Slovenije, poleg delovnih mest iz prejšnjega odstavka, določi tudi druga delovna mesta, za

katera je obvezna vključitev v dodatno zavarovanje, oziroma ugotovi, da niso več izpolnjeni pogoji iz 212. člena tega zakona.

(3) Z zakonom se lahko poleg delovnih mest iz prejšnjega odstavka tega člena določijo nova delovna mesta, na katerih se zavarovanci vključijo v obvezno dodatno zavarovanje v primerih, ko je uspešno opravljanje dejavnosti omejeno z določeno starostjo, ker gre za dela v tistih poklicih, v katerih fiziološke funkcije organizma zaradi narave in teže dela v tolikšni meri pešajo, da delavcu onemogočajo nadaljnje uspešno opravljanje iste poklicne dejavnosti po dopolnitvi določene starosti.

(4) Posebno komisijo za ugotavljanje obveznosti dodatnega zavarovanja iz drugega odstavka tega člena imenuje minister, pristojen za delo.

II. Pravice iz obveznega dodatnega zavarovanja

215. člen

(pravice iz obveznega dodatnega zavarovanja)

(1) Na podlagi obveznega dodatnega zavarovanja pripada zavarovancem pravica do poklicne pokojnine.

(2) Zavarovancu, ki je bil vključen v obvezno dodatno zavarovanje po tem zakonu, se za izpolnitev pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine, k dejanski zavarovalni dobi doda četrtna obdobja, v katerem je bil vključen v obvezno dodatno zavarovanje.

(3) Zavarovancu se ob izpolnitvi pogojev iz 217. člena tega zakona, zagotovi pravice iz obveznega dodatnega zavarovanja, ki se lahko izplačujejo v obliki:

- poklicne pokojnine in
- znižane poklicne pokojnine.

216. člen

(poklicna in znižana poklicna pokojnina)

(1) Poklicna pokojnina se izplačuje zavarovancu-upokojencu v mesečnih zneskih od pridobitve poklicne pokojnine do izpolnitve minimalnih pogojev za pridobitev starostne pokojnine v obveznem zavarovanju.

(2) Znižana poklicna pokojnina se izplačuje v mesečnih zneskih od upokojitve v obveznem zavarovanju do smrti zavarovanca-upokojenca.

217. člen

(pogoji za pridobitev pravice)

(1) Zavarovanec pridobi pravico do poklicne pokojnine, ko skladno z določbami tega zakona njegova pokojninska doba skupaj z dodano dobo zadošča za pridobitev pravice do predčasne starostne pokojnine.

(2) Zavarovanec se lahko poklicno upokoji najkasneje takrat, ko uveljavi pravico do predčasne starostne pokojnine v obveznem zavarovanju. V tem primeru pridobi pravico do znižane poklicne pokojnine.

(3) Če je zavarovanec izpolnil pogoje iz četrtega odstavka 29. člena tega zakona, ima pravico zahtevati, da se mu sredstva, ki jih ima na osebni računu pri Skladu, izplačajo v enkratnem znesku ali pa zahteva, da se mu sredstva, skladno z določbami 235. člena tega zakona prenesejo v individualno pokojninsko varčevanje, kjer zavarovanec pridobi pravice skladno z določbami dvanajstega dela tega zakona.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena zavarovanec ne pridobi pravice do poklicne pokojnine, če sredstva, zbrana na njegovem osebni računu, ne zadoščajo za izplačevanje poklicne pokojnine.

(5) Šteje se, da sredstva na osebem računu zavarovanca ne zadoščajo za izplačevanje poklicne oz. znižane poklicne pokojnine v primeru, ko odmerjena mesečna poklicna pokojnina znaša manj kot 50% najnižje pokojninske osnove.

218. člen

(odlog uživanja pravice do poklicne pokojnine)

(1) Ob pridobitvi pravice do poklicne pokojnine se lahko zavarovanec odloči, da bo odložil začetek uživanja poklicne pokojnine.

(2) Ko zavarovanec iz prejšnjega odstavka izpolni pogoje za pridobitev pravice do predčasne pokojnine v obveznem zavarovanju, mu delodajalec ni več dolžan plačevati prispevkov za obvezno dodatno zavarovanje.

219. člen

(zdravstveno zavarovanje)

(1) Zavarovanec-upokojenec je v času prejemanja poklicne pokojnine obvezno zdravstveno zavarovan in se mu od mesečnega zneska poklicne pokojnine obračunavajo prispevki za zdravstveno zavarovanje v skladu z zakonom, ki ureja plačilo prispevkov za socialno varnost.

(2) Prispevek za obvezno zdravstveno zavarovanje se mu obračuna od mesečnega zneska poklicne pokojnine v skladu z veljavno zakonodajo.

(3) V času prejemanja znižane poklicne pokojnine je zavarovanec-upokojenec obvezno zdravstveno zavarovan kot upokojenec v obveznem zavarovanju.

220. člen

(enkratno izplačilo sredstev)

(1) Zavarovanec, ki se invalidsko upokoji, ima pravico do izplačila odkupne vrednosti enot premoženja na osebem računu, izračunane na način, določen v tretjem odstavku 293. člena tega zakona.

(2) V primeru smrti zavarovanca v času do poklicne upokojitve, se dedičem skladno z drugim in tretjim odstavkom 266. člena tega zakona izplača odkupna vrednost enot premoženja na osebem računu umrlega zavarovanca, izračunana na način, določen v tretjem odstavku 293. člena tega zakona.

III. Pokojninski načrt obveznega dodatnega zavarovanja

221. člen

(pokojninski načrt obveznega dodatnega zavarovanja)

(1) Za pokojninski načrt obveznega dodatnega zavarovanja se smiselno uporabljajo določbe 239. in 240. člena tega zakona, ki se nanašajo na vsebino in odobritev pokojninskega načrta kolektivnega oziroma individualnega varčevanja.

(2) Za izplačevanje poklicne in znižane poklicne pokojnine se smiselno uporabljajo določbe 334. do 336. člena tega zakona.

IV. Upravljanje sklada

222. člen

(sklad obveznega dodatnega zavarovanja)

(1) Obvezno dodatno zavarovanje izvaja sklad obveznega dodatnega zavarovanja (v nadaljevanju: sklad), ki se lahko oblikuje izključno kot vzajemni pokojninski sklad.

(2) Sklad je premoženje, ki je financirano s sredstvi, zbranimi z vplačilom premij obveznega dodatnega zavarovanja oziroma ustvarjenimi z upravljanjem s temi sredstvi, in je namenjeno izključno kritju obveznosti do zavarovancev obveznega dodatnega zavarovanja.

(3) Sklad je v lasti zavarovancev obveznega dodatnega zavarovanja, članov sklada.

(4) Za potrebe izvajanja obveznega dodatnega zavarovanja sklad vzpostavi in obdeluje naslednje evidence:

- evidenco zavarovancev,
- evidenco zavezancev za plačilo prispevkov.

(5) Evidenca zavarovancev vsebuje:

- osebne podatke: ime in priimek, rojstne podatke, enotno matično številko občana oziroma enotno matično številko tujca, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, državljanstvo;
- davčno številko;
- podatke o zaposlitvi: podjetje, delovno mesto, naziv in šifra;
- podatke o pokojninski dobi;
- številko dokumenta o sklenitvi zavarovanja.

(6) Evidenca zavezancev za plačilo prispevkov vsebuje:

- ime in sedež;
- registrsko številko;
- davčno številko.

(7) Osebni podatki se zbirajo praviloma neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo, podatki, ki se nanašajo na delovno razmerje, se zbirajo na podlagi podatkov delodajalcev, podatki o pokojninski dobi se črpajo iz matične evidence pri zavodu, podatki o pravilnosti obračunanih prispevkov se pridobijo iz davčne evidence.

(8) Podatki se hranijo 10 let po zadnjem izplačilu poklicne pokojnine oziroma odkupne vrednosti enot premoženja.

223. člen **(upravljavec sklada)**

(1) Sklad obveznega dodatnega zavarovanja v svojem imenu in za račun zavarovancev in drugih upravičencev upravlja Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d. (v nadaljevanju: Kapitalska družba) ustanovljena skladno po ZPIZ-1, in sicer ločeno od svojega drugega premoženja.

(2) Posli upravljanja sklada obsegajo:

- zbiranje premij obveznega dodatnega zavarovanja in vodenje osebnih računov zavarovancev sklada,
- upravljanje s premoženjem sklada,
- izplačevanje poklicnih pokojnin, znižanih poklicnih pokojnin in odkupnih vrednosti

(3) Kapitalska družba lahko posle iz prejšnjega odstavka s pogodbo prenese na zavarovalnico, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

224. člen **(obveščanje in poslovanje sklada)**

(1) Delodajalec je dolžan obveščati sklad o vsaki novi zaposlitvi in prerazporeditvi delavca na delovno mesto, za katero je dolžan skleniti obvezno dodatno zavarovanje po tem zakonu. V primeru, da je bil sklad o tem obveščen z zamudo, je delodajalec dolžan poravnati zaostale premije skupaj z zamudnimi obrestmi od dneva razporeditve delavca.

(2) Za namen določitve poklicne pokojnine in znižane poklicne pokojnine je zavod dolžan skladu pravočasno posredovati podatke o datumu pridobitve pravice do predčasne starostne

pokojnine za zavarovanca obveznega dodatnega zavarovanja ter druge podatke, ki vplivajo na pridobitev in uživanje poklicne pokojnine.

225. člen
(smiselna uporaba)

V kolikor v tem poglavju ni drugače določeno se glede poslovanja sklada, obveščanja zavarovancev, izjave o naložbeni politiki, računovodskih izkazov, odbora sklada, poročanja nadzornim organom, opravljanjem nadzora in izrekanjem sankcij za kršitev določb tega zakona, vključno z neplačevanjem prispevkov s strani delodajalcev, uporabljajo določbe dvanajstega dela tega zakona.

DVANAJSTI DEL
PROSTOVOLJNO DODATNO POKOJNINSKO VARČEVANJE IN ZAVAROVANJE

I. Splošne določbe

226. člen
(področje urejanje)

(1) V tem poglavju se ureja oblika prostovoljnega dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: dodatno pokojninsko varčevanje), na podlagi katerega člani, vključeni v to obliko varčevanja, pridobijo pravico do dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne pokojnine in na podlagi katerega člani, vključeni v varčevanje, in delodajalci, ki vplačujejo v korist članov, pridobijo davčne in druge olajšave.

(2) V tem poglavju se določajo tudi pogoji za ustanovitev vzajemnih pokojninskih skladov in krovnih vzajemnih pokojninskih skladov, ureja način njihovega poslovanja ter upravljanja.

(3) V tem poglavju je urejeno tudi izplačevanje dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne pokojnine v obliki pokojninske rente.

227. člen
(pojem)

(1) Dodatno pokojninsko varčevanje predstavlja po tem zakonu zbiranje denarnih sredstev na osebnih računih članov, vključenih v to obliko varčevanja, z namenom, da se jim ob dopolnitvi določene starosti ali v drugih primerih, določenih s pokojninskim načrtom ali s tem zakonom, zagotovijo pravico do dodatne starostne pokojnine ali druge v tem poglavju določene pravice.

(2) Kolektivno prostovoljno dodatno pokojninsko varčevanje je varčevanje, v katerega se vključijo posamezniki preko svojega delodajalca, ki v celoti financira pokojninski načrt (v nadaljevanju: kolektivno varčevanje).

(3) Individualno prostovoljno dodatno pokojninsko varčevanje je varčevanje, v katerega se lahko vključi samostojno vsak posameznik iz 228. člena tega zakona (v nadaljevanju: individualno varčevanje).

(4) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za:

- zaprte vzajemne pokojninske sklade, ustanovljene po Zakonu o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbence (Ur. list RS, št. 126/03);
- sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, v kolikor v enajstem delu ni določeno drugače,
- prvi pokojninski sklad ustanovljen na podlagi Zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list

RS, št. 50/99, 26/2005, UPB1; v nadaljevanju: ZPISPID), v kolikor v ZPSPID ni drugače urejeno.

228. člen

(člani dodatnega pokojninskega varčevanja)

(1) V dodatno pokojninsko varčevanje po tem zakonu se lahko vključi le zavarovanec ali uživalec pravic iz obveznega pokojninskega zavarovanja.

(2) Pogoji varčevanja, določeni v pokojninskem načrtu in pogoji za pridobitev pravic iz dodatnega pokojninskega varčevanja ne smejo biti določeni različno glede na spol, narodnost, raso ali etnično poreklo, vero ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

II. Pravice na podlagi dodatnega pokojninskega varčevanja

1. Prejemki

229. člen

(prejemki iz dodatnega pokojninskega varčevanja)

Na podlagi dodatnega pokojninskega varčevanja član dodatnega pokojninskega varčevanja pod pogoji določenimi v 230. in 231. členu tega zakona pridobi pravico do dodatne starostne pokojnine in predčasne dodatne pokojnine v obliki pokojninske rente, kot je urejena v drugem odstavku 265. členu tega zakona in ki se izplačuje skladno z drugim odstavkom 334. člena.

230. člen

(dodatna starostna pokojnina)

(1) Član dodatnega pokojninskega varčevanja pridobi pravico do dodatne starostne pokojnine, ko je uveljavil pravico do predčasne oziroma starostne pokojnine skladno s tem zakonom.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka član dodatnega pokojninskega varčevanja pridobi pravico do dodatne starostne pokojnine, ko uveljavil pravico do invalidske pokojnine skladno s tem zakonom.

(3) Članu, ki je pridobil pravico do dodatne starostne pokojnine in se za stalno izseli v tujino, se ta pokojnina izplačuje tudi na ozemlje druge države.

231. člen

(predčasna dodatna pokojnina)

Član pridobi pravico do dodatne starostne pokojnine pred izpolnitvijo pogojev iz prvega odstavka 230. člena tega zakona (predčasna dodatna pokojnina), če:

- je dopolnil 55 let starosti, in
- ni več vključen v obvezno pokojninsko zavarovanje.

232. člen

(pravica do izplačila odkupne vrednosti v enkratnem znesku)

(1) Član kolektivnega varčevanja lahko, ko izpolni pogoje za pridobitev pravice do dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne pokojnine, namesto uveljavitve pravic iz 230. in 231. člena tega zakona, uveljavi pravico do izplačila odkupne vrednosti enot premoženja v enkratnem znesku.

(2) Odkupna vrednost iz drugega odstavka tega člena se izračuna skladno z določbami 293. člena ter izplača v roku določenim z določbo tretjega odstavka 271. člena tega zakona.

(3) Član individualnega varčevanja lahko kadarkoli uveljavi pravico do izplačila odkupne vrednosti enot premoženja v enkratnem znesku skladno z določbami 271. člena tega zakona.

2. Mirovanje dodatnega pokojninskega varčevanja

233. člen

(pravica do sklenitve mirovanje dodatnega pokojninskega varčevanja)

(1) Delodajalec in upravljavec pokojninskega sklada se lahko dogovorita, da delodajalec začasno preneha z vplačevanjem v korist zaposlenih (mirovanje kolektivnega dodatnega pokojninskega varčevanja). O sklenitvi mirovanja kolektivnega varčevanja mora delodajalec obvestiti organ iz 251. člena tega zakona.

(2) Pogoji za vzpostavitev mirovanja iz prejšnjega odstavka se določijo v pogodbi o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja iz 250. člena tega zakona ter pokojninskem načrtu.

(3) Član in upravljavec se lahko dogovorita, da član začasno preneha z vplačevanjem po pokojninskem načrtu individualnega varčevanja (mirovanje individualnega dodatnega pokojninskega varčevanja).

(4) Pogoji za vzpostavitev mirovanja iz prejšnjega odstavka se določijo v pokojninskem načrtu individualnega varčevanja.

3. Zadržanje pravic iz vplačanih enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada

234. člen

(zadržanja pravic iz vplačanih enot premoženja)

(1) Član dodatnega pokojninskega varčevanja ima v primerih, določenih s tem zakonom, pravico da zadrži pravice iz vplačanih enot premoženja.

(2) V kolikor član uveljavi pravico iz prejšnjega odstavka se šteje, da niso izpolnjeni pogoji iz šestega odstavka 238. člena.

(3) Sredstva, ki jih na podlagi tega zakona član zadrži, se obravnavajo enako kot sredstva članov, ki še nadalje vplačujejo v ta pokojninski sklad.

4. Prenos sredstev

235. člen

(pravica do prenosa sredstev med pokojninskimi načrti)

(1) Član lahko kadarkoli od upravljavca pokojninskega sklada zahteva prenos sredstev v pokojninski sklad, ki ga na podlagi drugega pokojninskega načrta iz 240. člena tega zakona upravlja drug upravljavec.

(2) V primeru pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja sme član sredstva prenesti šele, ko mu preneha delovno razmerje pri delodajalcu, preko katerega je vključen v kolektivno varčevanje.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, prenos sredstev med pokojninskim načrtom kolektivnega varčevanja in pokojninskim načrtom individualnega varčevanja, ni dovoljen.

(4) Prenos sredstev se opravi na podlagi pisne zahteve za prenos sredstev, kateri mora član priložiti soglasje upravljavca pokojninskega sklada, kamor se sredstva prenašajo.

(5) Rok za prenos sredstev je 30 dni od prejema zahteva za prenos iz drugega odstavka tega člena.

(6) Upravljavec opravi prenos sredstev na zadnji dan kvartalnega obdobja, v katerem je potekel rok iz prejšnjega odstavka.

(7) Pri prenosu sredstev med pokojninskimi skladi iz prvega odstavka tega člena ne nastopijo posledice, določene s predpisi o obdavčenju, ki veljajo za obdavčitev odkupne vrednosti.

236. člen

(prenos sredstev med podskladi krovnega vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Član krovnega vzajemnega pokojninskega sklada lahko prenese sredstva ali del sredstev, vpisanih na osebni račun podsklada v drug podsklad tega krovnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Pogoji, postopek ter roki za prenos sredstev iz prejšnjega odstavka se določijo v pravilih krovnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Pri prenosu sredstev med podskladi krovnega vzajemnega pokojninskega sklada iz prvega odstavka tega člena, ne nastopijo posledice, določene s predpisi o obdavčenju, ki veljajo za obdavčitev odkupne vrednosti.

5. Prepoved zastave in neprenosljivost pravic

237. člen

(prepoved zastave in neprenosljivost pravic)

(1) Član dodatnega pokojninskega varčevanja, ki se izvaja na podlagi pokojninskega načrta iz 240. člena tega zakona, ne more zastaviti pravic iz naslova enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, vpisanih na osebni račun varčevalca.

(2) Pravice iz dodatnega pokojninskega varčevanja, ki se izvaja na podlagi pokojninskega načrta iz 240. člena tega zakona, so neprenosljive, razen v primerih določenih s tem zakonom.

III. Vzpostavitev dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja

1. Pokojninski načrti

238. člen

(pokojninski načrt)

(1) Prostovoljno dodatno pokojninsko varčevanje iz tega poglavja se vzpostavi na podlagi odobrenega pokojninskega načrta.

(2) Pokojninski načrt določa pogoje za pridobitev pravic iz dodatnega pokojninskega varčevanja, vrsto in obseg teh pravic ter postopek za njihovo uveljavitev.

(3) Pokojninski načrt mora zagotavljati dodatno pokojninsko varčevanje z namenom pridobitve pravice do:

- dodatne starostne pokojnine iz 230. člena tega zakona, in
- predčasne dodatne pokojnine iz 231. člena tega zakona.

(4) Pokojninski načrt kolektivnega varčevanja je pokojninski načrt, ki ga oblikuje delodajalec in je namenjen kolektivnemu varčevanju.

(5) Pokojninski načrt individualnega varčevanja je pokojninski načrt, ki ga oblikuje upravljavec in je namenjen individualnemu varčevanju.

(6) Oseba je lahko istočasno vključena v prostovoljno dodatno varčevanje samo po enem pokojninskem načrtu kolektivnega varčevanja in po enem pokojninskem načrtu individualnega varčevanja, ki izpolnjujeta pogoje iz 240. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je lahko oseba, ki sklene pogodbo o zaposlitvi za krajši delovni čas z več delodajalci in tako doseže polni delovni čas skladno z zakonom, ki ureja delovna razmerja, vključena v pokojninski načrt kolektivnega varčevanja pri vsakem izmed delodajalcev, pri katerem je zaposlena za krajši delovni čas.

(8) Ne glede na določbo šestega odstavka tega člena je lahko oseba, ki opravlja dopolnilno delo, skladno z zakonom, ki ureja delovna razmerja, vključena v pokojninski načrt kolektivnega varčevanja pri vsakem izmed delodajalcev, pri katerem je zaposlena za poln delovni čas, kot tudi pri delodajalcu, pri katerem opravlja dopolnilno delo.

239. člen

(vsebina pokojninskega načrta)

Pokojninski načrt mora vsebovati:

- opredelitev dodatnega pokojninskega varčevanja kot varčevanja, pri katerem varčevalec prevzema finančno tveganje,
- opredelitev, ali se pokojninski načrt izvaja preko vzajemnega pokojninskega sklada ali, krovnega vzajemnega pokojninskega sklada;
- opredelitev, ali je pokojninski načrt namenjen individualnemu ali kolektivnemu varčevanju,
- pogoje za vključitev v kolektivno oziroma individualno varčevanje;
- določbo, da izvajalec članstva v pokojninskem načrtu ne pogojuje z izplačevanjem dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne pokojnine;
- način in roke za izvedbo vplačil;
- pogoje za prenehanje varčevanja pred pridobitvijo pravice do dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne pokojnine, in pravice člana oziroma upravičencev v takšnih primerih;
- pogoje za sklenitev mirovanja kolektivnega varčevanja oziroma individualnega varčevanja;
- pogoje za pridobitev pravice do dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne pokojnine;
- postopek uveljavitve dodatne starostne pokojnine in predčasne dodatne pokojnine.
-

240. člen

(odobritev pokojninskega načrta)

(1) Pokojninski načrt, na podlagi katere se lahko uveljavljajo davčne in druge olajšave, mora odobriti minister, pristojen za delo.

(2) Zahtevo za odobritev pokojninskega načrta vloži upravljavec pokojninskega sklada na podlagi katerega izvaja ta pokojninski načrt.

(3) Če upravljavec pokojninskega načrta še ni vpisan v sodni register, vloži zahtevo iz prejšnjega odstavka njegov ustanovitelj.

(4) Zahtevi iz drugega oziroma tretjega odstavka mora vložnik priložiti besedilo pokojninskega načrta, obrazložitev posameznih določb pokojninskega načrta ter dokazilo o plačilo upravne takse, skladno z zakonom, ki ureja upravne takse.

(5) Minister, pristojen za delo, odobri pokojninski načrt, če ugotovi, da pokojninski načrt vsebuje vse obvezne sestavine skladno z določbo 239. člena tega zakona ter da so določbe pokojninskega načrta v skladu s tem zakonom.

(6) Minister, pristojen za delo, odloči o odobritvi pokojninskega načrta z odločbo v upravnem postopku.

(7) Minister, pristojen za delo, mora izdati odločbo o odobritvi pokojninskega načrta najkasneje v roku 60 dni od dneva prejema popolne zahteve za odobritev.

(8) Pokojninski načrt se vpiše v register pokojninskih načrtov iz 241. člena tega zakona.

(9) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za vse kasnejše spremembe pokojninskega načrta iz prvega odstavka tega člena. Poleg dokumentov iz četrtega odstavka tega člena, mora vložnik zahteve za spremembo pokojninskega načrta zahtevati priložiti še besedilo sprememb določb pokojninskega načrta, obrazložitev sprememb, besedilo pokojninskega načrta iz katerega so razvidne predlagane spremembe določb pokojninskega načrta ter čistopis pokojninskega načrta z vključenimi spremembami.

(10) Določbe pokojninskega načrta oziroma sprememb pokojninskega načrta, pričnejo veljati, ko jih odobri minister, pristojen za delo ter se pričnejo uporabljati, ko Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljevanju: Agencija) poda soglasje k pravilom oziroma spremembam pravil vzajemnega pokojninskega sklada oziroma krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, katerih del je pokojninski načrt.

2. Register pokojninskih načrtov

241. člen

(registracija pokojninskega načrta)

(1) Pokojninski načrt se vpiše v poseben register, ki ga vodi pristojni davčni organ (v nadaljevanju: register).

(2) Register se sestoji iz glavne knjige in zbirke listin.

(3) Glavna knjiga je namenjena vpisu podatkov, za katere ta zakon ali na njegovi podlagi izdan predpis določa, da se vpišejo v register.

(4) Pokojninski načrt in listine, za katere ta zakon ali na njegovi podlagi izdan predpis določa, da se predložijo registru pogodb, se vložijo v zbirko listin.

242. člen

(prijava za vpis v register)

Prijavo za vpis v register vložijo upravljavec pokojninskega sklada po tem zakonu.

243. člen

(podzakonski akt)

Natančnejše predpise o vsebini in obliki prijave za vpis v register, prijavi sprememb, načinu dajanja podatkov ter dokumentaciji, ki jo je potrebno priložiti prijavi za vpis v register, izda minister, pristojen za finance.

244. člen

(postopek vpisa v register)

(1) Postopek za vpis v register se začne z vložitvijo prijave iz 242. člena tega zakona.

(2) O vpisu v register odloča na prvi stopnji davčni urad, na območju katerega je vlagatelj prijave vpisan v davčni register.

(3) Davčni organ iz prejšnjega odstavka opravi vpis v register, če je prijavo v predpisani obliki in vsebini vložila pristojna oseba, če so prijavi priložene predpisane listine in če pokojninski načrt, ki se prijavlja za vpis v register, izpolnjuje pogoje iz prvega in petega odstavka 240. člena tega zakona.

(4) Davčni organ iz drugega odstavka tega člena mora oceniti ali so za vpis v register izpolnjeni predpisani pogoji ter izdati odločbo, s katero odloči o prijavi za vpis v register.

245. člen
(pravna sredstva)

- (1) Zoper odločbo iz četrtega odstavka prejšnjega člena je dovoljena pritožba.
- (2) Pritožba se vloži v roku 15 dni od vročitve odločbe na glavni urad Davčne uprave Republike Slovenije.

246. člen
(učinek vpisa)

Z vpisom pokojninskega načrta v register delodajalec in člani dodatnega pokojninskega varčevanja pridobijo pravico do davčnih in drugih olajšav.

247. člen
(izbris iz registra)

- (1) Pristojni davčni urad izbriše pokojninski načrt iz registra pogodb, če ugotovi:
 - da pokojninski načrt ne izpolnjuje več pogojev določenih v tem zakonu,
 - da se je dodatno pokojninsko varčevanje po vpisanem pokojninskem načrtu prenehalo izvajati.
- (2) Pristojni davčni urad izbriše pokojninski načrt iz registra tudi če ugotovi, da je bil pokojninski načrt vpisan v register na podlagi neresničnih dejstev oziroma listin.
- (3) Zoper odločbo o izbrisu pokojninskega načrta iz registra je dovoljena pritožba.
- (4) Za vložitev in odločanje o pritožbi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe tega zakona o vložitvi in odločanju o pritožbi zoper odločbo o vpisu pokojninskega načrta v register.
- (5) Izbris pokojninskega načrta iz registra ima za posledico izgubo pravice do davčnih in drugih olajšav iz prejšnjega člena.

3. Kolektivno dodatno pokojninsko varčevanje

248. člen
(pokojninski načrt kolektivnega varčevanja)

- (1) Delodajalec oblikuje pokojninski načrt za svoje zaposlene s tem, da se s pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta iz 250. člena tega zakona zaveže, da bo financiral ta pokojninski načrt tako, da bo vplačeval v korist svojih zaposlenih, ki so se vključili v kolektivno varčevanje po tem pokojninskem načrtu.
- (2) Delodajalec, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 283. člena tega zakona ali več delodajalcev skupaj, lahko samostojno oblikuje pokojninski načrt kolektivnega varčevanja, ki ga izvaja zaprt vzajemni pokojninski sklad.
- (3) Delodajalec lahko oblikuje pokojninski načrt tudi tako, da pristopi k odobrenemu pokojninskemu načrtu kolektivnega varčevanja, ki se izvaja na podlagi odprtega vzajemnega pokojninskega sklada.
- (4) V pokojninski načrt kolektivnega varčevanja, ki ga je oblikoval delodajalec skladno s 250. členom tega zakona, se vključijo vsi zaposleni pri delodajalcu.
- (5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko kot pogoj za uveljavitev pravice do vključitve v pokojninski načrt kolektivnega varčevanja pri delodajalcu določi, da mora biti zaposleni v delovnem razmerju pri delodajalcu določeno časovno obdobje, ki pa ne sme biti daljše od enega leta.
- (6) Delodajalec lahko hkrati financira le en pokojninski načrt kolektivnega varčevanja iz prvega odstavka 240. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena, lahko delodajalec prevzemnik eno leto od dneva prenosa podjetja financira dva pokojninska načrta kolektivnega varčevanja iz 240. člena tega zakona, v kolikor prevzetim delavcem zagotavlja pravice skladno z določbo drugega odstavka 254. člena tega zakona.

249. člen

(pogodba o financiranju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja)

(1) V primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena mora delodajalec, ki je oblikoval pokojninski načrt kolektivnega varčevanja, skleniti z upravljavcem pokojninskega sklada posebno pogodbo o financiranju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja.

(2) Pogodba o financiranju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja mora biti v skladu s tem zakonom in pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta, sklenjeno v skladu s tem zakonom.

250. člen

(oblikovanje pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja)

(1) Pokojninski načrt kolektivnega varčevanja se oblikuje v skladu s pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta, ki jo, kot pogodbeni stranki, skleneta delodajalec in pri njemu zaposleni delavci.

(2) Pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja mora biti v skladu s tem zakonom in mora vsebovati zlasti:

- pogoje za vključitev v pokojninski načrt kolektivnega varčevanja;
- višino vplačila oziroma način izračuna višine vplačila;
- način in roke za financiranje vplačil ter pravne posledice, če vplačila niso izvedena;
- višino vplačila v primeru dela s skrajšanim delovnim časom od polnega, v primeru dopolnilnega dela ter v času prejemanja nadomestil;
- določilo, kdo bo skladno s pokojninskim načrtom kolektivnega varčevanja upravljal pokojninski sklad, ki se oblikuje s to pogodbo;
- posledice prenehanja zaposlitve pri delodajalcu;
- razloge in pogoje za prenehanje pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja;
- stroške, ki jih zaračunava upravljavec, določene s pogodbo iz prejšnjega člena tega zakona.

(3) Delodajalec, ki oblikuje pokojninski načrt kolektivnega varčevanja, mora zaposlenim omogočiti varčevanje v vzajemnem pokojninskem skladu oziroma v primeru kritnega vzajemnega pokojninskega sklada vsaj v enem podskladu z zajamčeno donosnostjo, skladno z 305. členom tega zakona.

251. člen

(sklenitev pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja s strani zaposlenih)

(1) V imenu zaposlenih odloča o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja reprezentativni sindikat pri delodajalcu.

(2) Če je v družbi več reprezentativnih sindikatov, odločajo o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja, ti sindikati skupaj.

(3) Če v družbi ni reprezentativnega sindikata, odloča o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja svet delavcev, organiziran skladno z zakonom, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju.

(4) Če v družbi ni reprezentativnega sindikata in ne sveta delavcev, odločajo o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja, zaposleni neposredno na zboru delavcev ali s posebno pisno izjavo.

(5) Sklep o sklenitvi pogodbe mora biti sprejet z večino glasov vseh zaposlenih. Pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta, kolektivnega varčevanja, je s strani zaposlenih sklenjena, ko je sprejet sklep o sklenitvi pogodbe s predpisano večino.

(6) Sklep iz prejšnjega odstavka, ki je sprejet neposredno na zboru delavcev, potrdi notar v notarskem zapisniku. V zapisniku se navede kraj in datum zbora delavcev, notarjevo ime, izid glasovanja in ugotovitev predsedujočega zbora o sprejetju sklepa ter ime osebe, pooblaščenega za podpis pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja.

252. člen

(sklenitev pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja s strani delodajalca)

Na strani delodajalca odloča o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja vodstvo družbe.

253. člen

(vključitev v kolektivno varčevanje)

(1) Zaposleni se vključi v pokojninski načrt kolektivnega varčevanja z dnem sklenitve pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta iz 250. člena tega zakona oziroma z dnem nastopa dela na podlagi pogodbe o zaposlitvi pri delodajalcu, ki je oblikoval pokojninski načrt kolektivnega varčevanja.

(2) Upravljavec mora v 30 dneh od vključitve v kolektivno dodatno pokojninsko varčevanje zaposlenemu izdati obvestilo o vključitvi. Obvestilu o vključitvi mora upravljavec priložiti:

- pokojninski načrt,
- izjavo o naložbeni politiki,
- pravila upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Upravljavec krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, mora članu hkrati z obvestilom o vključitvi člana obvestiti o možnosti izbire med posameznimi podskladi.

(4) Član ima v roku 30 dni od dne, ko ga je upravljavec obvestil o tej pravici, pravico izbrati podsklad v okviru krovnega vzajemnega pokojninskega sklada upravljavca.

(5) V kolikor član v roku iz prejšnjega odstavka upravljavca ne obvesti o izbiri podsklada, se šteje, da je izbral podsklad, ki zagotavlja zajamčeno donosnost na vplačano čisto premijo iz 305. člena tega zakona.

(6) Začetek kolektivnega varčevanja je prvi dan meseca, za katerega je bilo vplačilo izvedeno.

(7) Podrobnejšo vsebino obvestila o vključitvi iz drugega odstavka tega člena in izjave o izbiri iz četrtega odstavka tega člena predpiše Agencija.

254. člen

(posledice pri pravnem prenosu podjetja)

(1) Če pride zaradi pravnega prenosa podjetja ali dela podjetja, izvedenega na podlagi zakona, drugega predpisa, pravnega posla oziroma pravnomočne sodne odločbe ali zaradi združitve ali delitve do spremembe delodajalca, preidejo pogodbene in druge pravice in obveznosti iz pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta, ki so jih imeli delavci na dan prenosa pri delodajalcu prenosniku, na delodajalca prevzemnika, v kolikor ob prenosu ni dogovorjeno drugače.

(2) Pravice in obveznosti iz pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta, ki je zavezovala delodajalca prenosnika, mora delodajalec prevzemnik v primeru iz prejšnjega odstavka zagotavljati delavcem najmanj eno leto, razen če pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta preneha veljati pred potekom enega leta ali če je pred potekom enega leta sklenjena nova pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta, pri kateri sodelujejo vsi delavci pri delodajalcu prevzemniku.

(3) V kolikor ima delodajalec prevzemnik za svoje delavce že oblikovan pokojninski načrt se prevzeti delavci, po poteku roka iz prejšnjega odstavka, vključijo v kolektivno varčevanje po pokojninskem načrtu, ki ga je delodajalec prevzemnik oblikoval za svoje zaposlene. Za prevzete delavce, ki ob vključitvi v kolektivno varčevanje iz prejšnjega stavka ne izkoristijo pravice iz 235. člena tega zakona in ne prenesejo sredstva k že oblikovanemu pokojninskemu načrtu delodajalca prevzemnika v roku enega leta od dneva prenosa podjetja, v okviru pokojninskega načrta delodajalca prenosnika prevzeti delavec zadrži pravice iz vplačanih enot premoženja skladno z 234. členom tega zakona.

(4) Delodajalec prenosnik skupaj z delodajalcem prevzemnikom odškodninsko odgovarja za terjatve delavcev iz naslova zapadlih in neizvedenih vplačil v kolektivno varčevanje, nastale do datuma prenosa.

4. Individualno dodatno pokojninsko varčevanje

255. člen

(vključitev v individualno varčevanje)

(1) Oseba se vključi v individualno varčevanje po pokojninskem načrtu individualnega varčevanja tako, da s posebno izjavo pristopi k pravilom sklada s pravicami in obveznostmi člana vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) V primeru, da se pokojninski načrt iz prejšnjega odstavka izvaja na podlagi krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, mora član že v pristopni izjavi izbrati tudi podsklad krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, v katerem želi varčevati.

(3) V kolikor član v primeru iz prejšnjega odstavka že v pristopni izjavi ne izbere podsklada, se šteje, da je izbral podsklad, ki zagotavlja zajamčeno donosnost na vplačano čisto premijo iz 305. člena tega zakona.

(4) Podrobnejšo vsebino izjave o pristopu iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena predpiše Agencija.

IV. Vplačila v dodatno pokojninsko varčevanje

1. Vplačila

256. člen

(vplačila v kolektivno varčevanje)

(1) Vplačilo kolektivnega varčevanja je denarni znesek, ki ga v korist člana plačuje izključno delodajalec, pri katerem je član zaposlen oziroma pravna oseba ali državni organ, pri katerem član poklicno opravlja določeno funkcijo (v nadaljevanju: delodajalec), na način in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Vplačilo iz prejšnjega odstavka bremeni delodajalca.

(3) Od vplačila iz prejšnjega odstavka tega člena se ne plačujejo prispevki za socialno varnost.

(4) Vplačilo iz prvega odstavka tega člena se ne všteva v pokojninsko osnovo člana in se ne šteje za izplačilo plače.

257. člen

(vplačila v individualno varčevanje)

(1) Vplačilo individualnega varčevanja je denarni znesek, ki ga plačuje član in na podlagi katerega pridobi pravice iz dodatnega pokojninskega varčevanja po tem zakonu.

(2) Vplačila iz prejšnjega odstavka se lahko izvajajo samo v okviru pokojninskega načrta individualnega varčevanja.

258. člen

(roki za vplačilo)

(1) Vplačilo dodatnega pokojninskega varčevanja se določi in plačuje za koledarski mesec, lahko pa se plača tudi kot polletno ali celoletno vplačilo, če je tako določeno s pokojninskim načrtom.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za obdobje koledarskega leta lahko plačajo tudi dodatna vplačila v enkratnem znesku, če je tako določeno s pokojninskim načrtom.

(3) V kolikor delodajalec v primeru kolektivnega dodatnega pokojninskega varčevanja ne izvede plačila v roku določenem s pogodbo oblikovanju pokojninskega načrta iz 250. člena tega zakona, ga mora upravljavec pozvati na plačilo, najkasneje v 15 dneh od dneva zapadlosti plačila.

(4) Delodajalec mora plačilo izvesti najkasneje v roku 15 dni od prejema poziva iz prejšnjega odstavka, in sicer skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva zapadlosti plačila do dneva izvedbe plačila.

(5) Upravljavec mora v primeru iz tretjega odstavka tega člena obvestiti tudi organ iz 251. člena, ki je v imenu zaposlenih sklenil pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta in organ, pristojen za inšpekcijo dela (v nadaljevanju: inšpektor za delo).

259. člen

(višina minimalnega vplačila in davčne olajšave)

(1) Znesek vplačil kolektivnega dodatnega pokojninskega varčevanja, ki jo za člana v posameznem koledarskem letu plača delodajalec, ne sme biti nižji od 240 eurov.

(2) Znesek vplačil individualnega dodatnega pokojninskega varčevanja, ki jo v vzajemni pokojninski sklad oziroma posamezni podsklad krovnega vzajemnega pokojninskega sklada vplača član v posameznem koledarskem letu ne sme biti nižji od 240 eurov.

(3) Z zakonom o obdavčenju se določijo davčne olajšave za vplačila in sicer ločeno za vplačila, vplačana po pokojninskem načrtu individualnega varčevanja in vplačila, vplačana po pokojninskem načrtu kolektivnega varčevanja.

260. člen

(sofinanciranje vplačil s strani Republike Slovenije)

(1) Republika Slovenija lahko članom, vključenim v kolektivno varčevanje, sofinancira vplačilo delodajalca v kolektivno varčevanje, vendar največ v višini tretjine premije iz prvega odstavka 259. člena, v kolikor tudi član in delodajalec zagotavljata del vplačila tako, da celotno vplačilo skupaj doseže vsaj višino minimalnega vplačila iz 259. člena tega zakona.

(2) Za delno sofinanciranje vplačila v kolektivno dodatno pokojninsko varčevanje lahko v dogovoru z organom iz 251. člena, ki je v imenu zaposlenih sklenil pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta, zaprosi delodajalec, ki izpolnjuje pogoje in kriterije določene s podzakonskim predpisom, ki ga izda Vlada Republike Slovenije.

(3) Pri delnem sofinanciranju vplačil s strani Republike Slovenije ne veljajo določbe drugega odstavka 227. člena ter prvega in drugega odstavka 256. člena tega zakona v delu, kjer je določeno, da kolektivno varčevanje financira izključno delodajalec.

(3) Za del vplačila, ki ga sofinancira Republika Slovenija, delodajalec ni upravičen do davčnih in drugih olajšav.

V. Obveščanje članov dodatnega pokojninskega varčevanja, delodajalcev in javnosti

1. Redno obveščanje

261. člen

(redno obveščanje članov in delodajalcev)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada mora članu enkrat letno po stanju na dan 31. decembra

posameznega leta izdati:

- potrdilo o številu enot premoženja, vpisanih na njegovem osebnem računu in obračun vplačanih premij v tem letu tega pokojninskega načrta;
- informacijo o ciljni višini pričakovane dodatne starostne pokojnine na podlagi enotnih pravil in predpostavk, ki jih določi minister, pristojen za finance;
- obvestilo o vseh spremembah pokojninskega načrta v preteklem letu.

(2) Upravljavec pokojninskega sklada, s katerim se izvaja pokojninski načrt kolektivnega varčevanja mora delodajalcu, ki financira pokojninski načrt kolektivnega varčevanja, izdati enkrat letno po stanju na dan 31. decembra posameznega leta potrdilo o številu enot premoženja, vpisanih na osebnem računu člana, ki jih je financiral delodajalec, in obračun vplačil v tem letu.

(3) Posamezno potrdilo iz prvih dveh odstavkov tega člena je legitimacijski papir za uveljavljanje pravic iz dodatnega pokojninskega varčevanja ter za uveljavljanje davčnih in drugih olajšav.

(4) Upravljavec pokojninskega sklada mora enkrat letno izdati:

- povzetek letnega poročila pokojninskega sklada članom;
- revidirano letno poročilo delodajalcu, ki financira pokojninski načrt kolektivnega varčevanja.

(5) Upravljavec pokojninskega sklada mora ob rednem prenehanju varčevanja na zahtevo člana posredovati informacijo o pravicah iz naslova varčevanja in možnostih izplačila.

2. Obveščanje na zahtevo

262. člen

(obveščanje članov na zahtevo)

Na zahtevo člana mu mora upravljavec pokojninskega sklada omogočiti dostop do:

- pravil upravljanja in izjavo o naložbeni politiki vzajemnega pokojninskega sklada,
- revidiranega letnega poročila vzajemnega pokojninskega sklada oziroma krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, katerega član je,
- informacije o dejanski izpostavljenosti tveganju vzajemnega pokojninskega sklada oziroma posameznega podsklada, katerega član je,
- informacije o ciljni višini pričakovane dodatne starostne pokojnine na podlagi enotnih pravil in predpostavk, ki jih določi minister, pristojen za finance,

- informacije o pravicah v primeru prenehanja zaposlitve pri delodajalcu, ki financira pokojninski načrt kolektivnega varčevanja in možnostih prenosa sredstev v drug pokojninski načrt kolektivnega varčevanja.

3. Obveščanje javnosti

263. člen

(obveščanje javnosti)

(1) Minister, pristojen za finance, predpiše pravila, ki jih morajo pri katerikoli javni objavi upoštevati upravljavci in se nanašajo na obveščanje članov o poslovanju vzajemnega pokojninskega sklada oziroma krovnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Minister, pristojen za delo, na uradni spletni strani enkrat letno po stanju na dan 31. decembra posameznega leta objavi:

- število in naziv pokojninskih skladov in podskladov na podlagi katerih se izvajajo odobreni pokojninski načrti,
- o pravicah člana na podlagi članstva v sistemu dodatnega pokojninskega varčevanja;
- letno stopnjo donosa posameznega pokojninskega sklada in podsklada, izračunano skladno s pravili iz prejšnjega odstavka tega člena,
- višino sredstev posameznega pokojninskega sklada in podsklada,
- število članov posameznega pokojninskega sklada in podsklada,
- povprečno vplačano mesečno premijo.

VI. Prenehanje dodatnega pokojninskega varčevanja in uveljavitev pravic

264. člen

(razlogi in vrste prenehanja dodatnega pokojninskega varčevanja)

(1) Dodatno pokojninsko varčevanje preneha, ko član, vključen v to obliko varčevanja, uveljavi pravice iz 230. oziroma 231. člena tega zakona (redno prenehanje).

(2) Kolektivno in individualno dodatno pokojninsko varčevanje preneha tudi v naslednjih primerih (izredno prenehanje):

- s smrtjo zavarovanca dodatnega pokojninskega varčevanja pred pridobitvijo pravice iz 230. člena tega zakona,
- s prenehanjem poslovanja upravljavca pokojninskega sklada na podlagi katerega se izvaja pokojninski načrt dodatnega pokojninskega varčevanja.

(3) Kolektivno varčevanje izredno preneha tudi v naslednjih primerih (izredno prenehanje kolektivnega varčevanja):

- s prenehanjem pogodbe o zaposlitvi pri delodajalcu, ki je sklenil pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta,
- z izstopom varčevalca iz kolektivnega varčevanja.

(4) Individualno varčevanje izredno preneha tudi v naslednjih primerih (izredno prenehanje individualnega varčevanja):

- z odpovedjo pogodbe upravljavca pokojninskega sklada individualnega varčevanja,
- z izstopom člana iz individualnega varčevanja.

265. člen

(redno prenehanje dodatnega pokojninskega varčevanja in obveznosti izvajalca ob rednem prenehanju)

(1) Ko član uveljavi pravico do dodatne starostne pokojnine po tem zakonu, upravljavec unovči odkupno vrednost enot premoženja tega sklada, vpisanih na osebnem računu člana, v skladu z določbo 293. člena tega zakona. Odkupna vrednost se izplača v enkratnem znesku.

(2) Upravljavec mora v imenu in za račun člana iz prejšnjega odstavka skleniti zavarovanje, po katerem član pridobi pravico do doživljenjske pokojninske rente v višini, ki se po aktuarskih načelih izračuna tako, kot če bi bila v enkratnem znesku vplačana čista premija v višini odkupne vrednosti iz prejšnjega odstavka.

(3) Član sklada ima pravico samostojno izbrati izplačevalca dodatne starostne pokojnine, pri katerem upravljavec sklene zavarovanje iz prejšnjega odstavka.

266. člen

(prenehanje dodatnega pokojninskega varčevanja zaradi smrti zavarovanca)

(1) Dodatno pokojninsko varčevanje preneha, če član umre pred pridobitvijo pravice do dodatne starostne pokojnine iz 230. člena tega zakona oziroma predčasne dodatne pokojnine iz 231. člena tega zakona.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka pridobi oseba, ki jo je član imenoval za upravičenca v primeru smrti, pravico zahtevati od upravljavca pokojninskega sklada, da ji izplača enkratno denarno izplačilo v višini odkupne vrednosti enot premoženja, ki so bile vpisane na osebni račun zavarovanca oziroma člana, skladno z 293. členom tega zakona.

(3) Če član ni navedel upravičenca za primer smrti, preide pravica zahtevati od upravljavca pokojninskega sklada izpolnitev obveznosti iz prejšnjega odstavka na dediče člana. Upravljavec izplača enkratno denarno izplačilo v višini odkupne vrednosti, ko zahtevo iz prejšnjega odstavka podajo vsi upravičenci za primer smrti oziroma dediči člana.

267. člen

(prenehanje kolektivnega varčevanja zaradi prenehanja pogodbe o zaposlitvi)

(1) Kolektivno varčevanje člana izredno preneha z dnem prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi pri delodajalcu, ki je sklenil pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka član skladno z 234. členom tega zakona zadrži pravice iz vplačanih enot premoženja, ki so vpisane na njegovem osebnem računu, do uveljavitve pravice do dodatne starostne pokojnine iz 230. člena tega zakona oziroma predčasne dodatne pokojnine iz 231. člena tega zakona ali uveljavi pravico do prenosa sredstev skladno z 235. členom tega zakona.

268. člen

(prenehanje kolektivnega varčevanja zaradi izstopa)

(1) Kolektivno varčevanje preneha tudi z izstopom člana.

(2) Izstop iz kolektivnega varčevanja iz prejšnjega odstavka nastopi v naslednjih primerih:

- ob prenehanju veljavnosti pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta iz 250. člena tega zakona, ali
- ob prenehanju pogodbe o financiranju iz 249. člena tega zakona.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka član skladno z 234. členom tega zakona zadrži pravice iz vplačanih enot premoženja, ki so vpisane na njegovem osebnem računu, do uveljavitve pravice do dodatne starostne pokojnine iz 230. člena tega zakona oziroma predčasne dodatne pokojnine iz 231. člena tega zakona ali uveljavi pravico do prenosa sredstev skladno z 235. členom tega zakona.

269. člen

(prenehanje individualnega varčevanja zaradi odpovedi pogodbe upravljavca pokojninskega sklada)

- (1) Upravljavec pokojninskega sklada odpove individualno varčevanje, če:
 - član individualnega varčevanja ni izvedel vplačila dodatnega pokojninskega varčevanja 12 zaporednih mesecev oziroma daljše časovno obdobje določeno s pokojninskim načrtom, razen v primeru mirovanja dodatnega pokojninskega varčevanja;
 - član v koledarskem letu ni vplačal vsaj minimalne višine vplačila iz 259. člena tega zakona;
 - če je član individualnega varčevanja ob vključitvi v individualno varčevanje dal neresnične podatke oziroma navajal neresnična dejstva, pomembna za sklenitev varčevanja.
- (2) Pred odpovedjo individualnega varčevanja iz razlogov navedenih v prvi alineji prejšnjega odstavka mora upravljavec pokojninskega sklada posredovati članu pisni opomin.

270. člen

(prenehanje individualnega varčevanja zaradi izstopa)

- (1) Individualno varčevanje preneha z izstopom člana.
- (2) Izstop iz individualnega zavarovanja iz prejšnjega odstavka je možen na podlagi pisne izjave o izstopu.
- (3) Izstopni rok mora biti določen v pokojninskem načrtu in ne sme biti daljši od treh mesecev. Izstopni rok začne teči s prvim dnevom naslednjega meseca po vročitvi izstopne izjave.
- (4) Individualno varčevanje preneha z iztekom izstopnega roka iz prejšnjega odstavka.

271. člen

(obveznost izvajalca ob izrednem prenehanju individualnega varčevanja)

- (1) Ob izrednem prenehanju dodatnega pokojninskega varčevanja mora upravljavec člana obvestiti o njegovih pravicah ter izplačati članu ali upravičencu za primer smrti enkratno izplačilo v višini odkupne vrednosti enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, vpisanih na osebem računu člana.
- (2) Izračun odkupne vrednosti se opravi na način določen v 293. členu tega zakona.
- (3) Izvajalec pokojninskega načrta mora opraviti denarno izplačilo po tem členu najkasneje v roku 60 dni po izrednem prenehanju dodatnega pokojninskega varčevanja oziroma po prejemu popolnega zahtevka člana ali upravičenca, če v naslednjih odstavkih ni drugače določeno.
- (4) Če je individualno varčevanje prenehalo zaradi izstopa ali zaradi odpovedi izvajalca pokojninskega načrta, ima član možnost, da se v roku 30 dni od dne izdaje obvestila o tej pravici odloči za izplačilo odkupne vrednosti po prvem odstavku tega člena ali za zadržanje, vpisanih na njegovem osebem računu.
- (5) V kolikor član v roku iz prejšnjega odstavka ne pošlje pisnega obvestila izvajalcu, se šteje, da se je odločil za zadržanje pravic iz vplačanih enot premoženja.
- (6) Upravljavec pokojninskega sklada mora člana obvestiti o pravici iz prejšnjega odstavka v roku 8 dni od prejema izjave o izstopu iz drugega odstavka 270. člena tega zakona oziroma hkrati z obvestilom o odpovedi dodatnega pokojninskega varčevanja po 269. členu tega zakona.

272. člen

(obveznosti upravljavca pokojninskega sklada ob izrednem prenehanju kolektivnega varčevanja)

(1) Če je kolektivno dodatno pokojninsko varčevanje prenehalo zaradi prenehanja pogodbe o zaposlitvi ali zaradi izstopa, ima član možnost, da se v roku 30 dni od dne izdaje obvestila o tej pravici, odloči za zadržanje pravic iz vplačanih enot premoženja, ki so vpisane na njegovem osebnem računu, ali za prenos sredstev v drug pokojninski načrt kolektivnega varčevanja.

(2) V kolikor član v roku iz prejšnjega odstavka ne pošlje pisnega obvestila upravljavca pokojninskega sklada, se šteje, da se je odločil za zadržanje pravic iz vplačanih enot premoženja.

(3) Upravljavec pokojninskega sklada mora člana obvestiti o pravici iz prejšnjega odstavka hkrati z obvestilom o prenehanju dodatnega pokojninskega varčevanja po 267. ali 268. členu tega zakona v roku 8 dni po prejemu obvestila o prenehanju delovnega razmerja pri delodajalcu oziroma po nastopu izstopa iz kolektivnega varčevanja.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko član kolektivnega varčevanja uveljavi pravico do enkratnega izplačila sredstev skladno z določbami 232. člena tega zakona.

273. člen (prenehanje članstva)

Članstvo v pokojninskem skladu preneha z dnem, ko:

- izvajalec prenese odkupno vrednost na zavarovalnico oziroma kritni sklad za izplačevanje pokojnin v skladu z 265. členom tega zakona, oziroma,
- izvajalec izplača odkupno vrednost enot premoženja iz prvega odstavka 293. člena tega zakona.

274. člen (obveščanje davčnih organov)

Upravljavec mora v roku 30 dni od izrednega prenehanja dodatnega pokojninskega varčevanja, v primeru izplačila odkupne vrednosti enot premoženja skladno s prvim odstavkom 293. člena tega zakona, obvestiti pristojni davčni organ. Obvestilu mora priložiti obračun odkupne vrednosti.

VII. Pokojninski sklad

1. Splošno

275. člen (izvajanje pokojninskega načrta)

(1) Pokojninski načrt iz prvega odstavka 240. člena tega zakona izvaja pokojninski sklad, ustanovljen po tem zakonu.

(2) Pokojninski sklad se lahko oblikuje kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni vzajemni pokojninski sklad.

(3) Pokojninski sklad lahko upravljajo upravljavci pokojninskega sklada iz 290. člena tega zakona.

(4) Upravljavec pokojninskega sklada lahko upravlja:

- odprt vzajemni pokojninski sklad, ki ga je ustanovil sam,
- zaprt vzajemni pokojninski sklad, če ga je za upravljanje tega s pogodbo o upravljanju vzajemnega pokojninskega sklada pooblastil delodajalec, ki je ustanovitelj tega sklada,

– zaprt vzajemni pokojninski sklad, ki ga ustanovi kot delodajalec.

(5) Ne glede na drugi, tretji in četrti odstavek tega člena lahko pokojninski načrt kolektivnega dodatnega pokojninskega varčevanja izvaja upravljavec pokojninskih skladov, ustanovljen po predpisih ene od držav članic EU (v nadaljevanju: držav članic) in v državi, v kateri ima svoj uradni sedež in svojo glavno upravo ali, če nima sedeža, svojo glavno upravo (v nadaljevanju: matična država članica), opravlja posle dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja.

276. člen

(vzajemni pokojninski sklad)

(1) Vzajemni pokojninski sklad ni pravna oseba. Vzajemni pokojninski sklad je premoženje, ki je ločeno od upravljavca iz 290. člena tega zakona in ki je financirano s sredstvi, zbranimi z vplačili dodatnega pokojninskega varčevanja oziroma ustvarjenimi z upravljanjem s temi sredstvi, in je namenjeno pridobitvi pravice do dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne pokojnine članov.

(2) Vzajemni pokojninski sklad je v lasti članov. Član na podlagi vplačil dodatnega pokojninskega varčevanja postane lastnik sorazmernega dela vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Vzajemni pokojninski sklad se oblikuje in upravlja izključno v korist članov dodatnega pokojninskega varčevanja.

(4) Vzajemni pokojninski sklad mora imeti najmanj 1000 članov.

(5) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja prvo leto po ustanovitvi vzajemnega pokojninskega sklada.

(6) Za poslovanje vzajemnega pokojninskega sklada se uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, o poslovanju vzajemnega sklada, v kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

277. člen

(ime oziroma firma vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Ime oziroma firma vzajemnega pokojninskega sklada mora vsebovati označbo, da gre za vzajemni pokojninski sklad.

(2) Ime oziroma firma drugih pravnih subjektov ne sme vsebovati besed »vzajemni pokojninski sklad« ali besednih zvez, ki bi zavajale v zmoto, da gre za vzajemni pokojninski sklad.

278. člen

(pojmem krovnega vzajemnega pokojninskega sklada in podsklada)

(1) Krovni vzajemni pokojninski sklad je vzajemni pokojninski sklad, sestavljen iz dveh ali več podskladov, ki so oblikovani kot ločeno premoženje.

(2) Vsak podsklad istega krovnega vzajemnega pokojninskega sklada se od ostalih podskladov tega krovnega sklada razlikuje po eni ali več posebnostih.

(3) Krovni vzajemni pokojninski sklad ni pravna oseba.

(4) Premoženje vsakega posameznega podsklada je razdeljeno na enote premoženja.

(5) Če ni s tem zakonom drugače določeno, za poslovanje krovnega vzajemnega pokojninskega sklada veljajo določbe tega zakona o vzajemnem pokojninskem skladu.

(6) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka Agencija v predpisih, izdanih na podlagi tega zakona, ki veljajo za vzajemne pokojninske sklade, po potrebi določi posebnosti, ki veljajo le za krovne vzajemne pokojninske sklade oziroma za njihove podsklade.

279. člen

(ime krovnega vzajemnega pokojninskega sklada in podskladov)

(1) Ime krovnega vzajemnega pokojninskega sklada mora vsebovati označbo, da gre za krovni vzajemni pokojninski sklad.

(2) Ime podsklada mora vsebovati ime krovnega vzajemnega pokojninskega sklada brez označbe "krovni sklad" in ime, po katerem se podsklad jasno loči od ostalih podskladov tega krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, z označbo, iz katere je razvidna naložbena politika oziroma osnovni cilj naložbene politike podsklada.

(3) Za krovni vzajemni pokojninski sklad in podsklad se lahko uporablja skrajšano ime, brez označbe, da gre za krovni sklad, razen v pravilih upravljanja krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, v prospektu in izvlečku prospekta, obveznih poročilih in obveznih javnih objavah po tem zakonu ter v primerih, ko to določa kakšen drug zakon.

(4) Kadar se ime krovnega vzajemnega pokojninskega sklada ali podsklada uporablja v prevodu v tuj jezik so lahko tudi sestavine firme iz prejšnjih odstavkov tega člena prevedene v tuj jezik.

280. člen

(preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v krovni vzajemni pokojninski sklad)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada iz 290. člena tega zakona lahko na podlagi dovoljenja Agencije preoblikuje vzajemni pokojninski sklad v krovni vzajemni pokojninski sklad.

(2) V primeru preoblikovanja vzajemnega pokojninskega sklada v krovni vzajemni pokojninski, vzajemni pokojninski sklad postane podsklad, ki zagotavlja zajamčeno donosnost na čista vplačila iz 305. člena tega zakona.

(3) Upravljavec iz prvega odstavka, ki pridobi dovoljenje Agencije za upravljanje krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, mora o preoblikovanju obvestiti vse člane vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Upravljavec mora obvestilo iz prejšnjega odstavka izdati članu najkasneje v roku 30 dni od izdaje dovoljenja Agencije.

(4) Obvestilu iz prejšnjega odstavka mora izvajalec priložiti:

- pravila prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada,
- spremenjen pokojninski načrt,
- obvestilo o možnosti izbire med posameznimi podskladi krovnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(5) Član ima v roku 30 dni od dne, ko ga je upravljavec obvestil o tej pravici, pravico izbrati podsklad v okviru krovnega vzajemnega pokojninskega sklada upravljavca. Šteje se, da član z izjavo o izbiri podsklada zahteva tudi prenos sredstev, ki jih ima vpisane na osebni račun vzajemnega pokojninskega sklada, ki se preoblikuje, v izbrani podsklad krovnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(6) V kolikor član v roku iz prejšnjega odstavka upravljavca ne obvesti o izbiri podsklada, se šteje, da je ostal v podskladu iz drugega odstavka tega člena.

(7) Pri prenosu sredstev iz petega in šestega odstavka tega člena, upravljavec ni upravičen do izstopne provizije in povrnitve stroškov prenosa.

281. člen

(vrste vzajemnih pokojninskih skladov)

(1) Vzajemni pokojninski sklad ali krovni vzajemni pokojninski sklad je lahko oblikovan kot odprti pokojninski sklad ali zaprti pokojninski sklad.

(2) Zaprti pokojninski sklad je pokojninski sklad, katerega člani lahko postanejo le delavci, ki so na podlagi pogodbe o zaposlitvi v delovnem razmerju pri delodajalcu, ki je ustanovitelj sklada.

(3) Odprti pokojninski sklad je pokojninski sklad, ki članstva v skladu ne pogojuje z delovnim razmerjem pri določenem delodajalcu.

282. člen

(enota premoženja in vrednost enote premoženja)

Premoženje vzajemnega pokojninskega sklada ali posameznega podsklada krovnega vzajemnega pokojninskega sklada je razdeljeno na enake enote. Vrednost enote premoženja je enaka skupni čisti vrednosti premoženja vzajemnega pokojninskega sklada ali posameznega podsklada krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, deljeni s številom enot v obtoku.

2. Oblikovanje pokojninskega sklada

283. člen

(ustanovitelji)

(1) Zaprt pokojninski sklad lahko ustanovi delodajalec (vsak zase ali skupno), ki je oblikoval pokojninski načrt iz drugega odstavka 248. člena tega zakona.

(2) Za delodajalca iz prejšnjega odstavka se štejejo:

- gospodarska družba, ki je organizirana kot kapitalska družba po zakonu o gospodarskih družbah, in ki se v skladu z njim šteje za veliko družbo;
- več gospodarskih družb iz prejšnjega odstavka, ki skupno izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v veliko družbo po zakonu o gospodarskih družbah;
- Republika Slovenija;
- zadruga, ki se po predpisih o vodenju poslovnih knjig in sestavi letnih poročil šteje za veliko gospodarsko družbo oziroma več zadrug, ki skupaj izpolnjujejo pogoje za veliko gospodarsko družbo;
- javni zavodi, ki imajo (posamično ali skupaj) več kot 1000 zaposlenih.

(3) Odprt pokojninski sklad lahko ustanovi zavarovalnica, pokojninska družba, banka ali družba za upravljanje.

284. člen

(oblikovanje pokojninskega sklada)

(1) Če je ustanovitelj delodajalec, oblikuje vzajemni pokojninski sklad oziroma krovni vzajemni pokojninski sklad tako, da sprejme pravila vzajemnega pokojninskega sklada ter sklene pogodbo o upravljanju vzajemnega pokojninskega sklada z upravljavcem iz 290. člena tega zakona.

(2) Če je ustanovitelj upravljavec iz 290. člena tega zakona oblikuje vzajemni pokojninski sklad ali krovni vzajemni pokojninski sklad tako, da sprejme pravila vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada mora ustanovitelj pridobiti dovoljenje Agencije.

(4) V primeru, da ustanovitelj oblikuje krovni vzajemni pokojninski sklad, mora ob ustanovitvi oblikovati najmanj dva podsklada, pri čemer mora eden zagotavljati minimalno zajamčeno donosnost skladno 305. členom tega zakona.

285. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za upravljanje pokojninskega sklada)

(1) Agencija izda dovoljenje za upravljanje pokojninskega sklada na zahtevo ustanovitelja. Zahteva mora vsebovati:

- ime vzajemnega pokojninskega sklada,
- firmo in sedež ustanovitelja,
- pričakovano število članov dodatnega pokojninskega varčevanja v prvem letu obstoja sklada ter način pridobitve članov,
- višino, način in roke financiranja vplačil dodatnega pokojninskega varčevanja;
- številko in datum izdaje odločbe o odobritvi pokojninskega načrta, ki ga bo izvajal

vzajemni pokojninski sklad.

(2) Podrobnejši seznam listin, ki jih mora ustanovitelj priložiti zahtevi iz prejšnjega odstavka, določi Agencija.

(3) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za vse kasnejše spremembe pravil vzajemnega pokojninskega sklada.

286. člen

(dovoljenje za upravljanje pokojninskega sklada)

Agencija izda dovoljenje za upravljanje pokojninskega sklada, če iz priloženih listin izhaja, da:

- ustanovitelj izpolnjuje pogoje za ustanovitev pokojninskega sklada,
- so določbe pravil pokojninskega sklada v skladu z določbami tega zakona,
- je pogodba o upravljanju pokojninskega sklada v skladu z določbami tega zakona,
- sta pogodbi, sklenjeni z Klirinško depotno družbo in banko v skladu z določbami tega zakona.

287. člen

(ustanovitev novega podsklada krovnega vzajemnega pokojninskega sklada)

Upravljavca lahko kadarkoli v času upravljanja krovnega vzajemnega pokojninskega sklada oblikuje nov podsklad tako, da dopolni pravila upravljanja krovnega sklada v delu, ki se nanaša na nove podsklade.

288. člen

(pravila upravljanja pokojninskega sklada)

(1) Glede pravil upravljanja pokojninskega sklada se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(2) Pravila pokojninskega sklada morajo, poleg določil, ki veljajo za pravila upravljanja vzajemnega sklada, skladno z določbami zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, določati še:

- ime pokojninskega sklada,
- firmo in sedež ustanovitelja,
- predvideni dokument o pristopu k skladu,
- višino oziroma način pokrivanja stroškov upravljanja pokojninskega sklada,
- naložbeno politiko vzajemnega pokojninskega sklada oziroma vsakega podsklada krovnega vzajemnega pokojninskega sklada,
- način izdelave računovodskih izkazov sklada in objave letnega poročila,
- način obveščanja ustanovitelja oziroma članov pokojninskega sklada ter nadzornega organa o poslovanju vzajemnega pokojninskega sklada,
- načinu izračuna odkupne vrednosti enot premoženja odkupa odkupne vrednosti,

- postopek likvidacije pokojninskega sklada,
 - postopek za spremembo pravil pokojninskega sklada.
- (3) Sestavni del pravil pokojninskega sklada sta tudi pokojninski načrt in izjava o naložbeni politiki.
- (4) Agencija določi podrobnejšo vsebino pravil iz drugega odstavka tega člena.

289. člen

(pravila upravljanja krovnega vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Pravila krovnega vzajemnega pokojninskega sklada morajo poleg splošnih določb, ki jih morajo vsebovati pravila pokojninskega sklada, jasno določati, da gre za krovni vzajemni pokojninski sklad z najmanj dvema podskladoma.

(2) Za posamezne podsklade se ne sprejemajo ločena pravila, ampak so posebnosti, ki se nanašajo na posamezen podsklad določene v pravilih upravljanja krovnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) V pravilih krovnega vzajemnega pokojninskega sklada morajo biti jasno ločene tiste določbe pravil, ki veljajo za vse podsklade krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, od določb, ki veljajo le za posamezni podsklad.

(4) Pravila upravljanja krovnega vzajemnega pokojninskega sklada morajo določati pogoje izstopa oziroma izplačila iz posameznega podsklada in hkratnega pristopa oziroma vplačila k drugemu podskladu brez izplačila odkupne vrednosti enot premoženja (prehajanje med podskladi) in morebitne stroške, povezane s prehajanjem med podskladi.

(5) Če upravljavec po oblikovanju krovnega vzajemnega pokojninskega sklada oblikuje dodatne podsklade, se za dopolnitev pravil v delu, ki se nanaša na nove podsklade ter soglasje Agencije k spremembi oziroma dopolnitvi pravil krovnega vzajemnega pokojninskega sklada v delu, ki se nanaša na nove podsklade, smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na spremembo pravil pokojninskega sklada.

3. Upravljanje pokojninskega sklada

3.1 Upravljalci pokojninskih skladov

290. člen

(upravljalci pokojninskih skladov)

Pokojninski sklad iz drugega odstavka 275. člena tega zakona lahko upravlja:

- pokojninska družba iz 317. člena tega zakona;
- banka, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov po zakonu o bankah;
- zavarovalnica, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
- družba za upravljanje, ki ima dovoljenje skladno z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

3.2 Upravljanje pokojninskega sklada

291. člen

(storitve upravljanja pokojninskega sklada)

(1) Posli upravljanja pokojninskega sklada obsegajo:

- zbiranje vplačil dodatnega pokojninskega varčevanja in vodenje osebnih računov članov sklada,

- upravljanje s premoženjem vzajemnega pokojninskega sklada ali podskladom krovnega vzajemnega pokojninskega sklada,
- unovčenje oziroma izplačevanje odkupnih vrednosti.

(2) Upravljavec pokojninskega sklada mora pri upravljanju pokojninskega sklada upoštevati načela profesionalne skrbnosti.

(3) Upravljavec iz 290. člena tega zakona lahko posle iz druge alineje prvega odstavka tega člena s pogodbo prenese na družbo za upravljanje, ki ima dovoljenje za upravljanje investicijskih skladov v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(4) Če upravljavec iz 290. člena tega zakona upravlja zaprti vzajemni pokojninski sklad, ki ga je ustanovil kot delodajalec, mora premoženje tega sklada prenesti v upravljanje družbi za upravljanje iz prejšnjega odstavka.

292. člen

(vodenje osebnih računov in vrednost enot premoženja)

(1) Posamezno vplačilo se preračuna v ustrezno število enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada ali podsklada na določeni datum (datum konverzije) glede na vrednost enote premoženja na ta datum. Način določitve datuma konverzije predpiše Agencija.

(2) Enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada ali posameznega podsklada knjiži upravljavec pokojninskega sklada v korist osebnih računov na ime člana pokojninskega sklada. Če je vplačilo v korist člana vplačeval tudi delodajalec mora izvajalec na osebнем računu zavarovanca voditi ločeno evidenco o številu enot, ki jih je financiral delodajalec.

(3) Upravljavec mora voditi register članov in njihovih osebnih računov, na katere se vpisujejo enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, izračunane po 282. členu tega zakona.

293. člen

(izplačilo odkupne vrednosti)

(1) Član vzajemnega pokojninskega sklada lahko od upravljavca pokojninskega sklada v primerih, določenih s tem zakonom, pisno zahteva, da mu izplača odkupno vrednost enot premoženja, vpisanih na njegovem osebнем računu.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora biti vložena na posebnem obrazcu, če tako določajo pravila pokojninskega sklada.

(3) Odkupna vrednost enot premoženja, vpisanih na osebнем računu člana, se izračuna glede na vrednost enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada ali posameznega podsklada, ki velja na dan obračuna in zmanjša za izstopne stroške, do katerih je upravičen izvajalec.

(4) Izplačilo odkupne vrednosti enot premoženja, vpisanih na osebнем računu člana, opravi upravljavec v denarju, na način in v roku, določenem v pokojninskem načrtu.

(5) Z dnem izplačila odkupne vrednosti enot premoženja, vpisanih na osebнем računu člana, preneha lastninska pravica člana na sorazmernem delu premoženja vzajemnega pokojninskega sklada ali podsklada.

294. člen

(provizije in vstopni in izstopni stroški ter stroški prenosa)

(1) Upravljavec je upravičen do povračila vstopnih in izstopnih stroškov, kakor tudi do letne provizije za upravljanje s pokojninskim skladom.

(2) Vstopni stroški se obračunajo v odstotku od vplačane premije ob njenem vplačilu in ne smejo znašati več kot 2% posameznega vplačila.

(3) Izstopni stroški se obračunajo v odstotku od odkupne vrednosti iz 293. člena tega zakona ob njenem unovčenju oziroma izplačilu in ne sme znašati več kot 1% odkupne vrednosti enot premoženja.

(4) Provizija za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada se določi v odstotku od povprečne čiste letne vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada in ne sme znašati več kot 1% povprečne čiste letne vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada.

(5) V primeru prenosa sredstev skladno z 235. členom tega zakona je upravljavec pokojninskega sklada, od katerega se sredstva prenašajo upravičen do povračila stroškov zaradi prenosa sredstev v višini, določeni v pokojninskem načrtu, ki ne sme presegati 15 evrov. Stroški se ne smejo obračunati sredstvom, ki se prenašajo, ampak jih poravna član ob vložitvi zahteve za prenos sredstev.

(6) Pri prenosu sredstev med podskladi istega krovnega sklada upravljavec ni upravičen do povrnitve stroškov prenosa.

(7) V primeru iz petega odstavka tega člena ter prejšnjega odstavka, upravljavec ni upravičen do izstopnih stroškov.

(8) Za izračun celotnih stroškov se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

295. člen

(provizije, vstopni in izstopni stroški pri krovnih vzajemnih pokojninskih skladih)

(1) Upravljavec krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, lahko v pravilih krovnega vzajemnega pokojninskega sklada za posamezne podsklade določi različne višine vstopnih in izstopnih stroškov ter provizije za upravljanje.

(2) S pravili upravljanja krovnega vzajemnega pokojninskega sklada upravljavec določi, kateri stroški iz prejšnjega člena tega zakona bremenijo posamezni podsklad, in kateri vse podsklade ter način delitve skupnih stroškov med podsklade, pri tem pa mora upoštevati, da:

- posamezni podsklad bremenijo vsi tisti stroški, ki so povezani izključno z njegovim poslovanjem,
- se skupni stroški lahko delijo na enake dele ali pa v razmerju povprečne letne čiste vrednosti sredstev podskladov.

296. člen

(revidiranje poslovanja pokojninskih skladov)

(1) Letno poslovanje pokojninskega sklada mora revidirati pooblaščen revizor.

(2) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejšo obliko in najmanjši obseg ter vsebino revizijskega pregleda in revizorskega poročila za poslovanje vzajemnih pokojninskih skladov.

3.3 Skrbniške storitve v zvezi z upravljanjem pokojninskega sklada

297. člen

(skrbniške storitve)

(1) Upravljavec mora za račun vzajemnega pokojninskega sklada oziroma krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, s skrbnikom skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev za pokojninski sklad.

(2) Za pogodbo o opravljanju skrbniških storitev se smiselno uporabljajo določila zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(3) Skrbnik je na podlagi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za krovni vzajemni pokojninski sklad dolžan opravljati skrbniške storitve za račun vsakega podsklada krovnega vzajemnega pokojninskega sklada posebej.

3.4 Ločitev premoženja pokojninskega sklada

298. člen

(ločitev premoženja pokojninskega sklada)

(1) Premoženje pokojninskega sklada mora biti ločeno od premoženja ustanovitelja in upravljavca pokojninskega sklada.

(2) Premoženje posameznega podsklada mora biti ločeno od premoženja drugih podskladov krovnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) V primer, ko je upravljavec pokojninskega sklada družba za upravljanje iz četrte alinee 290. člena tega zakona, ki že upravlja enega ali več vzajemnih oziroma krovnih vzajemnih skladov, skladno z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, mora biti premoženje pokojninskega sklada ločeno od vzajemnih oziroma krovnih vzajemnih skladov s katerimi upravlja ta družba.

(4) Na premoženju pokojninskega sklada je dovoljena izvršba samo za zavarovanje oziroma poplačilo terjatev članov dodatnega pokojninskega varčevanja tega pokojninskega sklada.

299. člen

(ločitev naložb v vrednostne papirje)

Za sklenitev pogodbe upravljavca pokojninskega sklada in skrbnika s klirinško depotno družbo se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za družbo za upravljanje skladno z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

300. člen

(poseben denarni račun pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec mora pri banki oziroma organizaciji, ki opravlja plačilni promet, za vsak vzajemni pokojninski sklad, ki ga upravlja, odpreti poseben denarni račun vzajemnega pokojninskega sklada, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz poslov v zvezi s premoženjem vzajemnega pokojninskega sklada, in vodi denarna sredstva vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Upravljavec krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, mora pri banki oziroma organizaciji, ki opravlja plačilni promet, za vsak posamezni podsklad, ki ga upravlja, odpreti poseben denarni račun pokojninskega podsklada, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz poslov v zvezi s premoženjem podsklada in vodi denarna sredstva podsklada.

3.5 Naložbena politika in zjamčena donosnost

301. člen

(Načela naložbene politike pokojninskega sklada)

Upravljavec pokojninskega sklada mora skrbeti, da je upravljanje s premoženjem skladno z načeli preudarnosti, predvsem da:

- se sredstva nalagajo v največjo in izključno korist zavarovancev,
- se sredstva upravljajo v skladu s pričakovanimi ekonomskimi gibanji in dovoljenim odstopanjem od razporeditve naložb, opredeljene v izjavi iz prejšnjega člena tega zakona,

- so naložbe, glede na opredeljeno naložbeno politiko, primerno razpršene, in sicer tako znotraj posameznih naložbenih razredov kot med njimi,
- se z vrstami in strukturo naložb zagotavlja najbolj ugodno možno razmerje med donosnostjo in tveganjem, ob upoštevanju likvidnosti,
- se posamezne naložbe presojuje glede na doprinos k tveganju v dobro razpršenem premoženju, in ne samostojno,
- so sredstva v upravljanju po vrstah in strukturi skladna z dospelostmi pričakovanih bodočih obveznosti,
- se pri razporeditvi sredstev s pomočjo metod obvladovanja tveganja oceni in pretehta vpliv novih naložb na celotno premoženje pokojninskega načrta, predvsem z vidika razmerja med donosnostjo in tveganjem,
- se preudarno omejuje pretirano izpostavljenost celotnih naložb do posamezne vrste naložb, posameznega izdajatelja in posamezne skupine izdajateljev.

302. člen **(izjava o naložbeni politiki)**

(1) Upravljavec pokojninskega sklada iz 290. člena tega zakona mora sprejeti izjavo o naložbeni politiki in jo ob včlanitvi v pokojninski sklad izročiti vsakemu članu.

(2) Izjava iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti:

- metode ocenjevanja naložbenega tveganja,
- opis postopkov za obvladovanje posameznih vrst tveganj,
- strateško porazdelitev sredstev glede na vrsto in trajanje pokojninskih obveznosti.

(3) Izjava o naložbeni politiki mora biti skladna z določbami pravil pokojninskega sklada, ki se nanašajo na naložbeno politiko vzajemnega pokojninskega sklada oziroma posameznega podsklada krovnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(4) Agencija določi podrobnejšo vsebino izjave o naložbeni politiki iz prvega odstavka tega člena, roke za revidiranje in način spreminjanja izjave o naložbeni politiki ter način in roke obveščanja članov in delodajalcev, ki financirajo pokojninski načrt iz 240. člena tega zakona, o spremembi izjave o naložbeni politiki.

303. člen

(uporaba določb glede naložb in obvladovanja tveganja pokojninskega sklada)

(1) Glede naložb, tehnik in orodij obvladovanja tveganj, naložbenih tehnik in orodij upravljanja z naložbami pokojninskega sklada, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki veljajo za vzajemne sklade, razen če ni v tem členu drugače določeno.

(2) Upravljavec lahko načrte za obvladovanje tveganj posameznega podsklada krovnega vzajemnega pokojninskega sklada združi v skupen načrt o obvladovanju tveganj krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, pri čemer za vsak posamezen podsklad v posebnem dokumentu ločeno izpostavi le opis posebnosti obvladovanja tveganj, ki veljajo za ta posamezen podsklad.

(3) Upravljavec mora najmanj vsake tri leta preveriti določbe pravil vzajemnega pokojninskega sklada, ki se nanašajo na naložbeno politiko vzajemnega pokojninskega sklada.

(4) V primeru spremembe določb pravil vzajemnega pokojninskega sklada, ki se nanašajo na naložbeno politiko pokojninskega sklada mora upravljavec pred začetkom uporabe

spremenjene naložbene politike obvestiti člane odbora iz 310. člena tega zakona o spremembi naložbene politike.

(5) Podrobnejša pravila glede dovoljenih naložb, ki upoštevajo naravo pokojninskega varčevanja, predpiše Agencija.

304. člen

(naložbe v depozite ali potrdila o vlogah)

Ne glede na določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, smejo naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji, državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma državi članici OECD znašati skupno največ 30% sredstev pokojninskega sklada, pri čemer naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri posamezni banki skupno ne smejo presežati 10% sredstev pokojninskega sklada. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe pri posamezni hranilnici ali hranilno-kreditni službi skupno ne smejo presežati 2% sredstev pokojninskega sklada.

305. člen

(zajamčena donosnost)

(1) Upravljavec, ki na podlagi pokojninskega načrta upravlja z vzajemnim pokojninskim skladom, mora članom zagotavljati minimalno zajamčeno donosnost na čista vplačila dodatnega pokojninskega varčevanja.

(2) Upravljavec, ki na podlagi pokojninskega načrta upravlja s krovnim vzajemnim pokojninskim skladom, mora članom omogočiti vključitev vsaj v en podsklad v katerem skladno s tem zakonom zagotavlja minimalno zajamčeno donosnost na čista vplačila dodatnega pokojninskega varčevanja.

(3) Metodologijo za izračun ter višino minimalne zajamčene donosnosti določi minister, pristojen za finance.

306. člen

(dejanska čista vrednost sredstev, zajamčena vrednost sredstev in rezervacije za nedoseganje zajamčene vrednosti sredstev)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada mora na zadnji delovni dan obračunskega obdobja (mesec) izračunati dejansko čisto vrednost sredstev sklada in zajamčeno vrednost sredstev sklada na način, določen v drugem odstavku tega člena.

(2) Dejanska čista vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada se izračuna tako, da se od vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada odštejejo obveznosti vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Zajamčena vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada je enaka vsoti zajamčenih vrednosti sredstev vseh članov vzajemnega pokojninskega sklada.

(4) Dejanska vrednost sredstev člana vzajemnega pokojninskega sklada je enaka zmnožku vrednosti enote premoženja in števila enot premoženja na osebnem računu člana vzajemnega pokojninskega sklada, po stanju na dan, na katerega se izračunava dejanska vrednost sredstev člana.

(5) Zajamčena vrednost sredstev člana vzajemnega pokojninskega sklada je enaka vsoti njegovih čistih vplačil, povečanih za zajamčeno donosnost iz tretjega odstavka 305. člena tega zakona, od dneva konverzije posameznega čistega vplačila do dneva, na katerega se izračunava zajamčena vrednost sredstev člana.

(6) Če je dejanska vrednost sredstev člana vzajemnega pokojninskega sklada na zadnji delovni dan obračunskega obdobja nižja od zajamčene vrednosti sredstev tega člana, mora

upravljavca v breme lastnega kapitala oblikovati rezervacije za nedoseganje zajamčene vrednosti sredstev (v nadaljevanju rezervacije).

(7) Rezervacije so enake vsoti vseh primanjkljajev dejanske vrednosti sredstev članov in zajamčene vrednosti sredstev članov na zadnji delovni dan obračunskega obdobja.

(8) Rezervacije lahko predstavljajo samo naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri bankah s sedežem v Republiki Sloveniji, državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in v dolžniške vrednostne papirje nominirane v eurih, katerih izdajatelj je Republika Slovenija, država podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ali njena lokalna oziroma regionalna skupnost oziroma mednarodna finančna organizacija, ki ji pripada ena ali več držav članic Evropske unije oziroma za katere jamči ena od teh oseb.

(9) Vrednost rezervacij ne sme presegati:

- 20 odstotkov kapitala upravljavca;
- 20 odstotkov dejanske čiste vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada.

(10) V primeru, ko vrednost rezervacij doseže 20 odstotkov dejanske čiste vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada mora upravljavca najkasneje v 15 delovnih dneh od zadnjega delovnega dne obračunskega obdobja na denarni račun vzajemnega pokojninskega sklada vplačati denarna sredstva v višini, ki bo zagotovila izpolnjevanje pogojev iz prvega stavka tega odstavka.

(11) V primeru izplačila odkupne vrednosti enot premoženja, katerih odkupna vrednost je nižja od zajamčene vrednosti sredstev člana vzajemnega pokojninskega sklada, upravljavca razliko med obema izplača v breme oblikovanih rezervacij.

(12) Upravljavca mora Agenciji mesečno poročati o višini rezervacij, višini kapitala upravljavca in o strukturi naložb iz naslova teh rezervacij. Agencija predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke poročanja upravljavca.

(13) Rezervacije morajo biti predmet pregleda pooblaščenega revizorja, ki revidira računovodske izkaze vzajemnega pokojninskega sklada. Revizor pregleda rezervacije po stanju na dan 31.12. ter po stanju na dva naključna datuma v poslovnem letu.

(14) V kolikor je pokojninski sklad oblikovan kot krovni vzajemni pokojninski sklad se določbe prvega, drugega in četrtega odstavka tega člena uporabljajo za vse podsklade, določbe tretjega ter petega do trinajstega odstavka tega člena pa le za podsklade, ki zagotavljajo minimalno zajamčeno donosnost.

307. člen

(največje dopustne izpostavljenosti do delodajalca, ki financira pokojninski načrt ter upravljavca pokojninskega sklada)

Naložbe v družbo delodajalca, ki financira pokojninski načrt kolektivnega varčevanja ter upravljavca pokojninskega sklada, ne smejo znašati več kot 5% vseh sredstev pokojninskega sklada, če pa družba delodajalca oziroma upravljavca pokojninskega sklada pripada skupini, pa vlaganja v osebe, ki pripadajo isti skupini kot družba delodajalca, ne smejo znašati več kot 10% vseh sredstev pokojninskega sklada.

308. člen

(predpisi o vrednotenju vzajemnega pokojninskega sklada)

Agencija predpiše:

- vrste in sheme računovodskih izkazov vzajemnih pokojninskih skladov,
- podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk in sestavljanja računovodskih izkazov,

- metodologijo za ugotavljanje čiste vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada oziroma podsklada, povprečne letne čiste vrednosti teh sredstev, vrednosti enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada ter odkupne vrednosti enot premoženja, vpisanih na osebni račun člana,
- roke, v katerih mora upravljavec pokojninskega sklada obveščati Agencijo o čisti vrednosti sredstev pokojninskega sklada, vrednosti enot premoženja pokojninskega sklada, odkupni vrednosti le-teh, donosu pokojninskega sklada ter o načinu tega obveščanja,
- podrobnejši način vodenja registra osebnih računov članov pokojninskega sklada,
- pravila, ki se nanašajo na izračunavanje donosnosti pokojninskega sklada,
- podrobnejšo vsebino potrdila iz prvega odstavka 261. člena tega zakona, in
- podrobnejšo vsebino letnega poslovnega poročila vzajemnega pokojninskega sklada in dodatkov k temu poročilu iz tretjega odstavka 261. člena.

309. člen

(letno poročilo pokojninskega sklada)

- (1) Letno poročilo pokojninskega sklada vsebuje zbirno bilanco stanja in izkaz poslovnega izida pokojninskega sklada ter računovodske izkaze.
- (2) V primeru krovnega vzajemnega pokojninskega sklada mora letno poročilo zbirno bilanco stanja in izkaz poslovnega izida ter računovodske izkaze vsebovati ločeno za vsak podsklad tega krovnega vzajemnega pokojninskega sklada posebej.
- (3) V letnem poročilu iz prejšnjega odstavka mora biti jasno navedeno, kateri deli veljajo za vse podsklade skupaj in kateri se nanašajo le na posamezen podsklad.
- (4) Agencija natančneje predpiše podrobnejšo vsebino letnega in polletnega poročila pokojninskega sklada.

4. Sodelovanje članov pri upravljanju

310. člen

(odbor pokojninskega sklada)

- (1) Vsak pokojninski sklad, na podlagi katerega se izvaja pokojninski načrt, mora imeti odbor pokojninskega sklada (v nadaljevanju: odbor).
- (2) Odbor nadzira delo upravljavca in izvajanje njegove naložbene politike.
- (3) Način imenovanja odbora in število članov mora določiti ustanovitelj pokojninskega sklada, pri čemer število članov odbora ne sme biti manjše od štiri in ne večje od dvanajst.
- (4) V primeru, ko se na podlagi pokojninskega sklada izvaja pokojninski načrt kolektivnega varčevanja, mora biti polovica članov odbora predstavnikov delojemalcev (članov pokojninskega sklada), polovica članov pa predstavnikov delodajalcev, ki za svoje zaposlene vplačujejo v pokojninski sklad.
- (5) Odbor izmed svojih članov izvoli predsednika in namestnika predsednika. Mandat predsednika ter namestnika predsednika traja 12 mesecev, pri čemer se na funkciji predsednika in namestnika predsednika, v primeru izvajanja pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja, izmenjavajo predstavniki obeh strani. Mandat članov odbora sklada je 4 leta.
- (6) Odbor sklada odloča z dvotretjinsko večino. Odbor sklada uredi način dela in odločanja s poslovníkom.
- (7) Odbor sklada mora biti sklican vsaj enkrat letno.

311. člen

(pristojnosti odbora)

(1) Odbor spremlja poslovanje pokojninskega sklada ter nadzoruje delo upravljavca. V ta namen ima naslednje pristojnosti:

- daje mnenje k letnemu poročilu pokojninskega sklada;
- daje predloge k spremembam pravil in spremembam posameznih pokojninskih načrtov;
- obravnava in daje mnenje k spremembam strateške naložbene politike pokojninskega sklada;
- predlaga imenovanje članov v nadzorni svet pokojninske družbe;
- predlaga spremembe stroškov in provizije upravljavca pokojninskega sklada;
- preverja uspešnost poslovanja glede na doseženo donosnost in glede na doseženo donosnost v primerjavi z drugimi izvajalci;
- obravnava in daje mnenje k poročilom upravljavca pokojninskega sklada o tveganjih, katerim je pokojninski sklad izpostavljen;
- obravnava način in pravilnost obveščanja zavezancev za plačilo in članov pokojninskega sklada;
- obravnava poročilo o pritožbah članov pokojninskega sklada;
- drugo.

(2) V primeru ugotovitve nepravilnosti pri poslovanju pokojninskega sklada mora odbor od upravljavca zahtevati odpravo nepravilnosti v primernem roku in zahtevati poročilo o odpravi ugotovljene nepravilnosti.

(3) V kolikor upravljavec ne odpravi nepravilnosti pri poslovanju v postavljenem roku oziroma v postavljenem roku ne ukrepa ustrezno ali ne pripravi poročila o odpravi ugotovljenih nepravilnosti, mora odbor o ugotovljenih nepravilnostih oziroma o neustreznem ukrepanju obvestiti pristojni nadzorni organ iz 337. člena tega zakona.

5. Prenos upravljanja pokojninskega sklada

312. člen

(pogodba o prenosu upravljanja)

(1) Upravljavec zaprtega pokojninskega sklada, lahko s pogodbo prenese upravljanje tega sklada na drugega upravljavca iz 290. člena tega zakona, če s tem soglašata delodajalec – ustanovitelj pokojninskega sklada in organ iz 251. člena tega zakona.

(2) Za prenos upravljanja odprtega pokojninskega sklada na način iz prejšnjega odstavka je potrebno soglasje članov tega sklada, ki so lastniki 70% enot premoženja pokojninskega sklada, vpisanih na njihovih osebnih računih.

(3) Upravljavec odprtega pokojninskega sklada, mora o pogodbi o prenosu upravljanja pokojninskega sklada pisno obvestiti vse člane sklada. Šteje se, da član sklada soglašja s prenosom upravljanja, če v roku 15 dni od prejema obvestila s pisno vlogo ne obvesti upravljavca, da prenosu nasprotuje. Na pravico do ugovora mora biti član dodatnega pokojninskega varčevanja jasno in razumljivo opozorjen v obvestilu o prenosu.

313. člen

(soglasje Agencije k prenosu upravljanja)

(1) Za prenos upravljanja pokojninskega sklada iz prejšnjega člena mora upravljavec pridobiti soglasje Agencije.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja mora izvajalec predložiti:

- listine, iz katerih je razvidno da prevzemnik upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada izpolnjuje pogoje iz 290. člena tega zakona,

- pogodbo o prenosu upravljanja,
- soglasje delodajalca, ustanovitelja zaprtega pokojninskega sklada, da soglaša s prenosom, oziroma dokazilo o tem, da s prenosom soglašajo člani tega sklada, ki so lastniki 70% enot premoženja pokojninskega sklada, vpisanih na njihovih osebnih računih.

(3) Agencija izda soglasje k prenosu upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada, če iz priloženih listin izhaja, da:

- prevzemnik upravljanja izpolnjuje pogoje za upravljanje pokojninskega sklada,
- so izpolnjeni pogoji za prenos upravljanja pokojninskega sklada po tem zakonu.

314. člen

(prenos upravljanja na zahtevo delodajalca oziroma članov sklada)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada je dolžan prenesti upravljanje tega sklada na drugega upravljavca, če to zahteva delodajalec, ustanovitelj zaprtega pokojninskega sklada ali če to zahtevajo, člani odprtega pokojninskega sklada, ki so lastniki 70% enot premoženja tega sklada, vpisanih na njihovih osebnih računih.

(2) Upravljavec, na katerega se prenaša upravljanje pokojninskega sklada, mora izpolnjevati pogoje za upravljanje tega sklada po tem zakonu.

(3) Za prenos upravljanja po tem členu se smiselno uporablja določba prejšnjega člena.

6. Čezmejno upravljanje pokojninskih skladov

315. člen

(izvajanje kolektivnega zavarovanja v eni od držav članic)

(1) Upravljavec, ki na podlagi pokojninskega sklada že izvaja vsaj en pokojninski načrt, vpisan v poseben register po 241. členu tega zakona, sme svojo dejavnost razširiti na ozemlje vseh držav članic.

(2) Preden začne upravljavec upravljati pokojninski sklad v drugi državi članici, mora pri ministru, pristojnem za delo, pridobiti predhodno dovoljenje za opravljanje te dejavnosti v državi, katere socialno in delovno pravo, ki je merodajno za področje poklicnega pokojninskega zavarovanja, se uporablja za odnos med ustanoviteljskim podjetjem in člani (v nadaljevanju: gostiteljska država članica). V svoji prošnji za izdajo dovoljenja po prejšnjem stavku mora upravljavec posredovati naslednje informacije:

- ime države članice oziroma držav članic, v katerih namerava opravljati dejavnosti dodatnega pokojninskega zavarovanja,
- ime podjetja ali drugega subjekta, ki plačuje prispevke v institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, ne glede na to, ali to podjetje ali ta subjekt vključuje eno ali več pravnih ali fizičnih oseb, ki delujejo kot delodajalci ali samozaposleni, ali pa se sestoji iz poljubne kombinacije teh možnosti (v nadaljevanju: ustanoviteljsko podjetje), in
- glavne značilnosti pokojninskega načrta, ki ga izvaja za ustanoviteljsko podjetje.

(3) Po prejemu prošnje iz prejšnjega odstavka minister, pristojen za delo, v treh mesecih posreduje informacije iz prejšnjega odstavka pristojnemu nadzornemu organu gostiteljske države članice in o tem obvesti upravljavca. To stori, če ni nikakršnega dvoma o upravljavskih in organizacijskih vidikih ali finančnem stanju upravljavca in ugledu ter poklicnih kvalifikacijah ali izkušnjah vodstvenega osebja glede na združljivost z dejavnostmi, načrtovanimi v gostiteljski državi članici.

(4) Upravljavec lahko začne opravljati posle iz dodatnega pokojninskega zavarovanja v drugi državi članici šele, ko pristojni organi gostiteljske države članice ministra, pristojnega za delo, seznanijo s predpisi, ki urejajo delovna razmerja in socialno varnost, ki jih je treba upoštevati pri upravljanju pokojninskega sklada v navedeni državi. Ne glede na prvi stavek tega odstavka lahko upravljavec začne opravljati dejavnosti po preteku petih mesecev, potem ko je izvajalec pokojninskega načrta naslovil prošnjo iz drugega odstavka tega člena, vendar mora upoštevati predpise, ki urejajo delovna razmerja in socialno varnost v gostiteljski državi članici.

(5) Upravljavec se ob začetku opravljanja dejavnosti kolektivnega zavarovanja v drugi državi članici vpiše v posebno evidenco, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za delo (v nadaljnjem besedilu: evidenca izvajalcev pokojninskega načrta). V evidenco se za vsakega upravljavca in za vsak pokojninski sklad vpišejo podatki o državi članici, v kateri se kolektivno zavarovanje izvaja, podatki o ustanoviteljskem podjetju, za katerega upravljavec upravlja pokojninski sklad, in glavne značilnosti kolektivnega zavarovanja, ki ga izvaja.

(6) Če pristojni organ gostiteljske države članice pri opravljanju dejavnosti slovenskega upravljavca odkrije nepravilnosti, kot je to določeno v prvem odstavku tega člena, in o tem obvesti ministra, pristojnega za delo, ta ob sodelovanju z ostalimi nadzornimi organi iz 337. člena tega zakona in v sodelovanju s pristojnim organom gostiteljske države članice sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi se zagotovi odprava kršitev.

316. člen

(izvajanje pokojninskega načrta kolektivnega varčevanja, s strani upravljavca pokojninskih skladov druge države članice)

(1) Po prejemu prošnje iz tretjega odstavka prejšnjega člena s strani pristojnega organa v eni od držav članic, minister, pristojen za delo, v roku dveh mesecev ta organ seznanj z določbami tega zakona, ki urejajo kolektivno dodatno pokojninsko varčevanje in zavarovanje, razen določb, ki se nanašajo na naložbeno politiko.

(2) Upravljavec pokojninskih skladov iz druge države članice sme začeti opravljati posle na ozemlju Republike Slovenije, ko ga pristojni organ matične države članice seznanj z določbami iz prejšnjega odstavka. V kolikor ga pristojni organ matične države članice ne seznanj v petih mesecih od prejema prošnje, lahko izvajalec prične z opravljanjem dejavnosti brez odobritve.

(3) Nadzor nad izvajanjem dejavnosti upravljavca pokojninskega sklada iz druge države članice na ozemlju Republike Slovenije opravljajo pristojni organi iz 337. člena tega zakona. Ob odkritju nepravilnosti pri poslovanju tujega upravljavca pokojninskega sklada na območju Republike Slovenije, pristojni nadzorni organi iz 337. člena tega zakona o tem nemudoma obvestijo pristojni organ matične države članice.

(4) Če pristojni organ matične države članice ne zagotovi odprave kršitev ali sprejme nezadostne ukrepe za njihovo odpravo, lahko pristojni nadzorni organ iz 337. člena tega zakona po predhodni obvestitvi pristojnega organa matične države članice sprejme ustrezne ukrepe za odpravo kršitev.

7. Pokojninska družba

317. člen

(pojem)

Pokojninska družba je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima dovoljenje za opravljanje dejavnosti dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja po tem zakonu.

318. člen

(pravno organizacijska oblika in uporaba določb)

- (1) Pokojninska družba je organizirana kot delniška družba.
- (2) Za poslovanje pokojninske družbe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, o zavarovalni delniški družbi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

319. člen

(dejavnost pokojninske družbe)

- (1) Pokojninska družba ne sme opravljati nobene druge dejavnosti razen dejavnosti po tem zakonu.
- (2) Za dejavnost pokojninske družbe po tem zakonu se šteje opravljanje:
 - poslov upravljanja pokojninskega sklada iz prvega odstavka 291. člena tega zakona,
 - storitev izplačevanja pokojninske rente v skladno z določbami 334. do 336. člena tega zakona.

320. člen

(osnovni kapital in delnice pokojninske družbe)

- (1) Osnovni kapital pokojninske družbe mora biti vedno enak eni tretjini minimalnega kapitala, ki ga za zavarovalnico, ki opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih zavarovanj, predpisuje zakon, ki ureja zavarovalništvo, in ne sme biti nikoli nižji od višine zajamčenega kapitala, ki ga za to zavarovalnico določa zakon, ki ureja zavarovalništvo.
- (2) Delnice pokojninske družbe so le imenske.

321. člen

(kvalificirani deleži)

- (1) Za pridobitev delnic pokojninske družbe, na podlagi katerih oseba postane posredno ali neposredno imetnik delnic in na podlagi katerih ima 10%, 20%, 33% ali 50% vseh glasovalnih pravic (v nadaljevanju: kvalificirani delež), je potrebno dovoljenje nadzornega organa po zakonu, ki ureja zavarovalništvo.
- (2) Za izdajo in odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža zavarovalne delniške družbe.

322. člen

(dovoljenje za opravljanje dejavnosti pokojninske družbe)

- (1) Dovoljenje za opravljanje dejavnosti pokojninske družbe izda nadzorni organ po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, na podlagi pozitivnega mnenja ministra, pristojnega za delo.
- (2) Za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

323. člen

(kadrovske zahteve)

- (1) Pokojninska družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti pokojninske družbe in ki opravlja posle iz druge alineje drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona, mora imeti pooblaščenega aktuarja, opredeljenega po zakonu, ki ureja zavarovalništvo.
- (2) Glede pogojev, ki jih mora izpolnjevati oseba za pridobitev naziva pooblaščen aktuar, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo.

(3) Pokojninska družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti pokojninske družbe iz drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona mora zaposlovati delavce, ki imajo ustrezna strokovna znanja in izkušnje s področja financ.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše najmanjše število delavcev, ki jih mora zaposlovati pokojninska družba v skladu s prejšnjim odstavkom, pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ter način preverjanja teh pogojev.

324. člen

(uprava pokojninske družbe)

(1) Uprava pokojninske družbe, ki opravlja dejavnost iz prve alineje drugega odstavka 94. člena tega zakona mora imeti najmanj dva člana, ki pokojninsko družbo zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nihče izmed članov uprave te pokojninske družbe oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje pokojninske družbe za celoten obseg storite dejavnosti pokojninske družbe.

(2) Za člana uprave pokojninske družbe je lahko imenovala le oseba, ki na podlagi izpolnjevanja pogojev za člana uprave zavarovalne družbe po zakonu, ki ureja zavarovalništvo pridobi dovoljenje nadzornega organa po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, za opravljanje funkcije člana uprave pokojninske družbe.

(3) Član uprave mora biti v pokojninski družbi v delovnem razmerju s polnim delovnim časom za nedoločen čas.

325. člen

(postopek izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona mora kandidat za člana uprave priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega člena.

(2) Nadzorni organ izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če na podlagi listin zaključi, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave pokojninske družbe.

(3) Nadzorni organ zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje pokojninske družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

(4) Oseba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave, mora pred imenovanjem za opravljanje te funkcije v drugi pokojninski družbi ponovno pridobiti dovoljenje nadzornega organa za imenovanje za člana uprave.

326. člen

(nadzorni svet pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba ima nadzorni svet.

(2) Za sestava nadzornega sveta ne veljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju.

(3) Član nadzornega sveta ne more biti oseba, ki je povezana s pravnimi osebami, v katerih je pokojninska družba udeležena z več kot 5% kapitalskim deležem.

(4) Najmanj ena tretjina članov nadzornega sveta pokojninske družbe mora biti imenovana na predlog članov vzajemnih pokojninskih skladov, ki jih upravlja pokojninska družba.

(5) Člane nadzornega sveta iz prejšnjega odstavka imenuje odbor iz 310. člena tega zakona.

327. člen

(preoblikovanje in prenehanje pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba se lahko preoblikuje v zavarovalno delniško družbo, če izpolnjuje vse pogoje določene v zakonu, ki ureja zavarovalništvo in če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za prenehanje pokojninske družbe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, o likvidaciji in stečajju zavarovalne delniške družbe.

8. Likvidacija pokojninskega sklada

328. člen

(razlogi za začetek likvidacije pokojninskega sklada)

(1) Likvidacija pokojninskega sklada se začne v primeru, če:

- je s pravnomočno odločbo agencije izvajalcu odvzeto dovoljenje za upravljanje pokojninskega sklada ali, če je bil nad izvajalcem začel stečajni postopek ali postopek likvidacije,
- je število članov pokojninskega sklada ob izteku enega leta od ustanovitve pokojninskega sklada manjše od 1000,
- se število članov pokojninskega sklada zmanjša pod 1000 in v naslednjih treh mesecih ne doseže tega števila,
- se čista vrednost sredstev pokojninskega sklada zmanjša pod 500.000 evrov in v nadaljnjih treh mesecih ne doseže 500.000 evrov,
- v drugih primerih, določenih s pravili vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Niti član vzajemnega pokojninskega sklada niti njegov upnik ne moreta zahtevati razdelitve premoženja oziroma likvidacije pokojninskega sklada.

329. člen

(sklep o začetku likvidacije)

(1) V primerih iz druge do pete alineje prvega odstavka prejšnjega člena sprejme sklep o začetku likvidacije upravljavec pokojninskega sklada.

(2) Sklep o začetku likvidacije objavi upravljavec v Uradnem listu Republike Slovenije in o njem pisno obvesti vse člane pokojninskega sklada.

330. člen

(pravne posledice začetka likvidacijskega postopka)

Od dneva objave sklepa o začetku likvidacijskega postopka člani pokojninskega sklada od upravljavca ne morejo več zahtevati izplačila odkupne vrednosti enot premoženja, knjiženih v korist njihovih osebnih računov.

331. člen

(unovčenje in razdelitev likvidacijske mase)

(1) Po sprejemu sklepa o začetku likvidacije upravljavec unovči vse naložbe pokojninskega sklada.

(2) Iz denarne likvidne mase, ki nastane z unovčenjem naložb pokojninskega sklada, si upravljavec izplača provizijo za upravljanje pokojninskega sklada v sorazmerju s časom upravljanja tega sklada v letu likvidacije, in stroške likvidacije, do katerih je upravičen po pravilih pokojninskega sklada, ostanek likvidacijske mase pa se razdeli članom pokojninskega sklada v sorazmerju s številom enot premoženja, knjiženih v korist njihovega osebnega računa.

(3) Če je prišlo do likvidacije pokojninskega sklada iz razloga navedenega v prvi alineji prvega odstavka 328. člena tega zakona, upravljavec pokojninskega sklada ni upravičen do provizije iz prejšnjega odstavka.

(4) Od izplačila sredstev članom pokojninskega sklada iz likvidacijske mase, upravljavec ni upravičen do provizije.

332. člen

(likvidacija po sklepu agencije)

(1) V primeru iz prve alineje prvega odstavka 328. člena tega zakona izda sklep o likvidaciji Agencija.

(2) Za likvidacijo pokojninskega sklada po sklepu Agencije se smiselno uporabljajo določbe 329. do 331. člena tega zakona.

333. člen

(prenos upravljanja pokojninskega sklada namesto likvidacije)

(1) V primeru iz prve alineje prvega odstavka 328. člena tega zakona lahko Agencija sklene, da se namesto likvidacije prenese upravljanje pokojninskega sklada na drugega upravljavca iz 290. člena tega zakona, če ta na tak prevzem pristane.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka Agencija s sklepom o prenosu upravljanja pokojninskega sklada namesto likvidacije pooblasti banko, pri kateri je odprt denarni račun iz 300. člena tega zakona, da izvede vsa opravila, potrebna za prenos upravljanja pokojninskega sklada. Stroške prenosa izplača upravljavec-prevzemnik banki iz sredstev pokojninskega sklada, in za račun pokojninskega sklada uveljavi povrnitev le-teh od upravljavca pokojninskega sklada iz prve alineje prvega odstavka 328. člena tega zakona.

VIII. Poglavje: Izplačevanje dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne pokojnine

334. člen

(izplačevanje pokojninske rente)

(1) Doživljenjsko pokojninsko rento iz drugega odstavka 336. člena tega zakona lahko izplačuje:

- zavarovalnica, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,
- pokojninska družba, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

(2) Prejemek iz prejšnjega odstavka se lahko izplačuje v obliki mesečne, polletne ali letne rente.

(3) Višino pokojninske rente iz prejšnjega odstavka izračuna pokojninska družba ali zavarovalnica, ki bo rento izplačevala.

(4) Podrobnejša pravila in minimalne zahteve, ki jih mora zavarovalnica upoštevati pri izračunu pokojninske rente, določi ministrstvo, pristojno za finance.

335. člen

(obveznosti izplačevalca pokojninske rente)

(1) Pokojninska družba oziroma zavarovalnica, ki izplačuje pokojninske rente iz prvega odstavka prejšnjega člena, mora v posebnih pravilih, ki jih potrdi Agencija za zavarovalni nadzor, določiti pogoje ter način izračunavanja in izplačevanja le-teh.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor pravila potrdi, če so v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja zavarovalništvo.

(3) Za izplačevanje pokojninske rente iz prvega odstavka prejšnjega člena mora pokojninska družba oziroma zavarovalnica oblikovati poseben kritni sklad, skladno z določbami zakona, ki ureja zavarovalništvo, ki je ločen od ostalih kritnih skladov s katerimi upravlja.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino pravil iz prvega odstavka tega člena.

336. člen

(obveščanje davčnih organov)

Pokojninska družba oziroma zavarovalnica, ki izplačuje pokojninske rente iz prvega odstavka 334. člena tega zakona mora pristojni davčni organ obvestiti, da se pokojninska renta izplačuje iz naslova dodatnega pokojninskega varčevanja in zavarovanja ter ga obvestiti o višini izplačane rente.

IX. Poglavje: Nadzor

1. Nadzorni organi

337. člen

(pristojni nadzorni organi za opravljanja nadzora)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona glede pokojninskega načrta ter pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta in pravic, ki jih člani pridobijo na teh podlagah, opravlja minister, pristojen za delo v sodelovanju z inšpektorjem za delo.

(2) Nadzor nad upravljanjem in poslovanjem vzajemnih pokojninskih skladov oziroma krovnih vzajemnih pokojninskih skladov opravlja Agencija.

(3) Nadzor nad poslovanjem bank opravlja Banka Slovenije.

(4) Nadzor na poslovanjem zavarovalnic opravlja Agencija za zavarovalni nadzor.

(5) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona glede uveljavljanja davčnih in drugih olajšav opravlja pristojni davčni urad, v skladu s posebnim zakonom, ki ureja davčno službo in davčni postopek.

338. člen

(način opravljanja nadzora)

(1) Nadzorni organi iz prejšnjega člena tega zakona opravljajo nadzor:

- s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil upravljavcev glede vseh
- dejavnosti po tem zakonu;
- z opravljanjem pregledov poslovanja subjektov nadzora,
- in z drugimi ukrepi v njihovi pristojnosti po tem zakonu ali drugimi zakoni.

(2) Nadzorni organi iz prejšnjega člena lahko pri izvajanju nadzora po tem zakonu brez omejitev pregledujejo poslovne knjige, spise in druge dokumente, ki se nanašajo na poslovanje upravljavcev.

(3) Upravljavci so dolžni poročati pristojnemu nadzornemu organu oziroma ga obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah ter nadzornim organom iz prejšnjega člena omogočiti opravljanje pregleda po tem zakonu ter mu na njegovo zahtevo izročiti računalniške izpise oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

339. člen

(sodelovanje ministra, pristojnega za delo in inšpektorja za delo)

(1) V primeru, ko je ministru, pristojnemu za delo, sporočena kršitev določb tega zakona pokojninskega načrta, pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta oziroma pravic, ki jih člani pridobijo na teh podlagah, minister nemudoma obvesti inšpektorja za delo.

(2) Inšpektor za delo nadzor opravlja skladno z določbami tega zakona, zakona, ki ureja inšpekcijo dela in zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

340. člen

(sodelovanje nadzornih organov)

(1) Agencija obvesti Banko Slovenije oziroma Agencijo za zavarovalni nadzor o vseh ugotovitvah in o izrečenih ukrepih v postopku nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti.

(2) Banka Slovenije oziroma Agencija za zavarovalni nadzor obvesti Agencijo o vseh ugotovitvah in o izrečenih ukrepih v postopku nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti.

341. člen

(pregled poslovanja)

Kadar je zaradi nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada treba opraviti pregled poslovanja upravljavca pokojninskega sklada, opravi Agencija ta pregled v sodelovanju z Banko Slovenije oziroma z Agencijo za zavarovalni nadzor.

342. člen

(smiselna uporaba določb)

(1) Za nadzor nad upravljavci pokojninskih skladov po tem zakonu se smiselno uporabljajo drugi in tretji odstavek 193. člena, 195. člen, 196. člen, 1. do 4. točka in 7. točka prvega odstavka 197. člena, 198. člen, 200. člen, 201. člen in 206. do 208. člen ZISDU-1.

(2) Pri smiselni uporabi določb iz prvega do vključno četrtega odstavka tega člena se besede:

1. "družba za upravljanje" v vseh sklonih nadomestijo z besedami "upravljavec pokojninskega sklada" v vseh sklonih,
2. "investicijski sklad" v vseh sklonih nadomestijo z besedami "pokojninski sklad" v vseh sklonih.

2. Odprava kršitev in ukrepi

343. člen

(odredba o odpravi kršitev, ki jo izda inšpektor za delo)

(1) V primeru kršitve določb tega zakona, pokojninskega načrta, pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta oziroma pravic članov, ki jih člani pridobijo na teh podlagah, s strani delodajalca, ki financira pokojninski načrt kolektivnega varčevanja, inšpektor za delo izda odredbo o odpravi kršitev.

(2) V kolikor delodajalec kršitev ne odpravi v roku določenem v odredbi iz prejšnjega odstavka, inšpektor za delo izreče sankcijo skladno s tem zakonom, zakonom, ki ureja inšpekcijo dela in zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor.

344. člen

(odredba o odpravi kršitev, ki jo izda Agencija)

Agencija izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada ugotovi da upravljavec:

1. pri upravljanju pokojninskega sklada krši določbe ZISDU-1, ZTFI, ZZavar, tega zakona oziroma drugega zakona, ki ureja upravljanje pokojninskih skladov, oziroma predpisov, izdanih na podlagi teh zakonov,
2. krši obveznost poročanja in obveščanja.

345. člen

(odreditev dodatnega ukrepa)

(1) Kadar Agencija pri opravljanju nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada ugotovi, da upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ni izpolnil obveznosti iz tretjega odstavka 305. člena tega zakona in ni postopal skladno z določbami 306. člena tega zakona, mu z odločbo naloži, da s svojega denarnega računa na poseben denarni račun vzajemnega pokojninskega sklada iz 300. člena tega zakona nakaže denarna sredstva v višini razlike med zajamčeno vrednostjo premoženja vzajemnega pokojninskega sklada oziroma podsklada krovnega vzajemnega pokojninskega sklada in dejansko (nižjo) čisto vrednostjo tega premoženja, in določi rok za izpolnitev te obveznosti, ki ne sme biti daljši od treh delovnih dni.

(2) Proti odločbi o odreditvi dodatnega ukrepa iz prvega odstavka tega člena je dovoljen ugovor, za katerega se smiselno uporablja prvi odstavek 528. člena in 529. do 532. člen ZTFI.

(3) Proti odločbi, s katero Agencija zavrne ugovor iz drugega odstavka tega člena, je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(4) Tožba iz tretjega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

(5) Dokončno odločbo Agencije iz prvega odstavka tega člena izvrši sodišče na predlog Agencije.

346. člen

(začasna prepoved upravljanja pokojninskega sklada)

(1) Agencija upravljavcu vzajemnega pokojninskega sklada začasno prepove upravljanje pokojninskega sklada v naslednjih primerih:

– če upravljavec ne vodi tekoče poslovnih knjig ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc pokojninskega sklada, tako da ni mogoče kadarkoli preveriti, ali pri upravljanju pokojninskega sklada posluje v skladu z ZISDU-1, z ZZavar oziroma z drugim zakonom, ki ureja upravljanje pokojninskih skladov, oziroma s predpisi, izdanimi na podlagi teh zakonov,

– če upravljavec pokojninskega sklada ni ravnal v skladu z odredbo o odpravi kršitev,

– če upravljavec pokojninskega sklada ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije oziroma kako drugače ovira opravljanje nadzora,

– če upravljavec krši pravila o naložbah pokojninskega sklada, ki ga upravlja, oziroma o upravljanju premoženja pokojninskega sklada, in je zaradi tega premoženju pokojninskega sklada nastala oziroma bi mu lahko nastala večja škoda.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja do izdaje odločbe, s katero Agencija ugotovi, da so bile kršitve odpravljene, oziroma do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja oziroma do prenehanja dovoljenja po 348. členu tega zakona.

(3) Z odločbo iz prvega odstavka tega člena Agencija tudi:

– imenuje skrbnika, ki za obdobje, v katerem velja prepoved iz prvega odstavka tega člena, prevzame upravljanje pokojninskega sklada,

- naloži upravljavcu, da v roku, ki ne sme biti daljši od treh dni, prenese vse posle upravljanja pokojninskih skladov, ki jih upravlja, na skrbnika,
- prepove klirinško depotni družbi izvršitev nalogov upravljavca za prenos vrednostnih papirjev z računov vrednostnih papirjev pokojninskim skladov iz 299. člena tega zakona in ji naloži, da omogoči vnos teh nalogov skrbniku,
- prepove banki oziroma organizaciji, ki opravlja plačilni promet, ki vodi posebne denarne račune pokojninskih skladov iz 300. člena tega zakona, izvršitev nalogov upravljavca za prenos denarnih sredstev s teh denarnih računov in ji naloži, da sprejema naloge skrbnika za prenos denarnih sredstev s teh računov,
- odredi druge ukrepe, ki so potrebni, da se doseže namen prepovedi iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena na skrbnika preidejo vse pravice upravljavca v zvezi z upravljanjem vzajemnega pokojninskega sklada, vključno s pravicami do provizij in do povrnitve stroškov, in skrbnik prevzame vse obveznosti upravljavca pokojninskega sklada razen obveznosti iz tretjega odstavka 305. člena tega zakona.

(5) Kadar je upravljavcu, ki mu je bila izrečena prepoved upravljanja pokojninskih skladov, s pravnomočno odločbo Agencije odvzeto dovoljenje za upravljanje pokojninskih skladov, se pravne posledice prepovedi iz tretjega in četrtega odstavka tega člena podaljšajo do konca postopka likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada oziroma do prenosa upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca.

(6) Kadar se zaradi pravnomočnega odvzema dovoljenja upravljavcu za upravljanje pokojninskih skladov opravi likvidacija pokojninskega sklada, opravi likvidacijo skrbnik.

347. člen

(razlogi za odvzem dovoljenja za oblikovanje pokojninskega sklada)

Agencija odvzame upravljavcu pokojninskega sklada dovoljenje za oblikovanje pokojninskega sklada oziroma pokojninskih skladov, ki jih upravlja, če:

- upravljavec ni ravnal v skladu z odločbo Agencije o dodatnem ukrepu iz prvega odstavka 345. člena tega zakona in je bila zaradi tega opravljena prisilna izvršitev te odločbe,
- je Agencija že tretjič v obdobju dveh let izdala odločbo o dodatnem ukrepu iz prvega odstavka 345. člena tega zakona,
- upravljavec krši odločbo o začasni prepovedi upravljanja pokojninskega sklada iz 346. člena tega zakona
- upravljavec krši pravila o naložbah vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja, oziroma o upravljanju premoženja pokojninskega sklada, in je zaradi tega premoženju pokojninskega sklada nastala oziroma bi mu lahko nastala večja škoda.

348. člen

(prenehanje dovoljenja za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada preneha, če je Banka Slovenije v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada, ki je banka, izdala odločbo o začetku prisilne likvidacije iz 226. člena ZBan-1 oziroma odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka iz 320. člena ZBan-1 oziroma če je Agencija za zavarovalni nadzor v postopku nadzora nad upravljavcem, ki je zavarovalnica, izdala odločbo o začetku prisilne likvidacije iz 193. člena ZZavar oziroma odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka iz 201. člena ZZavar.

(2) Agencija mora naslednji delovni dan po prejemu odločbe Banke Slovenije oziroma Agencije za zavarovalni nadzor iz prvega odstavka tega člena izdati odločbo, s katero ugotovi,

da je dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada prenehalo in upravljavcu prepove nadaljnje upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Za odločbo iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja tretji odstavek 346. člena tega zakona in 528. do 532. člen ZTFI.

(4) Z izdajo odločbe iz drugega odstavka tega člena nastopijo pravne posledice iz četrtega odstavka 221. člena ZISDU-1. Pravne posledice iz prejšnjega stavka trajajo do konca postopka likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada oziroma do prenosa upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca.

(5) Kadar se zaradi prenehanja dovoljenja upravljavcu za oblikovanje vzajemnih pokojninskih skladov opravi likvidacija pokojninskega sklada, opravi likvidacijo skrbnik.

TRINAJSTI DEL: Kazenske določbe

349. člen

(globe za prekršek pravne osebe v obveznem pokojninskem in invalidskem zavarovanju)

(1) Z globo najmanj 2.100 eurov se kaznuje za prekršek:

- delodajalec, če zavarovancu, pri katerem je podana invalidnost, ne zagotovi pravice do premestitve (91. in 101. člen) ali pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega (93. člen);
- delodajalec, če zavarovancu, pri katerem je podana invalidnost, ne omogoči poklicne rehabilitacije (88. člen);
- delodajalec, ki je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki zavodu ne omogoči nadzora nad poslovnimi knjigami v postopku kontrole pravilnosti plačila prispevkov (tretji odstavek 227. člena).

(2) Z globo najmanj 420 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pri pravni osebi, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo najmanj 840 eurov se kaznuje za prekršek delodajalec ali drug dajalec podatkov iz drugega odstavka 203. člena tega zakona, če zavodu v predpisanem roku ne sporoči podatkov o okoliščinah oziroma spremembah okoliščin, ki se nanašajo na uživalce pravic po tem zakonu in vplivajo na pravice po tem zakonu, njihov obseg ali izplačevanje (185. člen);

(4) Z globo najmanj 420 eurov se kaznuje uživalec pravic in odgovorna oseba pri pravni osebi, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

350. člen

(globe za prekršek pravne osebe v obveznem dodatnem pokojninskem zavarovanju ali dodatnem pokojninskem varčevanju)

(1) Za prekršek se z globo v višini od 1500 do 5.000 evrov kaznuje:

- delodajalec, ki v nasprotju z določbami tega zakona ne omogoči vključitve vsem zaposlenim pod enakimi pogoji;
- delodajalec, ki ni poravnal obveznosti iz naslova izvedbe vplačil v obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje;
- delodajalec, ki ni poravnal obveznosti iz naslova izvedbe vplačil v kolektivno varčevanje, čeprav za obdobje, ko vplačila niso bila izvedena, predhodno ni sklenil mirovanja dodatnega pokojninskega varčevanja skladno določbo prvega odstavka 8. člena tega zakona;
- upravljavec, ki izvaja dodatno pokojninsko varčevanje v nasprotju z določbami pokojninskega načrta ali v nasprotju z določbami tega zakona

(2) Z globo v višini od 500 do 1.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pri delodajalcu, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

351. člen

(globo za prekršek upravljavca v obveznem dodatnem pokojninskem zavarovanju ali dodatnem pokojninskem varčevanju)

Za prekršek se po postopku in z globo, v višini določeni v zakonu, ki ureja poslovanje upravljavca, kaznuje upravljavec, ki ravna v nasprotju z določbami tega zakona.

TRINAJSTI DEL PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

352. člen

(varstvo pravic, pridobljenih po prejšnjih predpisih)

Uživalcem, ki so uveljavili pravice do uveljavitve tega zakona, se od uveljavitve tega zakona dalje zagotavljajo te pravice najmanj v obsegu, določenem s predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, in se usklajujejo po določbah tega zakona.

353. člen

(nadaljevanje postopkov, začelih pred uveljavitvijo tega zakona)

(1) V postopku za uveljavljanje pravic iz obveznega zavarovanja oziroma za ugotavljanje pokojninske dobe, ki se je začel pred uveljavitvijo tega zakona, se uporabljajo predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se pravice na podlagi invalidnosti določijo po predpisih, veljavnih na dan nastanka invalidnosti.

354. člen

(varstvo pričakovanih pravic)

(1) Osebe, ki so do uveljavitve tega zakona izpolnile pogoje za pridobitev pravice do pokojnine po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, vendar še niso vložile zahtevka, lahko uveljavijo to pravico po navedenih predpisih, tudi po tem dnevu.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se za odmero pokojnine upošteva zavarovalna doba do dneva prenehanja zavarovanja.

(3) Šteje se, da je zavarovanec izpolnil pogoje za priznanje pravice do starostne pokojnine do uveljavitve tega zakona, če je do uveljavitve tega zakona vložil zahtevo za dokup pokojninske dobe, četudi mu je bilo šele po uveljavitvi tega zakona priznано obdobje pokojninske dobe, s katerim je izpolnil pogoje za priznanje pravice do pokojnine.

355. člen

(pridobitev pravic oseb, ki nimajo lastnosti zavarovanca po tem zakonu)

(1) Osebe, ki po uveljavitvi tega zakona nimajo lastnosti zavarovanca po tem zakonu, imele pa so lastnost zavarovanca po prejšnjih predpisih, lahko uveljavijo pravice iz pokojninskega zavarovanja pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

(2) Za osebe, ki so imele lastnost zavarovanca v skladu s prejšnjim odstavkom, se štejejo tudi osebe, ki so bile zavarovane pri tujem nosilcu obveznega zavarovanja v državi, s katero je sklenjen mednarodni sporazum o socialnem zavarovanju, če uveljavljajo pravice po tem sporazumu.

(3) Pravico do družinske oziroma vdovske pokojnine lahko pod pogoji in na način, ki jih določa ta zakon, uveljavijo družinski člani osebe iz prejšnjih dveh odstavkov, prav tako pa tudi družinski člani uživalca pokojnine po prejšnjih predpisih, če izpolnjujejo pogoje, ki jih določa ta zakon za družinske člane.

356. člen

(varstvo pravic po prejšnjih predpisih za brezposelne zavarovance in delovne invalide)

Zavarovanec, ki je na dan 31. 12. 2010 užival pravico do denarnega nadomestila za čas brezposelnosti in delovni invalid II. in III. kategorije, ki jima je do izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, manjkalo pet let starosti in pokojninske dobe ali manj, lahko uveljavi pravico do starostne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

357. člen

(uskladitev statusa)

(1) Oseba, ki je bila ob uveljavitvi tega zakona na šolanju, ter je opravljala samostojno oziroma kmetijsko dejavnost, je od prvega dne po izteku šolskega leta, v katerem je začel veljati ta zakon, obvezno zavarovana, če še naprej opravlja samostojno oziroma kmetijsko dejavnost.

(2) Osebe, ki so se na podlagi določbe zakona, veljavnega do uveljavitve tega zakona o pogojih, pod katerimi zavarovanje ni bilo obvezno odjavile oziroma vložile odjavo iz zavarovanja do 31. 12. 2010, ker njihov dobiček v zadnjih treh letih ni presegal zneska minimalne plače in je ob uveljavitvi tega zakona še vpisana v ustrezen register za opravljanje samostojne dejavnosti, se mora v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona obvezno zavarovati.

(3) Zavod na podlagi podatkov Davčne uprave za osebe iz prejšnjega odstavka, ki se niso ponovno vključile v zavarovanje, po uradni dolžnosti ugotovi lastnost zavarovanca od 1. 7. 2011 naprej.

(4) Uživalec pokojnine, ki ob uveljavitvi tega zakona dela oziroma opravlja dejavnost, na podlagi katere bi ponovno pridobil lastnost zavarovanca iz 14., 15. in 16. člena zakona mora, najpozneje v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona uskladiti svoj status z določbami 125. člena zakona. Ponovno lastnost zavarovanca pridobi z dnem vložitve prijave v zavarovanje.

(5) Uživalcu pokojnine, ki v roku, določenem v prejšnjem odstavku, ne uskladi svojega statusa, se od prvega dne naslednjega meseca po preteku roka preneha izplačevati pokojnina.

358. člen

(uživanje pravic iz invalidskega zavarovanja, pridobljenih po prejšnjih predpisih)

(1) Uživalci pravic na podlagi preostale delovne zmožnosti (II. in III. kategorija invalidnosti), uveljavljenih po predpisih, ki so se uporabljali do datuma uveljavitve tega zakona, obdržijo te pravice v nespremenjenem obsegu tudi po navedenem datumu.

(2) Denarna nadomestila se uživalcem iz prejšnjega odstavka usklajujejo enako, kot se usklajuje pokojnina po tem zakonu.

(3) Uživalci pravic iz prvega odstavka tega člena, lahko pridobijo pravice po tem zakonu le v primeru poslabšanja že ugotovljene invalidnosti ali nastanka nove invalidnosti.

359. člen

(pravice invalidov III. kategorije)

(1) Zavarovanec iz drugega in tretjega odstavka 66. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06-

ZUTPG in 10/08 ZVarDod), ki ni pridobil pravice na podlagi ugotovljene invalidnosti III. kategorije, lahko zahteva, da se mu prizna pravica iz invalidskega zavarovanja, če na dan 31.12.2010 izpolni pogoje pretežnosti zavarovanja za širši obseg pravic.

(2) Pravica iz invalidskega zavarovanja se zavarovancu iz prejšnjega odstavka prizna s 1.1.2011, če vloži zahtevo do 30.6.2011, sicer pa od prvega dne naslednjega meseca po vložitve zahteve.

360. člen

(upoštevanje znižanja starostne meje po prejšnjih predpisih)

(1) Zavarovanci, ki so na dan 1. 1. 2001 delali na delovnih mestih, na katerih se jim je štela zavarovalna doba s povečanjem in imeli najmanj 25 let (moški) oziroma 23 let (ženske) pokojninske dobe, so še nadalje upravičeni do štetja zavarovalne dobe s povečanjem in do znižanja starostne meje za pridobitev pravice do predčasne oziroma starostne pokojnine za toliko mesecev, kolikor so jih pridobili na račun štetja zavarovalne dobe s povečanjem.

(2) Ne glede na določbe tega zakona se zavarovancem, ki se jim je do 31. 12. 2000 štela zavarovalna doba s povečanjem, starostna meja, predpisana za pridobitev predčasne oziroma starostne pokojnine, se starost zniža za toliko mesecev, za kolikor je bila povečana zavarovalna doba, vendar največ do:

- 50 let (moški) in 45 let (ženske) po stopnji 12/18
- 51 let 6 mesecev (moški) in 46 let 6 mesecev (ženske) po stopnji 12/17
- 53 let 6 mesecev (moški) in 48 let 6 mesecev (ženske) po stopnji 12/16
- 55 let 6 mesecev (moški) in 50 let 6 mesecev (ženske) po stopnji 12/15
- 58 let (moški) in 53 let (ženske) po stopnji 12/14

(3) Če je zavarovanec delal na delovnih mestih, na katerih se je štela zavarovalna doba s povečanjem po različnih stopnjah povečanja, se minimalna starost iz prejšnjega odstavka določi v sorazmerju glede na trajanje zavarovanja na posameznih delih. Starostna meja se najprej zniža do omejitev, določenih za najvišjo stopnjo povečanja, znižanje za naslednjo stopnjo povečanja pa se izvede le, če znižanje po prejšnji višji stopnji povečanja ni doseglo minimalne starosti za naslednjo nižjo stopnjo povečanja.

(4) Določba drugega odstavka se ne uporablja za zavarovance, ki se jim je zavarovalna doba štela s povečanjem na podlagi osebnih okoliščin po predpisih, veljavnih do 31. 12. 1999 zavarovancem iz 201. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur. list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06-ZUTPG in 10/08 ZVarDod) ter za zavarovance iz 145. člena tega zakona. Tem se starostna meja za pridobitev pravice do predčasne oziroma starostne pokojnine zniža za eno leto za vsake štiri leta, prebite v zavarovanju.

361. člen

(postopno spreminjanje pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine po posebnih predpisih)

(1) Zavarovanec ne glede na določbe:

- zakona o policiji (Ur.list RS, št. 66/09-UPB7, 22/10),
- zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Ur. list RS, št. 10/06-UPB1, 76/08, 40/09),
- zakona o odpravljanju posledic dela z azbestom (Ur. list, št. 15/07-UPB1, 51/09),

ne more uveljaviti pravice do starostne pokojnine pred dopolnitvijo starosti in pokojninske dobe:

Leto	Starost		Pokojninska doba	
	moški leta	ženska meseci	moški leta	ženska meseci
2011	54	0	34	0

2012	54	6	51	6	34	6	31	6
2013	55	0	52	0	35	0	32	0
2014	55	0	52	6	35	0	32	6
2015	55	0	53	0	35	0	33	0

(2) Zavarovancem, ki so delali na delovnih mestih, na katerih se je zavarovalna doba štela s povečanjem, se starostne meje iz prejšnjega odstavka znižajo za toliko mesecev, kolikor je znašalo povečanje zavarovalne dobe, vendar največ do omejitev iz prejšnjega člena tega zakona, če je to za zavarovanca ugodneje.

362. člen

(upoštevanje plačil po prejšnjih predpisih)

(1) Pri izračunu pokojninske osnove se za čas do 31. 12. 1991 prejete plače in osnove, od katerih so bili plačani prispevki, upoštevajo v neto zneskih, za čas od 1. 1. 1992 do 31. 12. 2010 pa se preračunajo v neto zneske po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

(2) Plača, izplačana za delo preko polnega delovnega časa do uveljavitve zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnega do 31. 3. 1992, se upošteva pri izračunu pokojninske osnove, če je bila izplačana za delo, ki se je po predpisih o delovnih razmerjih štelo kot poseben delovni pogoji.

363. člen

(odmera pokojnine v prehodnem obdobju)

(1) Zavarovancu, ki je del pokojninske dobe dopolnil do 31. 12. 2010, se pokojnina odmeri ob upoštevanju odstotkov za odmero pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona in odstotkov za odmero pokojnine, določenih s tem zakonom.

(2) Pokojninska doba, dopolnjena po prejšnjih predpisih, ki je po teh predpisih ni mogoče vrednotiti, ker je krajša od šestih mesecev, se prišteje k pokojninski dobi, dopoljnjeni po uveljavitvi tega zakona.

364. člen

(pravice iz zavarovanja za ožji obseg)

(1) Zavarovancem, ki so pretežni del zavarovalne dobe prebili v zavarovanju za ožji obseg pravic po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, se pokojnina odmeri brez upoštevanja določb o najnižji pokojninski osnovi, vendar najmanj v višini 35 % najnižje pokojninske osnove.

(2) Zavarovanci iz prejšnjega odstavka nimajo pravice do delne pokojnine, letnega dodatka in dodatka za pomoč in postrežbo.

(3) Zavarovanci iz prvega odstavka tega člena nimajo pravic na podlagi ugotovljene II. ali III. kategorije invalidnosti, razen invalidske pokojnine.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena imajo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo slepi in nepokretni zavarovanci iz 108. člena tega zakona.

365. člen

(izplačevanje invalidnin)

Uživalcem invalidnine po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur. list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06-ZUTPG in 10/08 ZVarDod) se izplačuje denarno nadomestila za telesno okvaro v znesku, kot je bil določen za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona.

366. člen

(vštevanje časa opravljanja samostojne dejavnosti pred 1. 1. 1983 v zavarovalno dobo)
Obdobja iz 309. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur. list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98) se štejejo v zavarovalno dobo, če je plačan prispevek po prvem do tretjem odstavku 160. člena tega zakona.

367. člen

(izplačevanje kmečkih starostnih pokojnin)

(1) Uživalcem starostne ali družinske pokojnine po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov (Ur. list SRS, št. 30/79 in 1/82) se izplačuje pokojnina v znesku, kot je bil določen za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona in se usklajuje tako, kot pokojnine po tem zakonu.

(2) Uživalcem pokojnine iz prejšnjega odstavka – kmetom borcem NOV pred 9. 9. 1943 oziroma pred 13. 10. 1943 ali njihovim zakoncem se izplačuje pokojnina v znesku, kot je bil določen za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona in se usklajuje tako, kot pokojnine po tem zakonu.

(3) Pokojnine po prejšnjih dveh odstavkih se izplačujejo ob pogojih za uživanje pravic, ki jih določa ta zakon.

(4) Po smrti uživalca pokojnine iz prvega odstavka tega člena, ki je uveljavil pravico do pokojnine kot zavarovanec iz šestega odstavka 17. člena zakona o starostnem zavarovanju kmetov, pridobi njegov zakonec pravico do družinske pokojnine ob pogojih iz 22. člena navedenega zakona.

(5) Po smrti uživalca starostne pokojnine iz drugega odstavka tega člena, ki je kot kmet – borec NOV pred 9. 9. 1943 oziroma pred 13. 10. 1943 uveljavil pravico do varstvenega dodatka k pokojnini, pridobi pravico do pokojnine njegov zakonec, ki je souživalec navedene starostne pokojnine, čeprav sam ni bil borec NOV.

368. člen

(uporaba določb o posebnih prispevkih za invalidsko zavarovanje)

Prispevki zavarovancev in delodajalcev za invalidsko zavarovanje ter prispevki delodajalcev za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni iz tretje, četrte in pete alineje prvega odstavka 150. člena tega zakona se pričnejo obračunavati po posebnih prispevnih stopnjah s 1. 1. 2013.

369. člen

(uporaba prejšnjih podzakonskih aktov do izdaje novih)

Podzakonski akti, ki so se uporabljali do uveljavitve tega zakona, se uporabljajo še naprej, do sprejema novih.

370. člen

(konstituiranje sveta zavoda)

Svet zavoda se konstituira v skladu z določbami 199. člena v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

371. člen

(zavarovanje delavcev, ki se jim je po prejšnjih prepisih štela zavarovalna doba s povečanjem)

Z dnem uveljavitve tega zakona se za delavce, ki se jim je po prejšnjih predpisih štela zavarovalna doba s povečanjem še naprej uporabljajo določbe 430. člena in 449. člena ZPIZ-1.

372. člen

(uskladitev določb pokojninskega načrta obveznega dodatnega zavarovanja)

(1) Upravljavec sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja mora določbe pokojninskega načrta obveznega dodatnega zavarovanja uskladiti z določbami enajstega dela tega zakona v roku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Zavarovanci, ki so bili vključeni v obvezno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu, veljavnem ob uveljavitvi tega zakona, se vključijo v nov pokojninski načrt obveznega dodatnega zavarovanja z dnem odobritve pokojninskega načrta iz prejšnjega odstavka s strani ministra, pristojnega za delo.

373. člen

(kapitalski sklad)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se še naprej uporabljajo določbe 243. do 248. člena ZPIZ-1 glede statusa, dejavnosti, sredstev, organov, uprave in statuta Kapitalskega sklada.

(2) Ne glede na določbe tretjega odstavka 283. člena, 290. člena in prvega odstavka 334. člena tega zakona lahko Kapitalski sklad iz prejšnjega odstavka:

- ustanovi odprt vzajemni pokojninski sklad,
- upravlja pokojninski sklad iz drugega odstavka 274. člena tega zakona ali
- izplačuje doživljenjsko pokojninsko rento skladno z določbami 334. do 336. člena tega zakona.

374. člen

(uskladitev pokojninskih načrtov)

(1) Izvajalec pokojninskega načrta, ki na dan uveljavitve tega zakona izvaja pokojninski načrt skladno z določbami III. poglavja ZPIZ-1, po katerem se odkupna vrednost izračunava z uporabo enot premoženja (v nadaljevanju: upravlja vzajemni pokojninski sklad), je dolžan svoje poslovanje prilagoditi določbam tega zakona v roku 9 mesecev od njegove uveljavitve.

(2) Izvajalec pokojninskega načrta, ki na dan uveljavitve tega zakona izvaja pokojninski načrt skladno z določbami III. poglavja ZPIZ-1, po katerem se odkupna vrednost izračunava na podlagi sorazmernega deleža zavarovanca v donosu kritnega sklada (v nadaljevanju: upravlja kritni sklad) je dolžan svoje poslovanje prilagoditi določbam tega zakona v roku 9 mesecev po njegovi uveljavitvi.

375. člen

(preoblikovanje kritnega sklada)

(1) Izvajalec iz prejšnjega odstavka mora za uskladitev poslovanja z določbami tega zakona zlasti preoblikovati kritni sklad, oblikovan na podlagi ZPIZ-1 v vzajemni pokojninski sklad po tem zakonu.

(2) Kritni sklad iz prejšnjega odstavka se preoblikuje s prenosom celotnega premoženja kritnega sklada na že obstoječ ali na novo oblikovani vzajemni pokojninski sklad (prevzemni vzajemni pokojninski sklad).

(3) Izvajalec, ki upravlja kritni sklad, udeležen v preoblikovanju in prevzemni vzajemni pokojninski sklad, vstopi v svojem imenu in za račun prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada v vsa pravna razmerja, v katerih je bil v svojem imenu in za račun kritnega sklada, ki se preoblikuje.

(4) V posameznem postopku preoblikovanja kritnega sklada je lahko udeležen le en kritni sklad, ki se preoblikuje in samo en prevzemni vzajemni pokojninski sklad.

(5) Po opravljenem postopku preoblikovanja kritni sklad, udeležen v preoblikovanju, preneha brez postopka likvidacije, vse njegovo premoženje ter pravice in obveznosti pa preidejo na prevzemni vzajemni pokojninski sklad.

376. člen

(načela in pogoji preoblikovanja)

(1) Zavarovanec, ki je bil do uveljavitve tega zakona vključen v pokojninski načrt, ki ga izvaja izvajalec, ki upravlja kritni sklad, pridobi po izvedenem postopku preoblikovanja enote premoženja prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada v skladu z določenim menjalnim razmerjem.

(2) Izvajalec, ki upravlja kritni sklad, udeležen v preoblikovanju, mora pred začetkom preoblikovanja prevrednotiti premoženje kritnega sklada v skladu s sklepom Agencije o vrednotenju premoženja vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Vrednost premoženja kritnega sklada, izračunana na način, določen v prejšnjem odstavku tega člena, predstavlja vrednost kritnega sklada, ki se uporablja v postopku preoblikovanja kritnega sklada po tem zakonu.

(4) Čista vrednost sredstev prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada mora biti po opravljenem postopku preoblikovanja najmanj enaka kot je bila vsota čistih vrednosti sredstev kritnega sklada, udeleženega v preoblikovanju, pred postopkom preoblikovanja. Skupna vrednost vseh enot premoženja prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada, katerih imetnik postane zavarovanec po opravljenem postopku preoblikovanja mora biti najmanj enaka skupni vrednosti sorazmernega deleža kritnega sklada, katerega imetnik je bila ista oseba pred opravljenim postopkom preoblikovanja.

(5) Preoblikovanje kritnega sklada po tem zakonu je dopustno le pod naslednjimi pogoji:

- premoženjski položaj zavarovancev udeleženih pri preoblikovanju se po opravljenem postopku preoblikovanja ne sme poslabšati,
- celotni stroški, ki bremenijo prevzemni vzajemni pokojninski sklad morajo biti enaki oziroma ne smejo bistveno odstopati od celotnih stroškov, ki bremenijo kritni sklad, udeležen v preoblikovanju.

377. člen

(načrt preoblikovanja)

(1) Izvajalec pokojninskega načrta, ki upravlja kritni sklad, ki se preoblikuje, mora sprejeti načrt preoblikovanja.

(2) Načrt preoblikovanja mora vsebovati:

- podatke o kritnem skladu, udeleženem v postopku preoblikovanja ter podatke o prevzemnem vzajemnem pokojninskem skladu;
- podatke o izvajalcu pokojninskega načrta, ki je sprejel načrt preoblikovanja;
- dokumente, potrebne za pridobitev dovoljenj in soglasij v zvezi z oblikovanjem prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada;
- način določitve dneva obračuna preoblikovanja;
- način določitve dneva izvedbe preoblikovanja;
- način določitve obdobja v katerem izvajalec ne bo sprejemal vplačil v kritne sklade,
- udeležene v postopku preoblikovanja in opravljal izplačil iz teh kritnih skladov;
- postopek razporeditve presežkov kritnega sklada, udeleženega v preoblikovanju;
- če pravila kritnega sklada, udeleženega v preoblikovanju, določajo, da ima zavarovanec pravico do sorazmernega dela čistega dobička ter rezervacij kritnega

sklada – dan ter način pripisa dobička ter rezervacij kritnega sklada pred preoblikovanjem;

–natančen opis postopkov v zvezi z menjavo sorazmernega deleža zavarovanca v kritnem skladu, udeleženi v preoblikovanju, za enote premoženja prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada;

–informativno navedbo predvidenega menjalnega razmerja med deležem zavarovanca v kritnem skladu, udeleženi v preoblikovanju, za enote premoženja prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Dan obračuna preoblikovanja je dan, na katerega se določi menjalno razmerje po katerem se bodo zamenjevali deleži zavarovancev v kritnem skladu za enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada. Dan obračuna preoblikovanja ne sme biti določen kasneje kot 45 dan po dnevu, ko izvajalec, ki upravlja kritni sklad in prevzemni vzajemni pokojninski sklad, ki sta udeležena pri preoblikovanju, prejme odločbo Agencije o izdaji dovoljenja za preoblikovanje kritnega sklada iz 383. člena tega zakona.

(4) Dan izvedbe preoblikovanja je dan, na katerega se opravijo prenosi premoženja in obveznosti iz kritnega sklada, ki se preoblikuje, ter na katerega se opravi menjava deleža zavarovanca v kritnem skladu za enote premoženja prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(5) Načrt preoblikovanja morajo podpisati vsi člani uprave izvajalca, ki upravlja kritni sklad in prevzemni vzajemni pokojninski sklad, ki sta predmet preoblikovanja.

378. člen

(poročilo uprave oziroma upravnega odbora izvajalca o preoblikovanju)

(1) Uprava izvajalca, ki upravlja kritni sklad in prevzemni vzajemni pokojninski sklad, udeležena v preoblikovanju, mora izdelati poročilo o preoblikovanju.

(2) V poročilu o preoblikovanju iz prejšnjega odstavka je potrebno razložiti utemeljiti vsebino načrta preoblikovanja ter predvidene posledice preoblikovanja.

379. člen

(pregled skrbnika)

(1) Skrbnik kritnega sklada, udeleženega pri preoblikovanju, mora na podlagi poročila uprave oziroma upravnega odbora iz prejšnjega člena tega zakona pregledati nameravano preoblikovanje ter izdati mnenje k preoblikovanju.

(2) Strošek pregleda preoblikovanja in izdelava mnenja iz prvega odstavka tega člena, bremeni izvajalca, ki je sprejel načrt preoblikovanja.

380. člen

(pregled aktuarja)

(1) Pred izvedbo preoblikovanja kritnega sklada, udeleženega v preoblikovanju, mora pooblaščen aktuar opraviti aktuarski pregled ter v zvezi z njim podati aktuarsko poročilo glede postopka razporeditve presežkov kritnega sklada.

(2) Aktuarsko poročilo iz prejšnjega odstavka je obvezna sestavina zahteve za izdajo dovoljenja za preoblikovanje kritnega sklada iz 383. člena tega zakona.

381. člen

(obveščanje zavarovancev)

(1) Izvajalec, ki upravlja krovni sklad, udeležen pri preoblikovanju, mora pravna in druga dejstva in okoliščine v zvezi s preoblikovanjem javno objaviti.

(2) Izvajalec, ki upravlja krovni sklad, udeležen pri preoblikovanju, mora v zvezi s postopkom preoblikovanja javno objaviti vsaj:

- obvestilo o nameravani izvedbi preoblikovanja,
- obvestilo o prejemu odločbe, s katero je Agencija odločila o zahtevi za izdajo dovoljenja za preoblikovanje, z navedbo datuma dneva obračuna preoblikovanja, datuma dneva izvedbe preoblikovanja in obdobja, v katerem izvajalec ne bo sprejemal vplačil v pokojninske sklade, udeležene pri preoblikovanju in opravljal izplačil iz teh skladov;
- obvestilo o izvršenem preoblikovanju.

(3) Obvestila iz prejšnjega odstavka mora družba za upravljanje javno objaviti najkasneje drugi delovni dan po nastopu dejstva, na katerega se obvestilo nanaša.

(4) Agencija najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona predpiše način javne objave, roke in minimalni obseg objavljenih podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena tako, da je zagotovljena ustrezna obveščенost zavarovancev.

382. člen

(dostop do podatkov v zvezi s preoblikovanjem kritnega sklada)

(1) Vsak zavarovanec, vključen v obstoječe dodatno pokojninsko zavarovanje prek pokojninskega načrta, ki se izvaja prek kritnega sklada, udeleženega pri preoblikovanju, ima od izvajalca, ki upravlja ta kritni sklad, pravico zahtevati kopijo dokumentov v zvezi s preoblikovanjem, predvsem pa:

- načrt preoblikovanja,
- poročilo uprave oziroma upravnega odbora izvajalca o preoblikovanju,
- mnenje skrbnika o preoblikovanju.

(2) O pravici iz prejšnjega odstavka je potrebno zavarovance iz prejšnjega odstavka, opozoriti v vseh javnih objavah iz drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona.

(3) Izvajalec mora v osmih dneh po prejemu odločbe o izdaji dovoljenja za preoblikovanje kritnega sklada zavarovance kritnega sklada obvestiti o tem dejstvu.

(4) Izvajalec mora zavarovancem iz prvega odstavka tega člena, ki s preoblikovanjem postanejo člani prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada v roku 15 dni od dneva izvedbe preoblikovanja posredovati:

- obvestilo o vključitvi iz drugega odstavka 253. člena tega zakona,
- pokojninski načrt, in
- pravila upravljanja in prospekt prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(5) Agencija natančneje predpiše dokumentacijo, ki mora biti dostopna zavarovancem kritnega sklada v skladu z določbami prvega odstavka tega člena in vsebino obvestila iz tretjega odstavka tega člena.

383. člen

(dovoljenje za preoblikovanje)

(1) Izvajalec, ki upravlja kritni sklad, udeležen pri preoblikovanju, mora pred izvedbo prenosa premoženja kritnega sklada na prevzemni vzajemni pokojninski sklad pridobiti dovoljenje Agencije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za preoblikovanje kritnega sklada).

(2) Zahtevo za izdajo dovoljenja za preoblikovanje kritnega sklada vložijo izvajalec, ki upravlja kritni sklad, udeležen pri preoblikovanju. Zahtevo mora vložiti najkasneje v roku 60 dni po uveljavitvi tega zakona.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za preoblikovanje kritnega sklada mora izvajalec, ki upravlja kritni sklad, udeležen pri preoblikovanju, priložiti vsaj:

- načrt preoblikovanja,

- mnenje skrbnika,
- poročilo aktuarja iz 380. člena tega zakona.

(4) Za postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za preoblikovanje kritnega sklada se za oblikovanje prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada smiselno uporabljajo tudi določbe 286. člena tega zakona o izdaji dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada.

(5) Agencija lahko natančneje predpiše dokumentacijo, ki jo je potrebno priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za preoblikovanje kritnega sklada in na podlagi katere je mogoče ugotoviti izpolnjevanje pogojev za preoblikovanje.

(6) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za preoblikovanje kritnega sklada, če:

- ugotovi, da niso bile upoštewane določbe tega zakona o preoblikovanju kritnega sklada,
- če ni mogoče izdati dovoljenja za upravljanje prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada.

(7) Agencija lahko v izreku odločbe o izdaji dovoljenja za preoblikovanje kritnega sklada izrecno navede, da izdaja tudi dovoljenje za upravljanje prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada.

384. člen

(revizija preoblikovanja)

(1) Preoblikovanje mora po stanju na dan obračuna v času med dnevom obračuna preoblikovanja in dnevom izvedbe preoblikovanja pregledati en ali več revizorjev (v nadaljnjem besedilu: revizor), ki jih imenuje izvajalec v soglasju s skrbnikom kritnega sklada, udeleženega pri preoblikovanju.

(2) Za potek revidiranja in pogojev revidiranja se za revizijo preoblikovanja kritnih skladov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o reviziji letnih poročil.

(3) Izvajalec, ki upravlja kritni sklad, udeležen pri preoblikovanju, mora revizorju podati natančne podatke:

- o premoženju in obveznostih kritnega sklada, ki se naj bi na dan izvedbe
- preoblikovanja prenesli na prevzemni vzajemni pokojninski sklad,
- o menjalnih razmerjih iz tretjega odstavka 377. člena tega zakona.

(4) Revizor mora o reviziji preoblikovanja izdelati pisno poročilo. Poročilo o reviziji preoblikovanja mora vsebovati mnenje ali preoblikovanje, kot bo izvedeno, upošteva načelo nespremenjenega premoženjskega položaja, kot je predvideno v 376. členu tega zakona in mnenje o primernosti menjalnega razmerja.

(5) Revizor mora predložiti revizijsko poročilo upravam oziroma upravnim odborom izvajalca in ga poslati Agenciji.

(6) Revizijsko poročilo mora biti vključeno letno poročilo prevzemnega vzajemnega sklada za leto, v katerem je nastalo.

(7) Strošek revizorjev, ki revidirajo preoblikovanje kritnih skladov, bremeni izvajalca.

385. člen

(izvedba preoblikovanja)

(1) Izvajalec, ki upravlja kritni sklad, udeležen pri preoblikovanju, mora vsaj dva delovna dneva pred dnevom obračuna preoblikovanja zaustaviti vplačila v kritni sklad, udeležen pri preoblikovanju in izplačila iz tega kritnega sklada.

(2) Zaustavitev vplačil in izplačil iz prejšnjega odstavka tega člena traja do vključno dneva izvedbe preoblikovanja, vendar ne več kot 15 dni.

(3) Izvajalec, ki upravlja kritni sklad, udeležen pri preoblikovanju, mora po stanju na dan obračuna preoblikovanja določiti menjalno razmerje, po katerem se bodo zamenjevali deleži

kritnega sklada za enote premoženja prevzemnega vzajemnega pokojninskega sklada. Pri tem mora upoštevati čisto vrednost sredstev kritnega sklada, udeleženega pri preoblikovanju.

(4) Izvajalec, ki upravlja kritni sklad, udeležen pri preoblikovanju, mora na dan izvedbe preoblikovanja izvršiti vse v načrtu preoblikovanja predvidene prenose premoženja oziroma obveznosti v zvezi s kritnim skladom, udeleženimi pri preoblikovanju.

386. člen

(uskladitev pogodb o oblikovanju pokojninskega načrta)

(1) Stranke pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta so dolžne pogodbe, sklenjene pred uveljavitvijo tega zakona uskladiti z določbami 250. člena tega zakona najkasneje v roku 12 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(4) Do uskladitve pogodb o oblikovanju pokojninskega načrta iz prvega odstavka tega člena odstavka se za člane in zavarovance, zavarovanje na podlagi te pogodbe še naprej uporabljajo določbe 302-305. člena ter določbe 350 - 359. člena ZPIZ-1.

387. člen

(plačevanje premije v prehodnem obdobju)

(1) Premije dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih člani oziroma zavarovanci plačujejo v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja se smejo po preteku 9 mesecev dalje od uveljavitve tega zakona vplačevati izključno v pokojninske načrte individualnega dodatnega pokojninskega varčevanja po tem zakonu.

(2) Izvajalci pokojninskih načrtov so dolžni, najkasneje v roku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona, pisno obvestiti svoje člane oziroma zavarovance o možnosti vplačevanja individualne premije v pokojninski načrt individualnega varčevanja po tem zakonu.

(3) Hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka jih obvestijo tudi o možnosti prenosa sredstev, zbranih na podlagi vplačanih individualnih premij iz prvega odstavka tega člena v izbrani pokojninski načrt individualnega varčevanja po tem zakonu.

(4) Izvajalec, ki upravlja krovni vzajemni pokojninski sklad, mora članu iz prvega odstavka tega člena hkrati z obvestilom o vključitvi posredovati tudi prospekt krovnega vzajemnega pokojninskega sklada ter člana obvestiti o možnosti izbire med posameznimi podskladi.

(5) Član ima v roku 30 dni od dne, ko ga je izvajalec obvestil o tej pravici, pravico izbrati podsklad v okviru krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja izvajalec.

(6) V kolikor član v roku iz prejšnjega odstavka izvajalca ne obvesti o izbiri podsklada, se šteje, da je izbral podsklad, ki zagotavlja zajamčeno donosnost na vplačano čisto premijo iz 240. člena tega zakona.

388. člen

(enkratno izplačilo sredstev skladno z določbami prej veljavne zakonodaje)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 232. člena člani in zavarovanci, ki so bili vključeni v pokojninski načrt kolektivnega prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja skladno z določbami III. poglavja ZPIZ-1, obdržijo pravico do izplačila v višini odkupne vrednosti enot premoženja, ki jih je financiral delodajalec, skladno z določbami drugega do četrtega odstavka 358. člena ZPIZ-1.

(2) Določba prejšnjega odstavka velja le za premije in iz njih izhajajoča sredstva, ki so bile izvedene do uveljavitve tega zakona.

(3) Izplačilo se opravi v roku določenem z določbo tretjega odstavka 281. člena tega zakona in na način določen v 293. členu tega zakona.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, član izgubi pravico do izplačila v višini odkupne vrednosti enot premoženja skladno z določbami tega člena, ko uveljavi pravico iz 230., 231., 235. ali 236. člena tega zakona.

389. člen

(minimalna zajamčena donosnost)

Do uveljavitve metodologije za izračun minimalne zajamčene donosnosti iz tretjega odstavka 305. člena tega zakona, se za izračun minimalne zajamčene donosnosti še naprej uporabljajo tretji do šesti odstavek 298. člena ZPIZ-1.

390. člen

(rok za izdajo predpisov s strani Agencije)

Agencija mora v roku 9 mesecev od uveljavitve tega zakona izdati:

- vsebino obvestila iz sedmega odstavka 253. člena tega zakona;
- vsebino izjave o pristopu iz četrtega odstavka 255. člena tega zakona;
- podrobnejši seznam listin iz drugega odstavka 285. člena tega zakona;
- predpis iz četrtega odstavka 288. člena tega zakona;
- predpis iz prvega odstavka 292. člena tega zakona;
- predpis iz drugega odstavka 296. člena tega zakona;
- vsebino izjave o naložbeni politiki iz četrtega odstavka 302. člena tega zakona;
- predpis iz petega odstavka 303. člena tega zakona
- predpis iz drugega stavka dvanajstega odstavka 306. člena tega zakona,
- predpise iz 308. člena tega zakona,
- predpis iz četrtega odstavka 309. člena tega zakona
- predpis iz petega odstavka 382. člena tega zakona.

391. člen

(rok za izdajo predpisov s strani Agencije za zavarovalni nadzor)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora v roku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona izdati predpis iz četrtega odstavka 313. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora v roku 12 mesecev od uveljavitve tega zakona izdati predpis iz četrtega odstavka 335. člena tega zakona.

392. člen

(rok za izdajo predpisov s strani ministra, pristojnega za finance)

(1) Minister, pristojen za finance mora v roku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona izdati predpise iz 243. člena tega zakona in prvega odstavka 263. člena tega zakona.

(2) Minister, pristojen za finance mora v 9 mesecih od uveljavitve tega zakona:

- določiti enotna pravila in predpostavke za izračun ciljne višine pričakovane dodatne starostne pokojnine iz druge alineje prvega odstavka 261. člena tega zakona;
- podrobnejša pravila in minimalne zahteve iz tretjega odstavka 334. člena tega zakona.

(3) Minister, pristojen za finance mora v roku 9 mesecev od uveljavitve tega zakona izdati metodologijo za izračun ter višino minimalne zajamčene donosnosti iz tretjega odstavka 305. člena tega zakona.

393. člen

(sklad obrtnikov)

(1) Sklad obrtnikov ustanovljen skladno z določbami 382. člena ZPIZ-1 se preoblikuje v pokojninsko družbo skladno z določbami 317. do 326. člena tega zakona.

(2) Preoblikovanje Sklada obrtnikov se izvede na podlagi predhodnega mnenja pooblaščenega aktuarja in predhodnega dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Pred izvedbo preoblikovanja Sklada obrtnikov mora pooblaščen aktuar opraviti aktuarski pregled ter v zvezi z njim podati aktuarsko poročilo glede izpolnjevanja zahtev za preoblikovanje v pokojninsko družbo.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za namen pregleda in nadzorovanja preoblikovanja Sklada obrtnikov brez omejitev pregleduje poslovne knjige, spise in druge dokumente, ki se nanašajo na ustanovitev ter poslovanje Sklada obrtnikov. Pregled omenjenih poslovnih knjig, spisov in dokumentov Agencija za zavarovalni nadzor opravlja skladno z določbami zakona, ki ureja zavarovalništvo.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor izda na podlagi pozitivnega mnenja pooblaščenega aktuarja iz tretjega odstavka tega člena dovoljenje za preoblikovanje, če Sklad obrtnikov pri preoblikovanju izpolni vse zahteve tega zakona in zakona, ki ureja zavarovalništvo, ki se nanašajo na pokojninsko družbo.

(6) Z ustanovitvijo pokojninske družbe iz prvega odstavka tega člena, pridobitvijo dovoljenj za poslovanje s strani pristojnih nadzornih organov skladno s tem zakonom in zakonom, ki ureja zavarovalništvo, se družba skladno z določbami zakona, ki ureja sodni register, vpiše v sodni register.

(7) Z dnem vpisa pokojninske družbe iz prvega odstavka tega člena v sodni register preidejo na to pokojninsko družbo vse premoženje ter pravice in obveznosti Sklada obrtnikov in upravljanje pokojninskih skladov, katerih upravljavca do vpisa pokojninske družbe iz prvega odstavka tega člena v sodni register je Sklad obrtnikov.

(8) Z dnem vpisa pokojninske družbe iz prvega odstavka tega člena v sodni register se iz sodnega registra izbriše Sklad obrtnikov, ustanovljen skladno z določbami 382. člena ZPIZ-1.

394. člen

(poslovanje Sklada obrtnikov do preoblikovanja)

(1) Do preoblikovanja Sklada obrtnikov v pokojninsko družbo iz prvega odstavka prejšnjega člena veljajo določbe 382. do 384. člena ZPIZ-1, prvi odstavek 385. člena ZPIZ-1 ter prvi in drugi odstavek 386. člena ZPIZ-1.

(2) Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka 283. člena tega zakona ter 290. člena tega zakona lahko Sklad obrtnikov do preoblikovanja v pokojninsko družbo iz prvega odstavka prejšnjega člena ustanovi in upravlja zaprti vzajemni pokojninski sklad za samostojne podjetnike, samozaposlene, njihove družinske člane in pri njih zaposlene delavce, na podlagi katerega izvaja dodatno pokojninsko varčevanje in zavarovanje za te osebe skladno s tem zakonom.

(3) Do preoblikovanja Sklada obrtnikov v pokojninsko družbo iz prvega odstavka prejšnjega člena, sme Sklad obrtnikov izvajati le dejavnost iz prejšnjega odstavka tega člena na podlagi zaprtega vzajemnega pokojninskega sklada iz prejšnjega člena.

(4) Glede odobritve pokojninskega načrta, vzpostavitve zaprtega vzajemnega pokojninskega sklada, njegovega poslovanja, obveščanja zavarovancev, izjave o naložbeni politiki, računovodskih izkazov, odbora sklada, poročanja nadzornim organom, opravljanjem nadzora in izrekanjem sankcij za kršitev določb tega zakona se uporabljajo določbe dvanajstega dela tega zakona.

(5) Nadzor nad poslovanjem zaprtega vzajemnega sklada iz drugega odstavka tega člena opravlja Agencija.

(6) Nadzor nad Skladom obrtnikov, kot pravno osebo, opravlja Agencija za zavarovalni nadzor, skladno z določbami zakona, ki ureja zavarovalništvo v delu, ki se nanaša na zavarovalno delniško družbo.

395. člen
(nepremičninski sklad)

Z dnem uveljavitve tega zakona se še naprej uporabljajo določbe 240. člena do 242. člena ZPIZ-1 glede ustanovitve, organov, poslovanja ter nadzora Nepremičninskega sklada.

396. člen
(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06-ZUTPG,10/08 ZVarDod in 98/09-ZIUZGK)

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati tretja točka drugega odstavka 3. člena in tretja alineja 5. člena Zakona o usklajevanju transferov posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/2006, 59/2007-ZŠtip (63/2007 popr.), 10/2008-ZVarDod, 71/2008, 73/2008, 98/2009-ZIUZGK).

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se še naprej uporabljajo:

– šesti odstavek 219. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – do ureditve v posebnem zakonu; in

– prvi in drugi odstavek 254. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki se uporablja za državljane Republike Slovenije, ki so dopolnili pokojninsko dobo na območju drugih republik nekdanje SFRJ – do sklenitve mednarodnih sporazumov o socialnem zavarovanju z državami, nastalimi na območju nekdanje SFRJ.

397. člen
(pričetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2011.